

RÉZKARCOLÓ MŰVÉSZEK ALKOTÓKÖZÖSSÉGE

RÉZKARCOLÓ MŰVÉSZEK
ALKOTÓKÖZÖSSÉGE

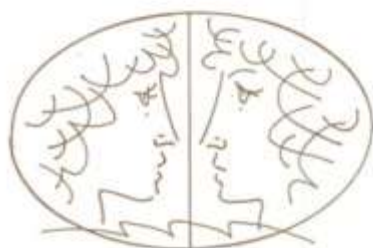
KÜNSTLERVEREIN
UNGARISCHER MALER,
BILDHAUER
UND KUPFERSTECHER

ASSOCIATION
OF HUNGARIAN
PAINTERS-SCULPTORS-
ETCHERS

RÉZKARCOLÓ MŰVÉSZEK
ALKOTÓKÖZÖSSÉGE

KÜNSTLERVEREIN
UNGARISCHER MALER,
BILDHAUER
UND KUPFERSTECHER

ASSOCIATION
OF HUNGARIAN
PAINTERS-SCULPTORS-
ETCHERS

BUDAPEST 1950-1987

KIADTA A RÉZKARCOLÓ MŰVÉSZEK ALKOTÓKÖZÖSSÉGE
FELELŐS KIADÓ KOLLER GYÖRGY

*At Art Gallery bejártási útjára; állításhoz MELOCCO
MIKLÓS FERENCSEK JÁNOS-SÉREMLEK,
gipsz, 270 cm, 1964
Empangihaf az Art Gallery; az Előgründ:
STANDBILD VON MIKLÓS MELOCCO
The inner-part leading to the Art Gallery; in the
foreground, STATUE BY MIKLÓS MELOCCO*

Varga Imre Jacques Chirac, francia miniszterelnök és a párizsi magyar nagykövetség társaságában Imre Varga in der Gesellschaft von Jacques Chirac, dem französischen Ministerpräsidenten und dem ungarischen Botschafter in Paris
Imre Varga with French Prime Minister Jacques Chirac and the Hungarian ambassador in Paris

Koller György, Lékai László bíboros, prímás, esztergomi érsek és Amerigo Tot
György Koller, Kardinal László Lékai, Prímás und Erzbischof von Esztergom und Amerigo Tot
György Koller with the late Cardinal László Lékai, Primate and Archbishop of Esztergom and Amerigo Tot

Czöbel Béla lánya Varga Imre Czöbel-szoborral
Die Tochter von Béla Czöbel mit dem Czöbel-Szenenbild von Imre Varga
The daughter of Béla Czöbel with the Czöbel Statue by Imre Varga

Az alkotókörösség művészei (Köröz József, Iván Szilárd, Reich Károly, Láng Rudolf) Képlék Judit és dr. Supka Magdolna művészettörténészek társaságában
Künstlermitglieder des Verrins (József Köröz, Szilárd Iván, Károly Reich, Rudolf Láng) mit den Kunsthistorikerinnen Judit Képlék und Dr. Magdolna Supka
Artists of the Association (József Köröz, Szilárd Iván, Károly Reich, Rudolf Láng) with art historians Judit Képlék and Magdolna Supka
Az alkotókörösség sokszorosítóműhelye
Die Vervielfältigungs-Druckwerkstatt des Künstlervereins
The printing workshop of the Association

Egy ismert, kitünő hazai festőművész, Fényes Adolf (1867-1945) kedvelt és jellemző mondása szerint „Magyarországon műtárgyat nem vesznek, de el lehet adni”. Nekünk ez itthon idestova harmincöt éve sikerül, s az utóbbi években a nemzetközi műkereskedelemben is számottevő anyagi eredményeket és szakmai elismeréseket tudunk felmutatni.

Ein beliebter und charakteristischer Spruch von Adolf Fényes (1867-1945), dem bekannten hervorragenden ungarischen Maler, ist: „In Ungarn werden Kunstwerke nicht gekauft, aber sie können verkauft werden“. Dies gelingt uns hier in Ungarn seit bald fünfunddreißig Jahren, und in den letzten Jahren können wir auch im internationalen Kunsthandel bedeutende materielle Ergebnisse und die Anerkennung der Fachkreise aufweisen.

According to one of the favourite and characteristic sayings of a well-known, excellent Hungarian painter, Adolf Fényes (1867-1945), "in Hungary works of art are not bought, but can be sold". Which is what we have managed for some thirty-five years, and in recent years been able to achieve significant financial results and obtain some professional appreciation in the international art trade, too.

György Koller

Amerigo Tot és Koller György Borsos Miklós tihanyi kertjében
Amerigo Tot and György Koller in the garden of Miklós Borsos in Tihany
Amerigo Tot and György Koller in the garden of Miklós Borsos at Tihany

Koller György, az alkotókörösség vezetője
György Koller, Leiter des Künstlervereins
György Koller, Head of the Association

Koller György, Zádor István és Csók István az 1920-ban alapított Szinyei Társaság asztalánál, a Fészek Művészklubban, az ötvenes években
György Koller, István Zádor und István Csók am Tisch der 1920 gegründeten Szinyei-Gesellschaft im Künstlerklub Fészek in den 50er Jahren
György Koller, István Zádor and István Csók at the table of the Szinyei Society (established in 1920) at the Artists' Club Fészek in the fifties

Molnár C. Pál, Koller György, Barcsay Jenő, Szinyei István, Kisfaludi Stróbi Zsigmond és Selinkó Géza műgyűjtő stb.
Pál Molnár C., György Koller, Jenő Barcsay, István Szinyei, Zsigmond Kisfaludi Stróbi und der Kunstsammler Géza Selinkó u.a.
Pál Molnár C., György Koller, Jenő Barcsay, István Szinyei, Zsigmond Kisfaludi Stróbi and Géza Selinkó, art collector, etc.

ART GALÉRIA
1014 Budapest I., Tancsics Mihály utca 5.
Telefon: 569-2028

PRINT GALÉRIA
Magyar Nemzeti Galéria, Budavári Palota,
C. épület
1014 Budapest I., Dísz tér 17.
Telefon: 357-5333

GALÉRIA
1052 Budapest V., Petőfi Sándor utca 18.
Telefon: 481-492

HILTON GALÉRIA
Hotel Hilton
1014 Budapest I., Hosszú András tér 1-3.
Telefon: 731-000

ECHTE WERTE

amely elsősorban a külföldi vendégek vásárlókedvére számított. Ezek mellett kortárs szobrászművészetünk egyik legjelentősebb képviselőjének, Varga Imrénének impozáns eleművet bemutató Laktanya utcai Budapest Galéria eladási forgalmát is a közösség bonyolítja. 1985-ben a belvárosi Petőfi Sándor utcában újabb galériát nyitottak.

A társulás ma már nemcsak belföldön folytat kiterjedt, számottevő műkereskedelmet. Árússal egybekötött kiállításokat rendez külföldön, s ezek sikere nyomán a világ szinte minden tájáról egyre több galériatulajdonos, üzletember keresi föl komoly megrendelésekkel, együttműködési tervvel a Táncsics Mihály utcai központot. Már az első nagyobb, londoni kiállításnak is átütő sikere volt. Megkülönböztetett figyelemmel, bő terjedelemben foglalkozott vele az Art and Artist, a Times, az Observer és a képzőművészeti eseményekre ritkán figyelő Financial Times. Hasonlóképpen minden várakozást felülmúlóan szerepeltek a IX. Velencei Biennálén, a baseli művészeti vásáron, a hamburgi Katolikus Akadémia által rendezett kiállításban, valamint 1986-ban Bécsben és Párizsban Varga Imre alkotásai. Biztató kezdeményezések történtek külföldi leányvállalatok stb. alapítására is. A nemzetközi piacon való megjelenésben nagy szerepet játszanak a személyes kapcsolatok. Mindez a magyar művészet külföldi reputációjának joggal elvárható megalapozását, a művészeti értékek kölcsönös elismertetését és cseréjét, kiváltképp az értéktörző és -növelő műkereskedelmi csatornák bővítését célozza.

A mindössze 60 művésszel és igen kis létszámú alkalmazotti, szervezői gárdával üzemelő közösség éves forgalma sok millió forint, ami azért tekinthető szerfölött jelentős összegnek, mert végső soron kis méretű, a hazai vásárlók számára elérhető árú műtárgyakkal (egyedi és sokszorosított grafika, kisplasztika, festmény, akvarell) kereskedik. Jelentős a devizabevétel is, amelyet a műkereskedelmi vállalatokhoz utálnak át. Az alkalmazottak fix fizetést kapnak, a szervezők jutalékos rendszerben dolgoznak. A fő cél továbbra is a közösséget régóta pártoló vásárlóréteg bizalmának megőrzése, illetve a lehetséges vásárlók körének bővítése.

A művészlétszám növelése ezen felül nem célszerű, noha érthető okokból sokan szeretnék a közösséghez csatlakozni. A továbbfejlesztés inkább a rugalmas, mozgékony vállalkozási formák felelősségteljesen, bátran kockázatos keresésében, megteremtésében rejlik. Így például esetenként – a kölcsönös előnyök alapján – az állami szektorral is szoros együttműködés alakul ki.

1983 óta – a művészek és a társadalom közös igényeit, érdekeit méltányolva – jogi, pénz- és adóügyi rendelkezések által szabályozott módon ismét alakulhatnak alkotóközösségek. Kétségtelen, egyfajta egészséges és kívánatos konkurenciát is támasztanak az állami műkereskedelemben – és viszont –, de e kettőfele üzletmenetben szerzett tisztességes haszon végül is ugyanazt a magyar művészetet erősíti itthon és külföldön.

Paralel mit den bzw. zufolge der in den Nachkriegsjahren begonnenen grundsätzlichen gesellschaftlichen, wirtschaftlichen, kulturellen Umwälzungen lösten sich die früheren Organisationsformen des klassischen Kunsthandels auf und verschwanden. Die Sorgen für den Lebensunterhalt der Künstler, der An- und Verkauf ihrer Werke, die Organisation der Investitionsarbeiten wurden von dem Staat übernommen. Dieser Prozess, der zahlreiche günstige und unter allen Umständen zu bewahrende Tendenzen auslöste, war bei weitem nicht frei von kleineren und größeren Unebenheiten, und die Suche nach den Lösungen der entstandenen Probleme und ihre Beseitigung dauert bis zum heutigen Tage. Eigentlich ist es gerade jetzt aktuell geworden.

Die ein wenig optimistische Vorstellung, dass die Vergesellschaftlichung der Kunst im administrativen überwachenden, abwickelnden Rahmen der staatlichen Unternehmen, Institutionen, gesellschaftlichen Organisationen grundsätzlich und mit optimalem Wirkungsgrad verwirklicht werden kann, ging davon aus, dass die Kultur, die Kunst in Ungarn keine Ware sein darf. Ende der 60er Jahre, mit der Einführung des neuen Wirtschaftsmechanismus, wurde es hingegen immer offensichtlicher, dass die Wiederherstellung der geistlichen und materiellen Werte (infolge unserer offenen Wirtschaft) auch in unserer Gesellschaft nur im Rahmen der Marktbeziehungen zwischen Ware und Geld gesichert werden kann. Die Aufgabe ist also, dass diese Beziehungen zu jeder Zeit den echten Werten dienen. Der staatliche Unterstützungsmechanismus stimuliert nämlich nicht immer die zahlenmäßig starke Künstlergesellschaft von Amateuren und Professionellen sowie das zur Schwerfälligkeit und zur Kontraselektion neigende Institutionssystem auf die nötige Wirksamkeit und Qualität.

Er hat manchmal Mängel und niemals zurückerstattete materielle Aufwände, Investitionen zur Folge; der vernünftige und rentable Kunstexport und -import läuft – gelinde gesagt – stockend.

Die frühe Erkenntnis von all dem gab György Koller, der über hervorragende Managertugenden verfügt, aber vor allem Kunst und Künstler kennt, die Idee, im Jahre 1950 – laut der damals gültigen Gesetzregeln – den Künstlerverein von Kupferstechern zu gründen, der seine Tätigkeit unter ziemlich schweren und unvorteilhaften Umständen begann. Deshalb ist das selbsterhaltende, erfolgreiche Wirken dieser spezifischen Schöpfervereinigung, dieses künstlerisch-wirtschaftlichen Kleinunternehmens ausserordentlich lehrreich, ja sogar von Modellwert. Der Verein musste den kontinuierlichen Absatz der Werke der Künstler, das heißt: die Erforschung der ziemlich geringen zahlungsfähigen Nachfrage und die Sicherung eines breiten Kunstwerkangebots, die Entfaltung ihrer künstlerischen Entwicklung, die Normalisierung ihrer existentiellen Lage auf sich nehmen. Er stellte Organisatoren und Vertreter

AZ ALKOTÓKÖZÖSSÉG NÉHAI MŰVÉSZEI

- Amerigo TOT (1909-1985)
ASZÓDI WEIL Erzsébet (1901-1976)
Munka érdemrenddel kitüntetett, Munkácsy-díjas, érdemes művész
- BERON Gyula (1885-1971)
Szocialista Munkáért érdeméremmel és Munka érdemrend ezüst fokozatával kitüntetve
- BOLDIZSÁR István (1897-1984)
- BORDÁS Ferenc (1911-1982)
- CONRAD Gyula (1877-1959)
- CSÓK Irén (1865-1961)
Népköztársasági érdeméremmel kitüntetett, Munkácsy- és Kossuth-díjas, érdemes és kiváló művész
- DÍÓSY Antal (1895-1977)
Munka érdemrend arany fokozatával kétszer kitüntetett, Munkácsy-díjas, érdemes művész
- EDVI ILLÉS Aladár (1870-1958)
Szocialista munkáért érdeméremmel kitüntetett, Munkácsy-díjas, érdemes művész
- ELEKPY Jenő (1895-1968)
Munkácsy-díjas, érdemes művész
- FEHÉR Ilona (1913-1983)
- GLATZ Oszkár (1872-1958)
Kossuth-díjas, kiváló művész
- IMRE István (1918-1983)
Munkácsy- és Kossuth-díjas
- HERMAN Lipót (1884-1972)
Szocialista munkáért érdeméremmel és Munka érdemrenddel kitüntetett, Munkácsy-díjas, érdemes művész
- HINCZ Gyula (1904-1986)
A Magyar Népköztársaság Zászlórendjével kitüntetett, Munkácsy- és Kossuth-díjas, érdemes és kiváló művész
- KOMJÁTI-WANYERKA Gyula (1894-1958)
- KOFFÁN Károly (1909-1985)
Szocialista munkáért érdeméremmel kitüntetett, érdemes művész
- KONECSNI György (1908-1970)
Munka érdemrenddel és Köztársasági érdeméremmel kitüntetett, hiteles Kossuth-díjas, érdemes művész
- MOLNÁR C. Pál (1894-1981)
Munka érdemrend arany fokozatával kitüntetve
- ŐSZ Dénes (1915-1980)
- PAULOVITS Pál (1892-1975)
- PÓR Bertalan (1880-1964)
Vörös zászlórenddel kitüntetett, Munkácsy- és Kossuth-díjas, érdemes és kiváló művész
- RUDNAY Gyula (1878-1957)
Kossuth-díjas, kiváló művész
- REMSEY Jenő (1885-1976)
- SZÓNYI István (1894-1960)
Munka érdemrenddel kitüntetett, Kossuth-díjas, érdemes és kiváló művész
- ZÁDOR István (1882-1963)
Kossuth díjas

an, die im Lande von Haus zu Haus zogen, die „Ware“ anboten und als erste die Ratenzahlung einführten.

„Wir wurden wegen des Versuchs der Restauration des Kapitalismus angeklagt“, erinnert sich György Koller. „Die Nachricht hat sich nämlich schnell verbreitet, dass die Künstler bei uns gut verdienen. Wegen des Versäumnisses der Entrichtung unserer Steuerabgaben wurde der Verein 1952 verstaatlicht. Ein Jahr später beschäftigte sich Sándor Erdei, Stellvertretender Minister, mit unserer Angelegenheit. Wir unterbreiteten die Bitte: Wenn wir auch nicht als Privatunternehmen weiterarbeiten durften, sollte eine andere Form gefunden werden, da unsere kurze Tätigkeit eindeutig bewiesen hatte, dass die Verbreitung der Kunst, die Befriedigung der zahlungsfähigen Nachfrage auch im Sozialismus notwendig wäre. Wir hatten Glück: Der Stellvertretende Minister hatte einst mit seinem Bruder Ferenc Erdei, eine Zwiebelzucht betreibende selbstorganisierende Genossenschaft zustandegebracht. Unser Vorhaben war ihm also sympathisch, und so durften wir wieder arbeiten. 1954 wurde aber der Kunstfonds der Ungarischen Volksrepublik gegründet, der fieberhaft nach seinem Tätigkeitskreis suchte. Da wir und die unserem Beispiel folgenden Künstlervereine der Meinung seiner Leiter nach dem Fonds im Wege standen, wurden die Vereine aufgelöst. Wir gaben den Kampf nicht so leicht auf und durften als letzter Bote übrigbleiben. Unsere Rechte wurden jedoch bedeutend eingeschränkt, wodurch wir früher oder später sowieso zugrunde gehen sollten.“

Dass dieser Verein, der in der Zwischenzeit eine lange Reihe von Höhen und Tiefen überwunden hat, heutzutage einer der interessantesten Farbflecke des ungarischen Kunstlebens geworden ist, ist unter anderem auch der Tatsache zu verdanken, dass seine Mitglieder Künstler hohen Ranges und hervorragender Qualität sind, in Ungarn und im Ausland bekannte, mit Recht materiell-moralisch gleichermaßen anerkannte Repräsentanten der sozialistischen ungarischen Kunst. Es sind Künstler, die die unterschiedlichsten Tendenzen, Bestrebungen und Generationen unserer bildenden Kunst – untereinander in einer optimal demokratischen und fachlichen Atmosphäre – vertreten. Zur Wahrheit gehört natürlich auch, dass viele Künstler aus dem von der lange eine Monopolstellung einnehmenden staatlichen Kunsthandel verdrängt wurden und von dem Verein ein Zuhause und einen Lebensunterhalt erhielten.

Das Pfand der unter den gegebenen Umständen überaus rentablen Tätigkeit des Vereins ist die umsichtige, persönliche Kunsthandelsform intimen Charakters, die, neben der gründlichen Kenntnis der Verhältnisse von Nachfrage und Angebot, ein besonders hohes Gewicht auf die stets garantierte Qualität legt. Der Kreis der Tätigkeit und der Befugnisse wird immer grösser: Im Jahre 1980 fand in dem Touristenzentrum Burgviertel, im Atelierhaus von Amerigo Tot, die erste Privatgalerie Platz, und 1984 richtete der

Verein im Hochparterre des Gebäudes „C“ der Ungarischen Nationalgalerie einen eleganten, auch vom Gesichtspunkt der allgemeinen Bildung aus nicht unbedeutenden Schau- und Verkaufsraum ein. In diesem Falle handelt es sich nicht nur um ein für beide Teile nutzbringendes Handelsinteresse, sondern auch darum, dass diese Institution, die auch von der sinkenden staatlichen Dotation betroffen ist, einen Teil ihres Einkommens für den Erwerb von zeitgenössischen Werken verwenden kann. Ausserdem vergrössert je ein Freiemplar der vom Verein vertriebenen graphischen Werke die Sammlung der Galerie. Zur selben Zeit wurde im Hilton-Hotel eine repräsentative, in der Praxis dieses altehrwürdigen Hotelkonzerns sozusagen einmalige Galerie eingerichtet, die in erster Reihe mit der Kaufkraft der ausländischen Gäste rechnet. Daneben sorgt der Verein auch für die Abwicklung der Verkäufe in der Budapest-Galerie in der Laktanya-Gasse, die das imposante Lebenswerk von Imre Varga, einem der bedeutendsten Vertreter der ungarischen zeitgenössischen Bildhauerkunst, vorstellt.

Der Künstlerverein betreibt heutzutage nicht nur in Ungarn einen ausgedehnten, bedeutenden Kunsthandel. Er veranstaltet mit Verkauf verknüpfte Ausstellungen im Ausland, und nach deren Erfolg suchen immer mehr Galerie-Eigentümer, Geschäftsleute von allen Weltteilen die Zentralstelle in der Tancsics Mihály-Gasse mit konkreten Aufträgen und Vorschlägen für eine Zusammenarbeit auf. Bereits die erste grössere in London veranstaltete Ausstellung hatte einen durchschlagenden Erfolg. Zeitschriften und Zeitungen, wie die *Art and Artist*, *Times*, *Observer* und die auf Ereignisse des Kunstlebens selten reagierende *Financial Times*, widmeten ihr spezielle Aufmerksamkeit und einen breiten Umfang. Gleichermassen erzielten die Werke von Imre Varga einen jede Erwartung übertreffenden Erfolg auf der IX. Biennale in Venedig, der Basler Kunstmesse und auf der von der Hamburger Katholischen Akademie veranstalteten Ausstellung, weiterhin 1986 in Wien und in Paris. Es gibt auch vielversprechende Anregungen für die Gründung ausländischer Tochtergesellschaften usw. Bei dem Erscheinen auf dem internationalen Markt spielen persönliche Beziehungen eine grosse Rolle. All dies setzt sich zum Ziel, die mit Recht erwartete ausländische Reputation der ungarischen Kunst zu begründen, den gegenseitigen Austausch und die gegenseitige Anerkennung der künstlerischen Werte zu fördern, sowie die vorzugsweise wertbewahrenden und -vergrössernden Kunsthandelskanäle zu erweitern.

Der mit nur 60 Künstlern und mit einer äusserst geringen Anzahl von Angestellten und Organisatoren funktionierende Verein erzielt einen Jahresumsatz von vielen Millionen Forint, der deshalb als ein bedeutender Betrag betrachtet werden kann, weil der Handel eigentlich mit kleinen, auch für die ungarischen Käufer erwerbbareren Kunstgegenständen (individuellen und vielfältigsten graphi-

VERSTORBENE MITGLIEDER DES KÜNSTLERVEREINS

- Amerigo TOT (1909-1983)
Erzähler ASZÓDI WEIL (1901-1976)
ausgezeichnet mit dem Verdienstorden der Arbeit, mit dem Munkácsy-Preis und mit dem Ehrentitel Verdienter Künstler
- Gyula BERON (1883-1921)
ausgezeichnet mit der Verdienstmedaille für Sozialistische Arbeit und mit dem Verdienstorden der Arbeit Stufe Silber
- István BOLDIZSAR (1897-1984)
Ferenc BORDÁS (1911-1982)
Gyula CONRAD (1877-1959)
István CSÓK (1883-1981)
ausgezeichnet mit der Verdienstmedaille der Volksrepublik, mit dem Munkácsy- und dem Kossuth-Preis und mit dem Ehrentitel Verdienter und Hervorragender Künstler
- Anna DIÓSY (1895-1977)
mehrfach ausgezeichnet mit dem Verdienstorden der Arbeit Stufe Gold, erhielt den Munkácsy-Preis und den Ehrentitel Verdienter Künstler
- Aladár EDVI ILLÉS (1870-1938)
ausgezeichnet mit der Verdienstmedaille für Sozialistische Arbeit, mit dem Munkácsy-Preis und dem Ehrentitel Verdienter Künstler
- Jenő ELEKFI (1893-1968)
ausgezeichnet mit dem Munkácsy-Preis und dem Ehrentitel Verdienter Künstler
- Tibor FEHÉR (1913-1983)
Oszkár GLATZ (1872-1958)
ausgezeichnet mit dem Kossuth-Preis und dem Ehrentitel Hervorragender Künstler
- István IMRE (1918-1983)
ausgezeichnet mit dem Munkácsy- und dem Kossuth-Preis
- Lipót HERMAN (1884-1971)
ausgezeichnet mit der Verdienstmedaille für Sozialistische Arbeit, mit dem Verdienstorden der Arbeit, dem Munkácsy-Preis und dem Ehrentitel Verdienter Künstler
- Gyula HINCZ (1904-1988)
ausgezeichnet mit dem Bannerorden der Ungarischen Volksrepublik, dem Munkácsy- und dem Kossuth-Preis und dem Ehrentitel Verdienter und Hervorragender Künstler
- Gyula KOMJÁTI-WANYERKA (1894-1958)
Károly KOFFÁN (1909-1985)
ausgezeichnet mit der Verdienstmedaille für Sozialistische Arbeit und mit dem Ehrentitel Verdienter Künstler
- György KONECSNI (1908-1979)
ausgezeichnet mit dem Verdienstorden der Arbeit, der Verdienstmedaille der Republik, mehrfach mit dem Kossuth-Preis und dem Ehrentitel Verdienter Künstler
- Pál MOLNÁR C. (1894-1981)
ausgezeichnet mit dem Verdienstorden der Arbeit Stufe Gold
- Dénes ÓSZ (1913-1980)
Pál PAULOVITS (1892-1973)
Bertalan PÖR (1880-1964)
ausgezeichnet mit dem Roten Bannerorden, dem Munkácsy- und dem Kossuth-Preis und mit dem Ehrentitel Verdienter und Hervorragender Künstler
- Gyula RUDNAY (1878-1957)
ausgezeichnet mit dem Kossuth-Preis und dem Ehrentitel Hervorragender Künstler
- Jenő REMSEY (1885-1978)
István SZÓNYI (1894-1960)
ausgezeichnet mit dem Verdienstorden der Arbeit, dem Kossuth-Preis, dem Ehrentitel Verdienter und Hervorragender Künstler
- István ZÁDOR (1882-1983)
ausgezeichnet mit dem Kossuth-Preis

DEPARTED MEMBERS OF THE ASSOCIATION

- Amerigo TOT (1909-1983)
Erzähler ASZÓDI WEIL (1901-1976)
Decorated with the Order of Labour, holder of the Munkácsy-Prize and the honorary title of Merited Artist
- Gyula BERON (1883-1921)
Decorated with the Order for Socialist Work and the Silver Grade of the Order of Labour
- István BOLDIZSAR (1897-1984)
Ferenc BORDÁS (1911-1982)
Gyula CONRAD (1877-1959)
István CSÓK (1883-1981)
Decorated with the Order of the People's Republic, holder of the Munkácsy and Kossuth Prizes and the honorary title of Merited and Outstanding Artist
- Anna DIÓSY (1895-1977)
Twice decorated with the Golden Grade of the Order of Labour, holder of the Munkácsy Prize and the honorary title of Merited Artist
- Aladár EDVI ILLÉS (1870-1938)
Decorated with the Order for Socialist Work, holder of the Munkácsy Prize and the honorary title of Merited Artist
- Jenő ELEKFI (1893-1968)
Holder of the Munkácsy Prize and the honorary title of Merited Artist
- Tibor FEHÉR (1913-1983)
Oszkár GLATZ (1872-1958)
Holder of the Kossuth Prize and the honorary title of Outstanding Artist
- István IMRE (1918-1983)
Holder of the Munkácsy and the Kossuth Prizes
- Lipót HERMAN (1884-1971)
Decorated with the Order for Socialist Work and the Order of Labour, holder of the Munkácsy Prize and the honorary title of Merited Artist
- Gyula HINCZ (1904-1988)
Decorated with the Banner Order of the Hungarian People's Republic, holder of the Munkácsy and Kossuth Prizes and the honorary titles of Merited and Outstanding Artist
- Gyula KOMJÁTI-WANYERKA (1894-1958)
Károly KOFFÁN (1909-1985)
Decorated with the Order for Socialist Work, holder of the honorary title of Merited Artist
- György KONECSNI (1908-1979)
Decorated with the Order of Labour and the Medal of the Republic, holder of the Kossuth Prize (twice) and the honorary title of Merited Artist
- Pál MOLNÁR C. (1894-1981)
Decorated with the Golden Grade of the Order of Labour
- Dénes ÓSZ (1913-1980)
Pál PAULOVITS (1892-1973)
Bertalan PÖR (1880-1964)
Decorated with the Red Banner Order, holder of the Munkácsy and Kossuth Prizes and the honorary titles of Merited and Outstanding Artist
- Gyula RUDNAY (1878-1957)
Holder of the Kossuth Prize and the honorary title of Outstanding Artist
- Jenő REMSEY (1885-1978)
István SZÓNYI (1894-1960)
Decorated with the Order of Labour, holder of the Kossuth Prize and the honorary titles of Merited and Outstanding Artist
- István ZÁDOR (1882-1983)
Holder of the Kossuth Prize

REAL VALUES

schen Werken, Kleinplastiken, Gemälden, Aquarellen) betrieben wird. Die Angestellten erhalten ein Fixum, die Organisatoren werden nach einem Provisionssystem bezahlt. Das Hauptziel ist auch im weiteren, das Vertrauen der den Verein seit langer Zeit unterstützenden Käuferschicht zu bewahren bzw. den Kreis der potentiellen Kunden zu erweitern. Die Erhöhung der Anzahl der Künstler erscheint nicht zweckmässig, obwohl sich viele, aus verständlichen Gründen, dem Verein anschliessen möchten. Die Weiterentwicklung liegt eher in der verantwortlichen, aber risikofreudigen Suche und Erschaffung von flexiblen, dynamischen Formen des Unternehmens. So entsteht gegebenenfalls aufgrund der gegenseitigen Vorteile eine enge Zusammenarbeit auch mit dem staatlichen Sektor.

Seit dem Jahre 1983 dürfen – in Anerkennung der realen Ansprüche und Interessen der Künstler und der Gesellschaft – im Rahmen der gesetzlichen, finanziellen und steuerlichen Verordnungen wieder Künstlervereine gegründet werden. Mit diesen zusammen macht der Künstlerverein ungarischer Maler, Bildhauer und Kupferstecher dem staatlichen Kunsthandel zweifellos eine Art gesunde und erwünschte Konkurrenz – und umgekehrt – aber der in den beiden Handelsstrukturen erzielte redliche Gewinn stärkt letztendlich dieselbe ungarische Kunst sowohl hier in Ungarn als auch im Ausland.

Simultaneously with and as a result of the fundamental social, economic, cultural changes which also began in the years following world war II, the old organizational forms of the classical art business dissolved and ceased to exist in Hungary. The care for the subsistence of artists, the marketing of their works and the organisation of investments were taken over by the state. This process, which has brought about several advantageous tendencies deserving to be maintained, has by far not been smooth, and subsequently finding a solution to the difficulties arisen and their eradication has been going on up until now. Consequently their solution has just become timely.

The rather optimistic supposition that the socialization of the arts may be brought about most consistently and with best efficiency in the (supervising, performing, etc.) framework of state-owned companies, institutions and social organisations started from the idea that artistic works cannot be goods in our society. Towards the end of the sixties, with the introduction of new methods of economic management, it became increasingly evident that (as a result of our open economy) the reproduction of mental and material values could be assured but also in the market conditions of goods and money in our society. Consequently, the task is that these conditions should always serve real values. Namely, the mechanism of state subventions does not always stimulate the rather numerous society of amateur and professional artists of the system of institutions inclined towards unwieldiness and counterselection to suitable efficacy and quality. It sometimes results in shortages, never reimbursed financial expenses, investments; the reasonable and profitable export and import of works of art works – to put it mildly – spasmodically.

The recognition of all this gave the idea to György Koller, holding excellent managerial qualities and, last but not least, understanding the arts and artists to establish in 1950 – in accordance with the legislation of those years – the Association of Etchers which started its activity under rather unfavourable circumstances. Which is why the self-sustaining, successful career of this particular creative association, this small artistic-economic enterprise, is exceedingly instructive and represents, so-to-speak, the value of model. The association was to undertake the marketing of works of artist members – i.e. the search for the rather limited solvent demand, the arrangement for the supply of a rather wide range of works of art – the unfolding of their artistic career and the reassuring agreement to their problems of existence. Organized agents were hired who went from door to door, offering the "goods", and were the first to introduce hire-purchase.

"We were accused of an attempt to restore capitalism," recalls György Koller. "The news soon spread that the artists made a good living with us. Under the pretext of our failure to observe our taxpaying duties, the Association was nationalized in 1952. A year later, Deputy Minister Sándor

Erdei dealt with our case. We asked him, even though we were not allowed to work as a private enterprise, to find another type of organisation for us since our short-lived activity had unquestionably proved: even in a socialist society it is necessary to popularize the arts, to search for and to satisfy solvent demand. Fortunately enough the Deputy Minister, together with his brother, had established a self-organizing community for growing onions some time before. Therefore he sympathized with our cause and as a result we were allowed to recommence our activity. In 1954, however, the Art Funds of the People's Republic of Hungary was established and the new institution went feverishly looking for its sphere of activity. Since, in the opinion of its management, we and the associations established following our footsteps were standing in the way of the Funds, they were dissolved. We did not give up the fight easily however and were allowed to subsist to tell the tale, although our rights were curtailed considerably with the dissembled thinking that sooner or later we would be ruined."

That - after surmounting a great number of peaks and troughs of the waves - this association has finally become one of the most interesting patches of colour of our present-day artistic life, is due, among others, to the fact that its members are dignified artists of outstanding quality who are at the same time, both at home and internationally renowned materially and morally justly appreciated representatives of Hungarian socialist fine arts. Artists who represent the most different tendencies, endeavours and generations of our fine arts - among themselves in the most democratic and professional possible atmosphere. As a matter of fact, it cannot be concealed either that a number of artists were ousted from the art business, pursued by state-owned Képcsarnok (Art Hall) who enjoyed a monopolistic position for a long period of time, and that it was this Association that offered them home and subsistence.

The security of the rather profitable functioning of the Association (compared to its possibilities) is the careful, personal, intimate form of art trade which, besides a thorough knowledge of the developments of demand and supply, has always attributed prime importance to guaranteed quality.

The sphere of the Association's activity is increasingly extending: in 1980 the first private art gallery was established in the building of Amerigo Tot's atelier, situated in the Castle district of Buda, which part of the capital is most frequented by tourists. In 1984 an attractive show- and sales-room was set up on the mezzanine of Building "C" of the Hungarian National Gallery, not at all negligible from the general education-point of view either. In this case it was not only about commercial interest promising benefit to both parties, but also the fact that this institution, equally suffering from the decrease of state subvention, was entitled to spend part of its income on contemporary works of art. On the other hand, a copy of the graphic works marketed by the Association was added to the collection of the Gallery. In the same year a representative gallery was installed in the Budapest Hilton Hotel, so-to-say unique in the practice of this international com-

pany of long standing. This outlet counts, in the first place, upon the purchasing mood of foreign guests. Besides, the Association cares for the attendance of Budapest Gallery in Laktanya Street which presents the imposing oeuvre of Imre Varga, one of the most significant sculptors of our time.

Actually, the extensive, lively art trading activity of the Association is not limited to Hungary. Exhibitions together with sales are set up abroad, the success of which attracts an increasing number of gallery owners, and businessmen to the headquarters of the Association in Tánácsos Street to submit their orders or ideas for co-operation. Already the first important exhibition in London had a resounding success. Art and Artists, The Times, The Observer and Financial Times, which, however, seldom responds to events in fine arts, bestowed special attention and ample space to it. Similarly, their participation at the IXth Biennial of Venice, at the Basic Art Fair or the exhibition organized by the Catholic Academy of Hamburg, as well as those of the works of art by Imre Varga in Vienna and in Paris, exceeded all expectations. There are some promising initiatives in establishing foreign branches, etc., too. Personal relations play an important part in appearance on the international market. All this aims at the justly expected establishment of the reputation of Hungarian artists abroad, the mutual acknowledgement and exchange of art values, the widening of channels of the art trade most suitable for the preservation and increase of value.

The Association, functioning with altogether 60 artists and a rather small staff of employees and organizers, achieves a turnover of several million Forints which may be considered a very significant amount with a view to the fact that, in the last analysis, business is done with small-sized works of art (individual and multiplied graphic, small plastic works, paintings, water-colours) at prices available to Hungarian purses. Employees get a fixed salary, and organizers are paid on a commission basis. The main objective remains, to keep the confidence of the clientele backing the Association for a long time and to increase the number of new potential customers. A further increase in the number of artist-members does not appear as practicable, although, for reasons that might be understood, quite a few would like to join the Association. Further fields of development may be found in the searching for flexible, dynamic forms of enterprise in a responsible way, but without shrinking back from taking a risk. Thus, for example, there are cases when, e.g., a close co-operation is built up with state-owned organizations on the basis of mutual benefit.

Since 1983 - with a view to the real requirements, interests of artists and society - artist associations may be established in ways determined by legal, financial and fiscal measures. Together with them, the Association of Hungarian Painter-Sculptor-Etchers represents, no doubt, a kind of healthy and desirable competition to state-owned art trade - and vice versa - the honest profit achieved in both types of business strengthens, however, the same Hungarian art, both at home and abroad.

BERKI Viola

A VARÁZSLÓK VÖLGYE, olaj, vászton, 40 x 50 cm, 1979
DAS TAL DER ZAUBERER, Öl auf Leinwand, 40 x 50 cm, 1979
THE VALLEY OF MAGICIANS, oil on canvas, 40 x 50 cm, 1979

GROSS Arnold

RÓMAI SPANYOL LEPCŐ, *színpapírra*, 30 x 20 cm, 1977
DIE SPANISCHE TREPPEN IN ROM, *Radierung*, 30 x 20 cm, 1977
THE SPANISH STAIRS IN ROME, *etching*, 30 x 20 cm, 1977

IVÁN Szilárd

BALATON, akvarel, 19 x 18 cm, 1962

BALATON, Akvarel, 19 x 18 cm, 1962

BALATON, water-colours, 19 x 18 cm, 1962

KASS János

BARTÓK BÉLA: A KÉKSZARÁLLÚ HERCZOG VÁRA,
1941
BÉLA BARTÓK: HERZOG BLAUBARTS BURG,
1949
BÉLA BARTÓK: BLUEBEARD'S CASTLE,
1949

KORGA György

ORCHIDEAK, *oil, fused glass, 60 x 40 cm, 1988*
ORCHIDEEN, *Oil auf Holzspanplatte, 60 x 40 cm, 1988*
ORCHIDS, *oil on fibre board, 60 x 40 cm, 1988*

KURUCZ D. István

PASZTOR, oil, *Jaurek János*, 30 × 43 cm, 1989
MIRT, Öl auf Holztafel, 30 × 43 cm, 1989
SHEPHERD, oil on fibre board, 30 × 43 cm, 1989

MÁCSAI István

ŐSZI CSINDELET, olaj, 30 x 70 cm, 1983
HERBSTSTILLEBEN, Öl, 30 x 70 cm, 1983
AUTUMN STILL LIFE, oil, 30 x 70 cm, 1983

MELOCCO Miklós

SZÓKRATÉSZ, bronz, 21 cm, 1980
SOCRATES, Bronze, 21 cm, 1980
SOCRATES, bronze, 21 cm, 1980

PATAY László

SZIVÁRVÁNY, tempera, 30 × 30 cm, 1988
REGENBÖGEN, Tempera, 30 × 30 cm, 1988
RAINBOW, tempera, 30 × 30 cm, 1988

REICH Károly

SZERELMŰNYEK, akvarell, 27 x 18,5 cm, 1983
VERLIEBTEI, akvarell, 27 x 18,5 cm, 1983
LOVERS, water-colour, 27 x 18,5 cm, 1983

SZALAY Lajos

ISÁK, szarvasra, 28 x 28 cm, 1983
ISÁK, Szabvány, 28 x 28 cm, 1983
ISÁK, arany-prém, 28 x 28 cm, 1983

SZÁSZ Endre

NŐI FEJ, színesnyomat, 31 x 24 cm, 1986
FRAUENKOPF, Siebdruck, 31 x 24 cm, 1986
WOMAN'S HEAD, silver print, 31 x 24 cm, 1986

VARGA Imre

NAGYMAMA, Bronze, 37 cm, 1947
GROSSMUTTER, Bronze, 37 cm, 1947
GRANDMOTHER, Bronze, 37 cm, 1947

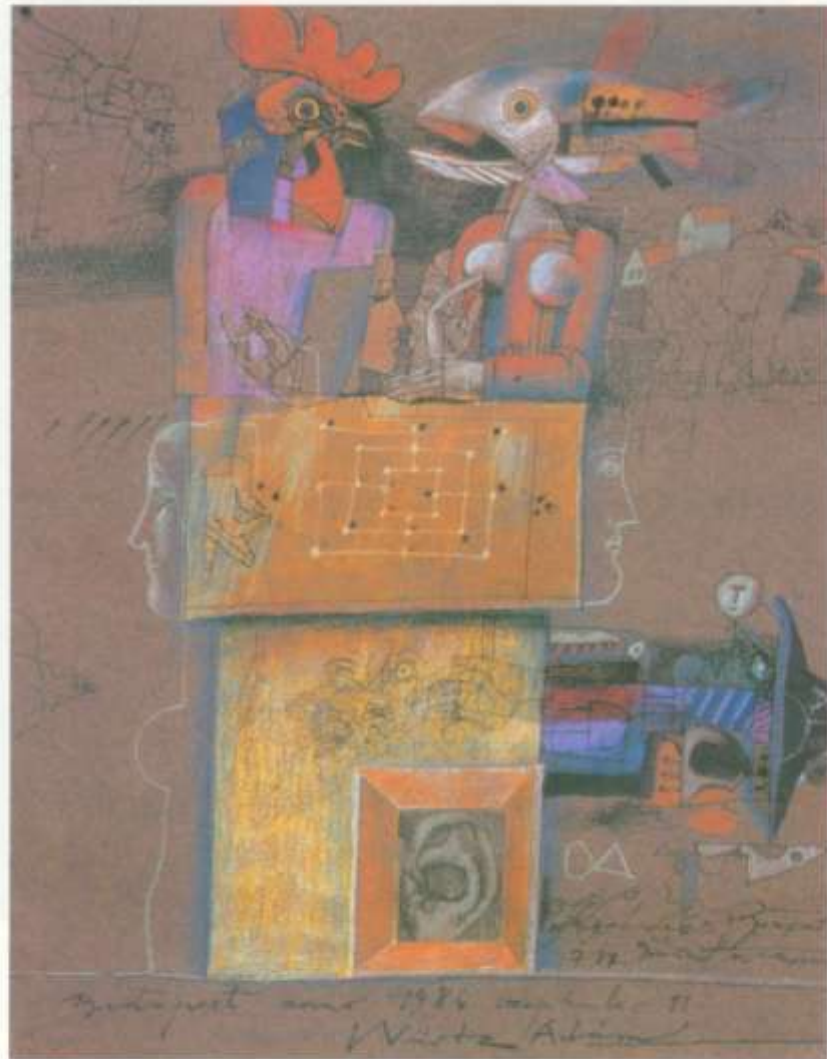
VÁRÓ Márton

TORZÓ, márvány, 31 cm, 1980
TORZÓ, Mármor, 31 cm, 1988
TORZÓ, márvány, 31 cm, 1988

WÜRTZ Ádám

BUDAPEST ANNO 1984. SZEPTEMBER 11.
anno nativ, 22 x 27 cm, 1984
BUDAPEST AM 11. SEPTEMBER 1984.
kolovratni Znakotokung, 22 x 27 cm, 1984
BUDAPEST, 11TH SEPTEMBER, 1984.
colored ink-drawing, 22 x 27 cm, 1984

Amerigo TOT

CIURGOI MADONNA, bronzata, 66 x 30 cm, 1977

(in *Art Gallery Berlin*)

MADONNA VON CIURGOI, bronzata, 66 x 30 cm, 1977

(in *Garten der Art Gallery*)

MADONNA IN CIURGOI, bronzata, 66 x 30 cm, 1977

(in the garden of the *Art Gallery*)

ALMÁSY Aladár
DEBRECEN, 1946. ÁPRILIS 28.

Almásy Aladár

34

A Képtudományi Főiskolát 1976-ban fejezte be. 1978-ban Derkovits-ösztudíjat kapott. Egyéni kiállításai: Collegium Hungaricum, Bécs; New York, 1976; Studio Galéria, Budapest, 1978; Mémich Galéria, Hamburg, 1979; Adam Jourdan Galéria, Párizs; Helikon Galéria, Budapest, 1980. Először nyerték ki a Kondor Béla grafikai díjat.

Aladár ALMÁSY absolvierte die Hochschule für Bildende Kunst 1976. 1978 erhielt er ein Derkovits-Stipendium. Personalausstellungen: Collegium Hungaricum, Wien; New York, 1976; Studio-Galerie, Budapest, 1978; Galerie Mémich, Hamburg, 1979; Galerie Adam Jourdan, Paris; Helikon-Galerie, Budapest, 1980. Er erhielt als erster den „Béla Kondor“-Preis für Graphik.

Aladár ALMÁSY graduated from the College of Fine Arts in 1976 and in 1978 was awarded Derkovits Scholarship. His individual exhibitions were at: Collegium Hungaricum, Vienna; New York, 1976; Studio Gallery, Budapest, 1978; Mémich Gallery, Hamburg, 1979; Adam Jourdan Gallery, Paris and the Helikon Gallery, Budapest, 1980. He was the first to be awarded the Béla Kondor Graphic Prize.

A KÜLTÉSZET FAJSÚLYÁT MEGHATÁROZÓ
GALAMBDOBÁLÓ ASSZONY, *vinyl, ceruzás,*
49 x 76 cm, 1981
DIE DAS SPEZIFISCHE GEWICHT DER
EICHTUNG BESTIMMENDE,
TAUBENWERFENDE FRAU, *Aquarell, Bleistift,*
49 x 76 cm, 1981
THE PIGEON-THROWING WOMAN WHO
DETERMINES THE SPECIFIC WEIGHT OF
POETRY, *extract, pencil,* 49 x 76 cm, 1981

ŐSZIÖN, MENEKÜLŐ, *aquarell,*
21,5 x 21,5 cm, 1979
AUS DEM HERBST FLIEHEND, *Aquarell,*
21,5 x 21,5 cm, 1979
FLYING FROM THE AUTUMN, *aquarell,*
21,5 x 21,5 cm, 1979

1972-ben érettségizett a Képző- és Iparművészeti Szakközépiskolában. Azóta rendszeresen jelennek meg rajnai, illusztrációi a sajtóban, és kap megbízásokat könyvkiadástól. Önálló kiállításai volt a Csepel Galériában, a Pataki István Művelődési Házban 1982-ben és a Csepel Iskola Galériában 1986-ban. Számos csoportos kiállítás vett részt: Kisgrafikai Biennálé, Debrecen, 1978; Kisgrafikai Kiállítás, Tihany, 1983; Smedbyn Huskavarna Galéria, Svédország, 1983; Fehér Galéria, Pécs, 1986.

Margit ARTNER legte 1972 in dem Fachgymnasium für Bildende Kunst und Kunstgewerbe das Abitur ab. Regelmäßig erscheinen seitdem ihre Zeichnungen, Illustrationen in der Presse und erhält sie Aufträge von Verlagen. Sie hatte Personalausstellungen in der Csepel-Galerie, im Kulturbau „István Pataki“, 1982 und in der Schulgalerie Csepel, 1986. Sie nahm an zahlreichen Gruppenausstellungen teil: Biennale der Kleingraphik, Debrecen, 1978; Ausstellung der Kleingraphik, Tihany, 1983; Galerie Smedbyn Huskavarna, Schweden, 1983.

Margit ARTNER finished her secondary studies at the School of Fine and Applied Arts in 1972. Since then her drawings and illustrations have regularly been published in the press and she has been given orders by publishers. She has had individual exhibitions at Csepel Gallery, István Pataki House of Culture in 1982, and Csepel School Gallery in 1986. She has participated in a number of group exhibitions: Biennial of Small Graphics, Debrecen, 1978; Exhibition of Small Graphics, Tihany, 1983; and Smedbyn Huskavarna Gallery, Sweden, 1983.

ARTNER Margit
BUDAPEST, 1954. JANUÁR 16.

Margit Artner

MADARFOGÓ, rézbély, 23 × 22 cm, 1982
VOGELFANGER, Raderholz, 22 × 21 cm, 1982
FOWLER, vaskop, 23 × 22 cm, 1982

JAN VERMEER EMLÉKÉRE, szelvény, papír,
27 × 22 cm, 1989
IN MEMORIAM JAN VERMEER, Blaup, Papier,
27 × 22 cm, 1989
IN MEMORIAM JAN VERMEER, drawing on paper,
27 × 22 cm, 1989

BADACSONYI Sándor
BUDAPEST, 1949. JÚLIUS 1.

Badacsony Sándor

A Képzőművészeti Főiskolán 1974-ben fejezte be. Mesterei: Ék Sándor, Raszler Károly és Rozsán Tibor. Egyéni kiállításai: Menck Galéria, Hamburg, 1979; Nőgrádi Sándor Múzeum, Salgótarján, 1986. Csoportos kiállítások: Budapest, Miskolc, Szeged, Zalaegerszeg, Oslo, Stockholm, Torino, Frankfurt, Chicago, San Francisco, New Orleans. 1975-ben, 1981-ben, 1983-ban Nívódíjat, 1976-ban Szódi-díjat, 1984-ben Eötvös-éremmel büntöltés kaptak.

Sándor BADACSONYI beszállt die Hochschule für Bildende Kunst 1974. Seine Meister waren Sándor Ék, Károly Raszler und Tibor Rozsán. Personalausstellungen: Galerie Menck, Hamburg, 1979; Sándor Nőgrádi Museum, Salgótarján, 1986. Gruppenausstellungen: Budapest, Miskolc, Szeged, Zalaegerszeg, Oslo, Stockholm, Turin, Frankfurt am Main, Chicago, San Francisco, New Orleans. Er erhielt 1975, 1981 und 1983 Niveaupreise, 1976 den Studiopreis, 1984 den Sonderpreis „Silberspeer“.

Sándor BADACSONYI graduated from the College of Fine Arts in 1974. His masters were: Sándor Ék, Károly Raszler and Tibor Rozsán. Individual exhibitions: Gallery Menck, Hamburg, 1979 and Museum Sándor Nőgrádi, Salgótarján, 1986. Group exhibitions: Budapest, Miskolc, Szeged, Zalaegerszeg, Oslo, Stockholm, Turin, Frankfurt, Chicago, San Francisco and New Orleans. In 1975, 1981 and 1983 he was awarded the Standard Prices, in 1976 the Studio Prize, and 1984 the special prize Silver Javelin.

SARKÁNYOK ÉS OSZOK, vaskar, 1977

24 x 30 cm, 1977

DRACHEN UND VORFÄHREN, Aquarell

Radierung, 24 x 30 cm, 1977

DRAGONS AND ANCESTORS, vaskar, vaskar

24 x 30 cm, 1977

PUSZTULÁN, vaskar, 22 x 24 cm, 1984

UNTERGANG, Radierung, 22 x 24 cm, 1984

DECAY, vaskar, 22 x 24 cm, 1984

1974-ben szerzett diplomát az Iparművészeti Főiskola tipográfika szakán. Egyéni kiállításai: K. Galéria, Köln, 1977; Nyilvános Könyvtár, Hamburg, 1978; Wollfrum Galéria, Bécs; Rutzmoser Galéria, München, 1980. Galéria Flotbeckben, Hamburg; Düsel Galéria, Düsseldorf, 1982. Csoporthoz tartozók: Brighton, 1975; Kraków, 1976; Kairo, 1977; London; Koppenhaga; Firenze, 1978; Chicago, 1980. Képzőművészeti pályázataival több díjat nyert. Tagja a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetségének és a Magyar Népköltésességi Művészek Alapszövetségének.

Margit BALLA erwarb ihr Diplom 1974 am Lehrstuhl Typographie der Hochschule für Kunstgewerbe. Personalausstellungen: Galerie K, Köln, 1977; Öffentliche Bibliothek, Hamburg, 1978; Galerie Wollfrum, Wien; Galerie Rutzmoser, München, 1980; Gruppenausstellungen: Brighton, 1975; Krakau, 1976; Kairo, 1977; London; Kopenhagen; Florenz, 1978; Chicago, 1980. Sie erhielt für ihre kleinen Graphiken und Plakate mehrere Preise. Sie ist Mitglied des Verbandes Ungarischer Künstler und Kunstgewerber und des Kunstfonds der Ungarischen Volksrepublik.

Margit BALLA graduated from the College of Applied Arts in the line of Typography in 1974. Individual exhibitions: K. Gallery, Köln, 1977; Public Library, Hamburg, 1978; Wollfrum Gallery, Vienna and Gallery Rutzmoser, Munich, 1980. Group exhibitions: Brighton, 1975; Cracow, 1976; Cairo, 1977; London; Copenhagen; Florence, 1978 and Chicago, 1980. She has won several prizes with her small graphic works and posters. She is a member of the Association of Hungarian Artists and Craftsmen, and of the Arts Fund of the Hungarian People's Republic.

BALLA Margit
BUDAPEST, 1947. FEBRUÁR 14.

RÉGI KERT, rézkarc, 20 x 20 cm, 1982
ALTER GARTEN, Radierung, 20 x 20 cm, 1982
OLD GARDEN, etching, 20 x 20 cm, 1982

TAVASZ, rézkarc, 22 x 28 cm, 1984
FRÜHLING, kolorierte Radierung, 22 x 28 cm, 1984
SPRING, colored etching, 22 x 28 cm, 1984

HÁROM GRÁCIA, rézkarc, 20 x 20 cm, 1984
DIE DREI GRAZIEEN, Radierung, 20 x 20 cm, 1984
THE THREE GRACES, etching, 20 x 20 cm, 1984

Balla Margit

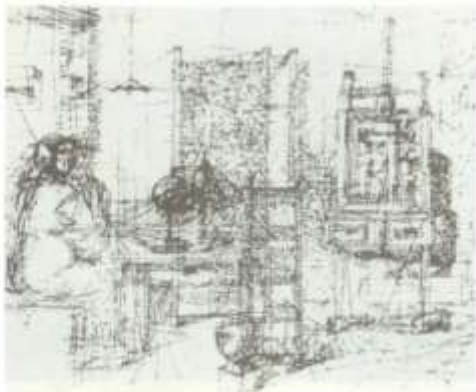
BARCSAY Jenő
KATONA, 1900. JANUÁR 14.

A Képzőművészeti Főiskolán 1924-ben fejezte be, majd ösztöndíjjal Rómába és Párizsba ment tanulmányútra. Első gyűjteményes kiállítását 1925-ben rendezte az Ernst Múzeumban, a legutóbbiát 1970-ben a Műcsarnokban, mely egész életművét ötfogta. Szerepelt az 1929-es és az 1964-es Velencei Biennálén a székess hazai és nemzetközi szereplésén. A II. Cagnes-sur-Mer-i Fesztiváli Biennálé kitüntetettje. 1945-74 között a Képzőművészeti Főiskola anatómiai tanára volt. Kétfoldón is nagy sikert aratott, több nyelvre lefordították rajzpedagógiai, rajzművészeti könyveit (Művészeti anatómia, Forma és tér, Ember és drapériák). 1954-ben Kossuth-díjat, 1964-ben Erdélyi művészi, 1969-ben Kiváló művészi címet, 1980-ban pedig a Magyar Népköztársaság boberkoszorúval díszített átalakítását kapta.

Jenő BARCSAY absolvierte die Hochschule für Bildende Kunst bis 1924 und erhielt danach ein Stipendium für Studienreisen nach Rom und Paris. 1925 veranstaltete er seine erste retrospektive Ausstellung im Ernst-Museum, die letzte 1970 in der Kunsthalle, diese zeigte sein ganzes Lebenswerk. Er nahm 1929 und 1964 an den Biennalen in Venedig und an zahlreichen ungarischen und internationalen Veranstaltungen teil. An der II. Biennale der Malerei in Cagnes-sur-Mer wurde er ausgezeichnet. Zwischen 1945 und 1974 war er Professor der Anatomie an der Hochschule für Bildende Kunst. Seine Bücher über Pädagogik und die Kunst des Zeichnens (Anatomie für Künstler, Form und Raum, Mensch und Drapérie) rezidierten auch im Ausland grossen Erfolg und wurden in mehrere Sprachen übersetzt. 1954 erhielt er den Kossuth-Preis, 1964 wurde er Verdienter Künstler, 1969 Hervorragender Künstler, 1980 wurde ihm der Bannerorden mit Lorbeerkrone der Ungarischen Volksrepublik verliehen.

Jenő BARCSAY graduated from the College of Fine Arts in 1924, then, with a scholarship in his pocket made a study tour to Rome and Paris. The first exhibition of his collected works was set up at the Ernst Museum in 1925 and the last at the Art Gallery in 1970, the latter comprising his oeuvre. He participated in the Biennials of Venice in 1929 and 1964, and in a great number of Hungarian and international reviews. He was awarded at the IInd Biennial of Painting at Cagnes-sur-Mer. Between 1945 and 74 he was professor of anatomy at the College of Fine Arts. His books on the pedagogy and art of drawing (Anatomy of Arts, Form and Space, Man and Drapery) have been highly appreciated abroad even and translated into a number of languages. In 1954 he was awarded the Kossuth Prize, in 1964 the title of Merited Artist, in 1969 that of Outstanding Artist, and subsequently in 1980 the Laureate Flag Medal of the Hungarian People's Republic. His works are exhibited in Szeged.

Barcsay

KOMPOZÍCIÓ I, szénrajz, 27 x 23 cm, 1927
KOMPOSITION I, Kohlsch, 27 x 23 cm, 1927
COMPOSITION I, charcoal, 27 x 23 cm, 1927

KOMPOZÍCIÓ II, szénrajz, 20 x 13 cm, 1927
KOMPOSITION II, Kohlsch, 20 x 13 cm, 1927
COMPOSITION II, pencil, 20 x 13 cm, 1927

TANULMÁNY, szénrajz, 30 x 40 cm, 1927
STUDIE, Kohlsch, 30 x 40 cm, 1927
STUDY, pencil drawing, 30 x 40 cm, 1927

A Képzőművészeti Főiskolán 1958-ban végzett el. Tanulmányúton járt a Szovjetunióban, Jugoszláviában, Olaszországban és az NSZK-ban. Önálló kiállításai: Mednyánszky Terem, 1965; Derkovits Terem, 1970; Helikon Galéria, 1975. Külföldi csoportos kiállítások: Ausztria, Svájc, Olaszország, Anglia, India. 1975-ben Munkácsy-díjjal, 1984-ben Erdemes művész címmel tüntették ki. Az utóbbi években murális munkákon dolgozik és rézkarcolásokat készít.

Viola BERKI bevétele 1958 die Hochschule für Bildende Kunst. Sie unternahm Studienreisen nach der Sowjetunion, Jugoslawien, Italien und nach der Bundesrepublik Deutschland. Personalausstellungen: Mednyánszky-Saal, Budapest, 1965; Derkovits-Saal, Budapest, 1970; Helikon-Galerie, 1975. Gruppenausstellungen im Ausland: Österreich, Schweiz, Italien, England und Indien. 1975 erhielt sie den Munkácsy-Preis, 1984 den Ehrentitel Verdienter Künstler. In den letzten Jahren arbeitet sie an muralen Werken und macht auch Kupferstiche.

Viola BERKI finished her studies at the College of Fine Arts in 1958. She made study-tours in the Soviet Union, Yugoslavia, Italy and the FRG. Individual exhibitions: Mednyánszky Hall, 1965; Derkovits Hall, 1970 and the Helikon Gallery in 1975. Collective exhibitions abroad: Austria, Switzerland, Italy, England and India. In 1975 she was awarded the Munkácsy Prize and in 1984 the title of Merited Artist. In recent years, she has been producing mural works and etchings.

BERKI Viola
KISKUNHALAS, 1932. MÁJUS 5.

Berki Viola

ERDŐHÖR, rajz, 40 × 40 cm, 1988
IM WALDE, Zeichnung, 40 × 40 cm, 1988
IN THE FOREST, ink-drawing, 40 × 40 cm, 1988

ESTI FURULYÁS, rajz, 23 × 23 cm, 1983
ABENDFLÖTENSPIEL, Zeichnung,
23 × 23 cm, 1983
EVENING FLUTIST, inkrabonung, 23 × 23 cm, 1983

DZSUNGELÜNNEPÉLY, rézkarc, 20 × 20 cm, 1981
DZSUNGELFEST, Radierung, 20 × 20 cm, 1981
JUNGLE PEAST, etching, 20 × 20 cm, 1981

BIKÁCSI Daniela
BUDAPEST, 1945. FEBRUÁR 28.

A Képzőművészeti Főiskolán 1969-ben fejezte be. Önálló kiállításai: Studio Galéria, 1972, 1977; Fészek Művészközlő; Mensch Galéria, Hamburg, 1978; Offenbach, 1981; Via Galéria, 1982; Tamási, 1984; Kőszeg, 1985. Csoportos tárlatokon szerepelt Franciaországban, Belgiumban, Angliában, az NSZK-ban, Ausztriában és Svédországban. Több munkája található magyarországi közgyűjteményekben. Az 1977-es VIT-pályázaton díjat nyert. 1973-74-ben Derkovits-ösztudíriumot kapott. Az 1976-os és '78-as Egri Akvarell Biennálén, valamint az 1986-os Hársvai Téliképzőművészeti Biennálén díjazták. Tagja a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetségének.

Daniela BIKÁCSI absolvierte bis 1969 die Hochschule für Bildende Kunst. Personalausstellungen: Studio Galerie, 1972, 1977; Fészek-Künstlerklub; Galerie Mensch, Hamburg, 1978; Offenbach, 1981; nahm an Gruppenausstellungen in Frankreich, Belgien, England, der Bundesrepublik Deutschland, in Österreich und Schweden teil. Eine Anzahl ihrer Werke befindet sich in ungarischen öffentlichen Sammlungen. Sie erhielt 1977, anlässlich eines Wettbewerbs für das Weltjugendtreffen, einen Preis. 1973-1974 wurde ihr ein Derkovits-Stipendium erteilt.

Daniela BIKÁCSI graduated from the College of Fine Arts in 1969. Individual exhibitions: Studio Gallery, 1972, 1977; Artists' Club Fészek; Mensch Gallery, Hamburg, 1978 and Offenbach, 1981. She has participated in collective exhibitions in France, Belgium, England, the FRG, Austria and Sweden. A number of her works are found in Hungarian public collections and she was one of the prizewinners of the World Youth Meeting in 1977. Between 1973 and 1974 she obtained a Derkovits Scholarship.

Bika'csi Daniela

HÍVÓ JELE, akrólaj, akravál, 84 × 42 cm, 1982
RUFIONAL, akravál, akrólaj,
84 × 42 cm, 1982
CALLING SIGN, akrólaj, akravál,
84 × 42 cm, 1984

ESTI FÜVLYÁK, akravál, 20 × 20 cm, 1987
ABENDFLÜTENSPIEL, akravál, 20 × 20 cm, 1987
EVENING FLUTIST, akravál, 20 × 20 cm, 1987

ÁLARCOSOK A SZABDBAN, akravál,
22 × 20 cm, 1981
MASKEN IM FREIEN, akravál, 22 × 20 cm, 1981
MASKED FIGURES IN THE OPEN AIR,
akravál, 22 × 20 cm, 1981

ÉLESZY István
CEGLÉD, 1912. AUGUSZTUS 23.

Élesdy István

A Képzőművészeti Főiskolán Glácz Oszkár és Varga N. Lajos tanárúknak volt. Először a nyarait a csoboki művésztelepen Pólya Tibor, a kecskeméti művésztelepen Révész Imre irányítása mellett töltötte. 1938-ban Glácz tanársegédje lett. 1939-ben a Collegium Hungaricum ösztöndíjasaként Rómába ment. Eigénis után tagja meg a fővárosi rezervé-, akadémiai- és fanyaszpályázatoknak diák. 1940 óta számos kiállítás volt hazai és külföldi galériákban (Hollandia, Svédország, Olaszország, NSZK, Marokkó). Majd minden évben egyrészt kiállítás rendez a Képcsarnok Galériájában. Külföldön első díjat nyert San Marino-ban és Tivóiban. 1964-ben a Firenzei Akadémia tagja lett.

István ÉLESZY was an der Hochschule für Bildende Kunst Schüler von Oszkár Glácz und Lajos N. Varga. Vorher hatte er seine Sommer in der Künstlerkolonie von Csobok unter der Leitung von Tibor Pólya und in der Künstlerkolonie von Kecskemét unter Imre Révész verbracht. 1938 wurde er Assistent von Glácz. 1939 fuhr er als Stipendiat des Collegium Hungaricum nach Rom. Nachher er erhielt er die Preise für die Kupferstich-, Apparat- und Holzschnitt-Wettbewerb der Hauptstadt. Seit 1940 hatte er zahlreiche Ausstellungen in ungarischen und ausländischen Galerien (Holland, Schweden, Italien, BRD, Marokko). Er veranstaltet fast jedes Jahr eine Personalausstellung in den Galerien des Unternehmens Képcsarnok (Bildergalerie). Im Ausland gewann er ersten Preise in San Marino und Tivoli. 1964 wurde er Mitglied der Akademie in Florenz.

István ÉLESZY was a student of Oszkár Glácz and Lajos N. Varga at the College of Fine Arts. Previously he had spent his Summers at the artists' colony of Csobok, under the leadership of Tibor Pólya, and that of Kecskemét under Imre Révész. In 1938, he became the assistant of Glácz. In 1939, he went to Rome as a scholar of the Collegium Hungaricum. He won one after another prizes in etching, water-colour and xylography of the capital. Since 1940, he has had a great number of exhibitions in Hungarian and foreign galleries (Netherlands, Sweden, Italy, the FRG and Morocco). He sets up an individual exhibitions in one of the galleries of the Képcsarnok company (Picture Gallery) almost every year. He has won first prizes abroad in San Marino and Tivoli. In 1964 he was elected a member of the Academy of Florence.

VAJDAHUNYAD, őtöltség, 137 x 20 cm, 1983
VAJDAHUNYAD, Radierung, 137 x 20 cm, 1983
CASTLE VAJDAHUNYAD, etching, 137 x 20 cm, 1983

Őrképzés után itálában, majd Olaszországban és Franciaországban képezte magát. Egyéni kiállításai: Nemzeti Szalon, 1933, 1937; Tamás Galéria, 1941; Róma, Zürich, 1967; Magyar Nemzeti Galéria (önművelésről kiállítás), 1978. Részt vett az 1966-os Velencei Biennalén. 1959-ben elnyerte Carrara város aranyérem díját. 1946-66 között az Iparművészeti Főiskola, 1981 óta pedig a Képzőművészeti Főiskola tanára. 1954-ben Munkácsy-díjjal, 1986-ban Erdemes művész, 1967-ben Kiváló művész címmel, 1976-ban a Szocialista Magyarországi érdemrenddel, 1986-ban a Magyar Népköltésesség Zászlóviselővel tüntetik ki. Az alkotóköröség elnöke.

Miklós BORSOS studied autodidactically in Hungary, später in Italien und Frankreich. Personalausstellungen: National Salon, 1933, 1937; Tamás-Galerie, 1941; Rom, Zürich, 1967; Ungarische Nationalgalerie (eine das Lebensschaffen zusammenfassende Ausstellung), 1978. Er nahm 1966 an der Biennale von Venedig teil. 1959 gewann er den Preis für Bildhauerei der Stadt Carrara. Zwischen 1946 und 1980 war er Professor an der Hochschule für Kunstgewerbe und seit 1981 ist er Professor an der Hochschule für Bildende Kunst. 1954 wurde er mit dem Munkácsy-Preis, 1966 mit dem Ehren Titel Verdienster Künstler, 1967 mit dem Ehren Titel Hervorragender Künstler, 1976 mit dem Verdienstitel für das Sozialistische Ungarn und 1986 mit dem Bannerorden der Ungarischen Volksrepublik ausgezeichnet. Er ist Vorsitzender des Künstlervereins.

Miklós BORSOS acquired his knowledge by means of self-teaching in Hungary then in Italy and France. His one-man shows: National Salon, 1933, 1937; Tamás Gallery, 1941; Rome, Zurich, 1967; Hungarian National Gallery (retrospective exhibition), 1978. He participated in the Biennial of Venice in 1966. In 1959 he won the Sealgrave Prize of the city of Carrara. Between 1946 and 1980 he was professor at the College of Applied Arts and since 1981 he has been teaching at the College of Fine Arts. In 1954 he obtained the Munkácsy Prize, in 1966 the title of Merited Artist, in 1967 that of Outstanding Artist, in 1976 he was decorated with the Order for Socialist Hungary and in 1986 with the Banner Order of the Hungarian People's Republic. He is the President of the Association.

BORSOS Miklós
NAGYSZEBEN, 1906, AUGUSZTUS 13.

Borsos Miklós

BEHAJÓZÓ, vaskaró, 14 × 24 cm, 1984
EDSCHAFFUNG, Radierung, 14 × 24 cm, 1984
BEARDING, aching, 14 × 24 cm, 1984

DANTE-ILLUSZTRÁCIÓ, vaskaró, 20 × 40 cm, 1988
DANTE-ILLUSTRATION, Radierung, 20 × 40 cm, 1988
ILLUSTRATION TO DANTE, aching, 20 × 40 cm, 1988

BÉKE, tiszta, 20 × 30 cm, 1987
FRIEDEN, Tuschzeichnung, 20 × 30 cm, 1987
PEACE, ink-drawing, 20 × 30 cm, 1987

1978-ban végzett el a Képzőművészeti Főiskolán, Mestere Iván Szilárd volt. A sokszorosított grafikai fakultációs tanults Rozsánis Tibornál. Csoportos kiállításai: Budapesti Kertészeti Egyesítés, 1977; Tervezőművész Társulat, 1978. Tagja a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetségének és a Magyar Népközművészeti Művészek Alapszövetségének.

Mária N. FEKETE beendete 1978 die Hochschule für Bildende Künste. Ihr Meister war Szilárd Iván. Sie studierte Druckgraphik als fakultatives Fach bei Tibor Rozsánis. Gruppenausstellungen: Universität für Gartenbau, Budapest, 1977; Galerie der Therzienstadt, Budapest, 1978. Sie ist Mitglied des Verbandes Ungarischer Künstler und Kunstgewerbler und des Kunstfonds der Ungarischen Volksrepublik.

Mária N. FEKETE graduated from the College of Fine Arts in 1978. Her master was Szilárd Iván. She studied, as a facultative subject, multiplied graphic art from Tibor Rozsánis. Her participations at collective exhibitions: Budapest University of Horticulture, 1977 and the Exhibition of Tereziáns in 1978. She is a member of the Association of Hungarian Artists and Craftsmen, and the Arts Fund of the Hungarian People's Republic.

N. FEKETE Mária
BUDAPEST, 1950. JANUÁR 30.

Fekete Mária

TÓ, rézkiny, 21 x 29 cm, 1984
TÉCH, Radierung, 21 x 29 cm, 1984
POND, aching, 21 x 29 cm, 1984

GALAMBOS Tamás
BUDAPEST, 1939. NOVEMBER 18.

A Képzőművészeti Főiskolán 1963-ban fejezte be. Mesterei Barcsay Jenő és Hincz Gyula volt. Egyéni kiállításai: Jurkka-Teatr, Helsinki, 1964; Mednyánszky Terem, Budapest, 1966; Janus Pannonius Múzeum, Pécs, 1968; Visoni Galleria, Torino, 1974; Varói Magyar Intézet, 1977; Mensch Gallery, Hamburg, 1976; Gekko Gallery, Tokio, 1978; Kapsz Gallery, Athén, 1979; Csók Gallery, 1981; Gontini Gallery, Caracas, 1982; Catchpeny Gallery, Los Angeles, 1985. Számos díjat nyert itthon és külföldön; művei megtalálhatók hazai és külföldi magán- és közgyűjteményekben.

Tamás GALAMBOS abszolválta 1963 a Hochschule für Bildende Kunst; seine Meister waren Jenő Barcsay und Gyula Hincz. Personalausstellungen: Jurkka-Theater, Helsinki, 1964; Mednyánszky-Saal, Budapest, 1966; Janus-Pannonius-Museum, Pécs, 1968; Galleria Visoni, Turin, 1974; Ungarisches Institut in Warschau, 1977; Galerie Mensch, Hamburg, 1976; Galerie Gekko, Tokio, 1978; Galerie Kapsz, Athen, 1979; Csók-Galerie, 1981; Galerie Gontini, Caracas, 1982; Galerie Catchpeny, Los Angeles, 1985. Er gewann zahlreiche Preise in Ungarn und im Ausland; seine Werke befinden sich in ungarischen und ausländischen privaten und öffentlichen Sammlungen.

Tamás GALAMBOS finished his studies at the College of Fine Arts in 1963. His masters were Jenő Barcsay and Gyula Hincz. His individual exhibitions were at Jurkka Theatre, Helsinki, 1964; Mednyánszky Hall, Budapest, 1966; Janus Pannonius Museum, Pécs, 1968; Visoni Gallery, Torino, 1974; the Hungarian Institute in Warsaw, 1977; Gallery Mensch, Hamburg, 1976; Gallery Gekko, Tokyo, 1978; Gallery Kapsz, Athens, 1979; Csók Gallery, 1981; Gallery Gontini, Caracas, 1982 and the Catchpeny Gallery, Los Angeles in 1985. He has won many a prize at home and abroad; his works may be found in Hungarian as well as foreign private and public collections.

GAŁAMBOS T.

PIETA, oil, canvas, 40 x 40 cm, 1981
PIETA, Oil on Limestone, 40 x 40 cm, 1981
PIETA, oil on canvas, 40 x 40 cm, 1981

1971-ben érettségizett a Képzőművészeti Gimnázium reklámgrafika szakán. 1971-től 1976-ig a Képzőművészeti Főiskola festő szakos hallgatója. Mesterei először Kádár György, majd Kokas Ignác volt. 1979-ben egyéves Derkóts-Szépessy-ösztöndíjban részesült. 1979-80 között Amsterdamban és Torontóban reklámgrafikával foglalkozott. 1978-ban önálló kiállítása volt Budapesten, a Képzőművészeti Diákok Közegyesületében. Tagja a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetségének és a Magyar Népművészeti Alapnak.

Annamária GERGELY legte az Abitur im Gymnasium für Bildende Kunst ab, ihre Spezialdisziplin war die Werbegrafik. Zwischen 1971 und 1976 studierte sie Malerei an der Hochschule für Bildende Kunst. Ihre Meister waren zuerst György Kádár, dann Ignác Kokas. 1979 erhielt sie ein einjähriges Derkóts-Szépessy-Stipendium. 1979/80 beschäftigte sie sich in Amsterdam und Toronto mit der Radierung. 1978 veranstaltete sie eine Personalausstellung in Budapest, im Kollegium für ausländische Studenten. Sie ist Mitglied des Verbandes Ungarischer Künstler und Kunstgewerber und seit 1976 des Kunstbundes der Ungarischen Volksrepublik.

Annamária GERGELY finished her studies at the Secondary School for Fine Arts and specialized in publicity graphics. From 1971 to 1976 she studied painting at the College of Fine Arts. Her master was firstly György Kádár, then Ignác Kokas. Since 1979, she has been member of the Arts Fund of the Hungarian People's Republic. In 1979, she won a one-year Derkóts-Szépessy Scholarship. Between 1979 and 1980, she produced etchings in Amsterdam and Toronto. In 1978, she had an individual exhibition in Budapest, at the College of Foreign Students. She is also a member of the Association of Hungarian Artists and Craftsmen.

GERGELY Annamária
BUDAPEST, 1953. APRILIS 14.

TÖNGERPARTON, vaskaraj, 22 x 22 cm, 1980
AM MEERESSTRAND, Radierung, 22 x 22 cm, 1980
AT THE SEASIDE, etching, 22 x 22 cm, 1980

Gergely Annamária

GROSS Arnold
TORDA, 1929. NOVEMBER 25.

Arnold Gross

A Képzőművészeti Főiskolán 1933-ban végzett el. Önálló kiállításai: Róma, 1955; Fényes Adolf Terem, 1956; Mednyánszky Terem, 1964; Tokió, 1967-68; Amsterdam, Stockholm, 1969; Triest, Dürer Terem, Budapest, 1970; Olaszország, 1974; NSZK, 1975-76-79-80; Anglia, 1972; USA, 1975; Finnország, 1984; Amsterdam, 1986. Két ízben első díjat nyert a Krakói Grafikai Biennálén. 1955-ben és 1967-ben Munkácsy-díjat kapott.

Arnold GROSS beendete die Hochschule für Bildende Kunst 1933. Personalstellungen: Rom, 1955; Adolf-Fényes-Saal, 1956; Mednyánszky-Saal, 1964; Tokio, 1967-68; Amsterdam, Stockholm, 1969; Triest, Dürer-Saal, Budapest, 1970; Italien, 1974; BRD, 1975, 1978, 1979, 1980; England, 1972; USA, 1975; Finnland, 1984; Amsterdam, 1986. Zweimal gewann er auf der Biennale der Graphik in Krakau den ersten Preis. 1955 und 1967 erhielt er den Munkácsy-Preis.

Arnold GROSS graduated from the College of Fine Arts in 1933. Individual exhibitions: Rome, 1955; Fényes Adolf Hall, 1956; Mednyánszky Hall, 1964; Tokyo, 1967-68; Amsterdam, Stockholm, 1969; Trieste, Dürer Hall, Budapest, 1970; Italy, 1974; the FRG, 1975, 78, 79, 80; England, 1972; USA 1975; Finland, 1984 and Amsterdam in 1986. Twice, he has won First Prize at the Biennial of Graphic Art in Cracow and was awarded the Munkácsy Prize in 1955 and 1967.

MADARAK ÉS VIRÁGOK, vízfestés, 25 x 21 cm, 1984
VÖGEL UND BLUMEN, Radierung, 21 x 21 cm, 1984
BIRDS AND FLOWERS, etching, 21 x 21 cm, 1984

1923-ban érettségizett. Aztalósina-évei alatt az Iparművészeti Főiskolán, Kaszt Gyula műtermében majd privátöbrendék háttértervezését és belsőépítészeti tervét. 1926-ban az Iparháttara ösztöndíjjal Bécsbe ment, ahol különösen grafikus eljárásokat tanult, és plakátokat tervezett, vállalatoknál. Itthon merkantilgrafikákból, kiállítás-tervezésekből, állami és magán belsőépítészeti megbízásokból élt. 1941-ben Atty János Nagysíri cigányok című művét illusztrálta. Illusztrált az Antipa Könyvkiadónak, továbbá a Franklin Társulatnak és a Singer és Wolfner Kiadónak. Tankönyv-illusztrációit többnyire díjazták. Első kamarakiállítását 1940-ban a Nouvelle Revue de Hongrie rendezte. Illusztrációi magyar grafikai kiállításokon Amsterdamban, Varsóban és Vietnámban szerepeltek. 1952 óta foglalkozik elsősorban rézkarccal.

Miklós GYÖRÝ machte die mittlere Reife 1923. Während seiner Zeit als Tischlerlehrling studierte er Möbelentwurf und Innenarchitektur an der Hochschule für Kunstgewerbe als Privatstudent im Atelier von Gyula Kaszt. 1926 fuhr er mit dem Stipendium der Industriekammer nach Wien, wo er verschiedene graphische Verfahren lernte und Plakate für Unternehmen entwarf. In Ungarn lebte er von Gebrauchsgrafik, Ausstellungsentwürfen sowie staatlichen und privaten Aufträgen für Innenarchitektur. Für seine Schulfachillustrationen erhielt er wiederholt Preise. Seine erste Kamerausstellung wurde 1940 von der Nouvelle Revue de Hongrie veranstaltet. Mit seinen Illustrationen nahm er an Ausstellungen der ungarischen Graphik in Amsterdam, Warschau und Vietnam teil.

Miklós GYÖRÝ finished his secondary studies in 1923. During his journey's apprenticeship he studied furniture designing and indoor architecture at the College of Applied Arts, and in the atelier of Gyula Kaszt as a private student. In 1926, he went to Vienna with the scholarship of the Chamber of Industry, where he studied various graphic procedures and designed posters for companies. At home he lived on commercial graphics, the designing of exhibitions and state and private orders for indoor architectural works. He has won a number of prizes for his illustrations of school books. His first chamber exhibition was arranged by the Nouvelle Revue de Hongrie in 1940. His illustrations have been shown at exhibitions of graphic arts in Amsterdam, Warsaw and Viet Nam.

GYÖRY Miklós
BUDAPEST, 1905. JÚNIUS 14.

Györy Miklós

LEPKE, vészharcs, 12 x 14 cm, 1982
SCHMETTERLEINIG, Radonvág, 12 x 14 cm, 1982
BUTTERFLY, vészharcs, 12 x 14 cm, 1982

GYULAI László
BARÓT, 1937. DECEMBER 2.

Gyulai László

A Képzőművészeti Főiskolán 1962-ben végerte el. Önálló térikit: Dürer Terem, 1966; Európa Ház, Bécs, 1968; Főnök Művészklub, 1974; Kulturális Kapcsolatok Intézete, 1981; München, 1982; Festivárum, Sopron, 1985; Újpesti Galéria, 1986. A lipcsei könyvművészeti kiállításom oklevelét, a II. Firenzei Biennálén aranyérmét, az Új lakók című animációs filmjéért Kairóban Arany Nofretete-díjat nyert. Sokszor könyvet illusztrált. 1973-ban Munkácsy-díjat kapott.

László GYULAI absolvierte 1962 die Hochschule für Bildende Kunst. Personalausstellungen: Dürer-Saal, 1966; Europa-Haus, Wien, 1968; Főnök-Künstlerklub, 1974; Institut für Kulturvolle Beziehungen, 1981; München, 1982; Malersaal, Sopron, 1985; Galerie Újpest, 1986. Auf der Ausstellung für Buchkunst in Leipzig gewann er eine Urkunde, auf der II. Biennale in Florenz die Goldenen Nofrete, für seinen Animationsfilm „Neues Wohnort“ den Preis „Goldene Nofrete“ in Kairo. Er illustrierte zahlreiche Bücher. 1973 wurde ihm der Munkácsy-Preis erteilt.

László GYULAI graduated from the College of Fine Arts in 1962. His individual exhibitions were: Dürer Hall, 1966; Europa House, Vienna, 1968; Artists' Club Pécs, 1974; Institute of Cultural Relations, 1981; Munich, 1982; Painters' Hall, Sopron, 1985 and Újpest Gallery in 1986. He was awarded a diploma at the exhibition of the art of book in Leipzig, a gold medal at the IIrd Biennial of Florence, and for his animated film, "New Home", the Gold Nofrete Prize in Cairo. He has illustrated a great number of books, and in 1973 won the Munkácsy Prize.

BAJNOK, nézős, 28 x 18 cm, 1977
 MÜSTER, Federschnitzung, 28 x 18 cm, 1977
 CHAMPION, pen-and-ink drawing, 28 x 18 cm, 1977

I. STERNE: ERZELMES UTAZÁSOK I, nézős,
 24 x 12 cm, 1979
 I. STERNE: SENTIMENTALE REISEN I,
 Federschnitzung, 24 x 12 cm, 1979
 I. STERNE: SENTIMENTAL JOURNEYS I,
 pen-and-ink drawing, 24 x 12 cm, 1979

A Képzőművészeti Főiskolát 1974-ben fejezte be. Mestere Kádár György és Kokas Ignác volt. 1975-ben Derkovits-ösztöndíjat kapott. 1976-77-ben Nívódíjjal részesült. 1978-ban elnyerte a Vas Megyei Tanács különdíját. Önálló kiállításai: Budapest, 1977; Csepel Galéria, 1978; Stúdió Galéria, 1978; Szombathely, 1979; Esztergom, 1984.

Edt HEPP beendete die Hochschule für Bildende Kunst 1974. Ihre Meister waren György Kádár und Ignác Kokas. 1975 erhielt sie das Derkovits-Stipendium. 1976-77 erhielt sie den Niveau-Preis. 1978 gewann sie den Sonderpreis des Komitees Vas. Personalausstellungen: Budapest, 1977; Galerie Csepel, 1978; Stúdió-Galerie, 1978; Szombathely, 1979; Esztergom, 1984.

Edt HEPP graduated from the College of Fine Arts in 1974. Her masters were György Kádár and Ignác Kokas. In 1975 she won a Derkovits Scholarship and in 1976 and 1977 she was awarded the Prize of Standard. In 1978, she won the special prize of the council of Vas county. Individual exhibitions: Budapest, 1977; Csepel Gallery, 1978; Studio Gallery, 1978; Szombathely, 1979 and Esztergom in 1984.

HEPP Edit
SZÉKSZÁRD, 1947. FEBRUÁR 17.

Hepp Edit

GELLÉRT SZÁLLÓ, (szomszomsz): 29 x 29 cm, 1982
HOTEL GELLÉRT, Szabócsk, 28 x 29 cm, 1982
HOTEL GELLÉRT, szomsz. princ, 28 x 29 cm, 1982

iff. IMRE István
BUDAPEST, 1950. DECEMBER 17.

iff. Imre István

A Képről- és Iparművészeti Gimnáziumban érettségizett 1969-ben. Az alkalmazott grafika szakon Gacs Gébor és Bogner Árpád tanítványa volt. 1969-ben felvétel nyert a Képzőművészeti Főiskola alkalmazott grafikai osztályára. Mentere Fényi Géza, Tamási Zoltán és Zelenák Crescencia volt. Munkáival több reklám- és képgrafikai csoportos kiállításra szerepelt. Önálló tárlata 1974-ben volt Budapesten. Tanszéknyitón jött Csehszlovákiában, Angliában és Jugoszláviában. Tagja a Magyar Népközművészeti Művészei Alapjának.

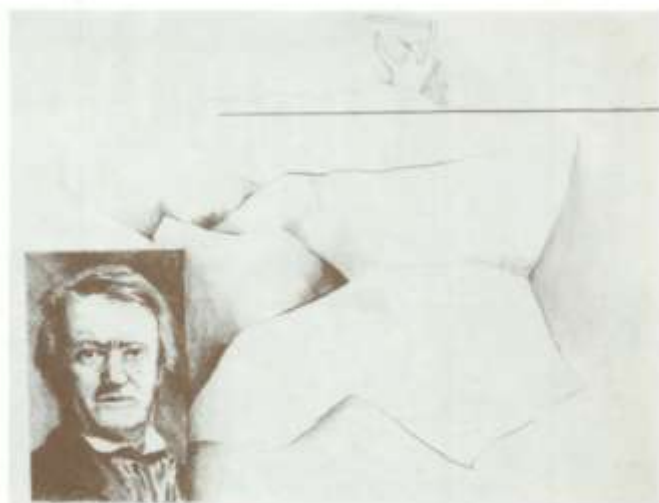
Imre IMRE jun. legte 1969 das Abitur im Gymnasium für Bildende Kunst und Kunstgewerbe ab. Im Fach Gebrauchsgraphik war er Schüler von Gábor Gacs und Árpád Bogner. 1969 wurde er in die Klasse für Gebrauchsgraphik an der Hochschule für Bildende Kunst aufgenommen; seine Meister waren Géza Fényi, Zoltán Tamási und Crescencia Zelenák. Mit seinen Werken nahm er an zahlreichen Gruppenausstellungen für Werbe- und freie Graphik teil. Eine Personalausstellung hatte er 1974 in Budapest. Er machte Studienreisen nach der Tschechoslowakei, nach England und Jugoslawien. Er ist Mitglied des Verbandes Ungarischer Künstler und Kunstgewerber und des Kunstfonds der Ungarischen Volksrepublik.

Imre IMRE jr. finished his secondary studies at the School of Fine and Applied Arts in 1969. In the line of applied graphics he studied under the leadership of Gábor Gacs and Árpád Bogner. In 1969 he was admitted to the class of applied graphics at the College of Fine Arts; his masters were Géza Fényi, Zoltán Tamási and Crescencia Zelenák. He has presented his works at several collective exhibitions of publicity and art graphics and had an individual show in Budapest in 1974. He has made study-tours in Czechoslovakia, England and Yugoslavia. He is a member of the Association of Hungarian Artists and Craftsmen, and the Arts Fund of the Hungarian People's Republic.

LEPKÉK, rézkarc, 20 × 30 cm, 1988
SCHMETTERLINGE, Radierung, 20 × 30 cm, 1988
BUTTERFLIES, etching, 20 × 30 cm, 1988

ANYA GYERMEKÉVEL, rézkarc, 19 × 14 cm, 1984
MUTTER MIT KIND, Radierung, 19 × 14 cm, 1984
MOTHER WITH CHILD, etching, 19 × 14 cm, 1984

WAGNER EMLÉKÉRE, rézkarc, 30 × 40 cm, 1984
ZUR ERINNERUNG AN WAGNER, Radierung, 30 × 40 cm, 1984
IN MEMORY OF WAGNER, etching, 30 × 40 cm, 1984

1974-1982 között a Képzőművészeti Főiskola frakk tagozatán járt, ahol gobelinrel is foglalkozott. Mesterei Sarkantyú Simon és Rábai József voltak. Egyéni kiállítás: Debrecen 1982. Több csoportos kiállítás veti részét. 1981-ben a Herman Lipótné alapította ösztöndíjjal részesült. Tagja a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetségének és a Magyar Népköztársaság Művészeti Alapjának.

Szilárd IVÁN jun. Zwischen 1974 und 1980 studierte er Malerei an der Hochschule für Bildende Kunst, wo er sich auch mit Gobelinarbeiten befasste. Seine Meister waren Simon Sarkantyú und Frau J. Rábai. 1982 hatte er eine Personalausstellung in Debrecen und nahm an mehreren Gruppenausstellungen teil. 1981 wurde ihm das von Frau L. Herman gestiftete Stipendium erteilt. Er ist Mitglied des Verbandes Ungarischer Künstler und Kunstgewerber und des Kunstfonds der Ungarischen Volksrepublik.

Szilárd IVÁN jr. attended the branch of painting at the College of Fine Arts between 1974 and 1980, where he also specialised in the art of gobelin. His masters were Simon Sarkantyú and Mrs. Rábai. He had an individual exhibition in Debrecen in 1982 and has participated in several collective exhibitions. In 1981, he won the scholarship of the widow of Lipót Herman. He is a member of the Association of Hungarian Artists and Craftsmen and of the Arts Fund of the Hungarian People's Republic.

ifj. IVÁN Szilárd
BUDAPEST, 1955. MÁJUS 10.

TEMPLOM, pastel, 30 x 70 cm, 1981
EGLISE, pastel, 30 x 70 cm, 1981
CHURCH, pastel, 30 x 70 cm, 1981

ifj. Szilárd Iván

IVÁN Szilárd
UJARAD, 1912. MÁJUS 8.

1928–28 között Székely István növendékéül magániskolában, majd a Képzőművészeti Főiskolán, Réti Istvánnal tanult. 1935–36-tan a római Collegium Hungaricum ösztöndíjasa. 1937-ben Székely Bertalan-díjjal, 1945-ben a Szinyei Társaság nagydíjjal, 1952-ben Munkácsy-díjjal és 1972-ben a Munka Érdemrend arany fokozatával tüntették ki. 1969-től 1980-ig a Képzőművészeti Főiskola tanára. Az 1942-es, első bemutatkozású öta számos önálló és csoportos kiállításom szerepeltek képei a grafikai Magyarországon. Jelentősebb kiállításai: Párizs, 1957, 1959; Antwerpen, 1958; Moszkva, Helsinki, 1965. Az alkotókörösség művészeti vezetője.

Szilárd IVÁN was between 1928 and 1938 Schüler von István Székely in einer Privatschule, später studierte er an der Hochschule für Bildende Kunst bei István Réti. 1935/36 war er Stipendiat des Collegium Hungaricum in Rom. 1937 wurde ihm der Bertalan-Szekely-Preis, 1945 der Hauptpreis der Szinyei-Gesellschaft, 1952 der Munkácsy-Preis und 1972 der Verdienorden der Arbeit Stufe Gold verliehen. Von 1969 bis 1980 war er Professor an der Hochschule für Bildende Kunst. 1942 stellte er sich erstmals vor und seitdem wurden seine Graphiken und Gemälde auf zahlreichen Personal- und Gruppenausstellungen in Ungarn gezeigt. Seine wichtigsten ausländischen Ausstellungen: Paris, 1957, 1959, Antwerpen, 1958; Moskau, Helsinki, 1965.

Szilárd IVÁN studied in a private school as a student of István Székely, then at the College of Fine Arts with István Réti. In 1935–36, he obtained the scholarship of the Collegium Hungaricum in Rome. In 1937, he won the Bertalan Székely Prize, in 1945 the Grand Prize of the Szinyei Society, in 1952, the Munkácsy Prize and in 1972 the gold medal of the Decoration of Work. From 1969 to 1980, he was professor at the College of Fine Arts. Since his first exhibition in 1942, his paintings and graphic works have been seen in several individual and collective shows in Hungary. His exhibitions of a certain importance abroad: Paris, 1957, 1959; Antwerp, 1958; Moscow and Helsinki in 1965.

Iván Szilárd

DAPHNIS ÉS CHLOE, rézkv. 24 x 23 cm, 1982
DAPHNIS UND CHLOE, Radierung, 24 x 23 cm, 1982
DAPHNIS AND CHLOE, etching, 24 x 23 cm, 1982

FESZLEGDŐ, rézkv. 41 x 30 cm, 1983
DAS KÄMMER, Tiefdruckzinnung, 41 x 30 cm, 1983
COMBING, int-drawing, 41 x 30 cm, 1983

FÜRNIŐZŐ, rézkv. 22 x 19 cm, 1982
BADENDE, Radierung, 22 x 19 cm, 1982
BATHING, etching, 22 x 19 cm, 1982

1951-ben fejezte be a Képzőművészeti Főiskolán, 1960-61-ben a Pécsi Képzőművészeti Főiskola aspiránsa, 1968 óta az Iparművészeti Főiskola tanára. A Brüsszeli Világkiállításán, 1958-ban panaszával aranyérmes nyert. Önálló kollektívával mutatkozott be Olaszországban (1968), Ausztriában (1970), Svájcban (1976) és Angliában (1984, 1985, 1986). Grafikai, tipográfiai terveivel, illusztrációival több nemzetközi és hazai díjat nyert. 1954-ben és 1967-ben Munkácsy-díjjal, 1977-ben Erdemes művészi, 1986-ban Kiváló művészi címmel tüntették ki. Tagja az NSZK Képzőművészeti Szövetségének és az ATIPY, az ICOGRADA szervezetének.

János KASS beendet 1951 die Hochschule für Bildende Kunst, 1960/61 Aspirant an der Hochschule für Graphik und Buchkunst in Leipzig. Seit 1968 Professor an der Hochschule für Kunstgewerbe. 1958 gewann er auf der Weltausstellung in Brüssel mit seinem Pantheon die Silbermedaille. Er stellte sich mit einer eigenen Kollektion in Italien (1968), Österreich (1970), in der Schweiz (1976) und in England (1984, 1985, 1986) vor. Mit seinen Graphiken, typographischen Designs und Illustrationen erwarb er zahlreiche ungarische und ausländische Preise. 1954 und 1967 erhielt er den Munkácsy-Preis, 1977 wurde er Verdienter Künstler, 1986 erwarb er den Ehrenmitel Hervorragender Künstler. Er ist Mitglied des Buchkunstverbandes der BRD und der Organisationen ATIPY und ICOGRADA.

János KASS graduated from the College of Fine Arts in 1951. In 1960-61 he was a post-graduate student at the College of the Art of Book in Leipzig. Since 1968, he has been a professor at the College of Fine Arts. In 1958 he won a silver medal with his panel at the Brussels World Exhibition. He presented individual collections in Italy (1968), Austria (1970), Switzerland (1976) and England (1984, 1985, 1986). With his graphic works, typographical designs and illustrations, he has obtained several international and Hungarian prizes. In 1954 and 1967 he was awarded the Munkácsy Prize, in 1977 the title of Merited Artist, and in 1986 that of Outstanding Artist. He is a member of the Association of the Art of Book of the FRG, and of the organisations ATIPY and ICOGRADA.

KASS János
SZEGED, 1987. DECEMBER 26.

János Kass

CANTATA PROFANA, vaskar., 30 × 40 cm, 1960
CANTATA PROFANA, Radierung, 30 × 40 cm, 1960
CANTATA PROFANA, stichg., 30 × 40 cm, 1960

MÓZES, vaskar., 30 × 40 cm, 1966
MOYSE, Radierung, 30 × 40 cm, 1966
MOYSE, stichg., 30 × 40 cm, 1966

KÁDÁR György
BUDAPEST, 1912. JANUÁR 11.

Kádár

Művészeti tanulmányait szabadiskolában és a párizsi École Technique Supérieure Art et Publicité-n végezte. Egyéni kiállításai: Szeged, 1954; Róma, 1964; Csók Galéria, 1962; Műcsarnok, 1972; Szombathely, 1976; Vigadó Galéria, 1986. Kollektív csoportos kiállítások: Finnország, India, Belgium, Kína, Mongólia, Olaszország, Tunisz, Franciaország, USA, Kuvait, Japán, NSZK, Irák, Egyiptom. Számos műve található európai és amerikai múzeumokban, magángyűjteményekben. 1958-ban, a Brüsszeli Világkiállításán Diplôme d'Honneur-t nyert. 1952-ben Kossuth-díjjal, 1953-ban, 1972-ben és 1982-ben a Munka Érdemrend arany fokozatával, 1956-ban Munkácsy-díjjal, 1973-ban Érdemes művész, 1976-ban Kiváló művész címmel tüntették ki. 1947-49 között az Iparművészeti Főiskola, 1947-től 1974-ig a Képzőművészeti Főiskola tanára.

György KÁDÁR absolvierte seine künstlerischen Studien in einer Privatschule und an der École Technique Supérieure d'Art et Publicité in Paris. Seine Personalausstellungen: Rom, 1964; Galerie Csók, 1962; Kunsthalle, 1972; Szombathely, 1976. Gruppenausstellungen im Ausland: Finnland, Indien, Belgien, China, Mongolien, Italien, Tunesien, Frankreich, USA, Kuwait, Japan, BRD, Irak, Ägypten. Zahlreiche Werke befinden sich in europäischen und amerikanischen Privatsammlungen und Museen. 1958 gewann er auf der Weltausstellung in Brüssel ein Diplôme d'honneur. 1952 wurde er mit dem Kossuth-Preis, 1953, 1972 und 1982 mit dem Verdienstorden der Arbeit Stufe Gold, 1956 mit dem Munkácsy-Preis, 1973 mit dem Ehrenstitel Verdienter Künstler, 1976 mit dem Ehrenstitel Hervorragender Künstler ausgezeichnet. Zwischen 1947 und 1949 war er Professor an der Hochschule für Kunstgewerbe, von 1947 bis 1974 an der Hochschule für Bildende Kunst.

György KÁDÁR pursued his studies at an open school and at the École Technique Supérieure d'Art et Publicité of Paris. Individual exhibitions: Rome, 1964; Csók Gallery, 1962; Art Gallery, 1972, and Szombathely in 1976. Group exhibitions abroad: Finland, India, Belgium, China, Mongolia, Italy, Tunisia, France, USA, Kuwait, Japan, the FRG, Iraq and Egypt. A great number of his works are seen in European and American museums, and private collections. In 1958 he was awarded a Diplôme d'honneur at the Brussels World Exhibition. In 1952 he obtained the Kossuth Prize, in 1953, 1972 and 1982 the gold medal of the Decoration of Work, in 1956 the Munkácsy Prize, in 1973 the title of Merited Artist, and in 1976 that of Outstanding Artist. Between 1947 and 1949 he was professor at the College of Applied Arts, and from 1947 to 1974 that of the College of Fine Arts.

CSODASZARVAK, linóleum, 24 x 31 cm, 1983
WUNDERHORNCH, Linoleum, 24 x 31 cm, 1983
THE MYTHICAL STAG, linoleum, 24 x 31 cm, 1983

SZÉGFŰK, linóleum, 25 x 24 cm, 1984
NEELKEN, Linoleum, 25 x 24 cm, 1984
PINKS, linoleum, 25 x 24 cm, 1984

1973-ban végzett el a Képzőművészeti Főiskola alkalmazott grafika szakán. Mestere Kádár György, Tamási Zoltán, Zelenák Csicsencia volt. Plakátokat, illusztrációkat, gyermekjátékokat, kiállításgrafikát, reklámokat, dialógot, tv-meséket, képlepőket és mesékönyveket készített. Önálló kiállításai: Ferencvárosi Vasutas Művelődési Központ, a Pénzügyminisztérium kiállítására, 1982; Gépipari és Automatizációs Műszaki Főiskola, Kecskemét, 1985; József Attila Tudományi Egyetem, Szeged, 1986. Fontosabb csoportos kiállítások: VI. Országos Plakátkiállítás, 1972; Varsói Plakátkiállítás, 1973; Nemzetközi Fotomontázs Kiállítás, Grudziądz, 1977; Szociális plakátok, Milánó, 1980; Magyar Nemzeti Galéria, 1981, 1985; Földi Képzőművészek Stúdiójának kiállítása, Ernst Múzeum, 1983; Filmplakát kiállítás, München, 1985. 100 + 1 éves a magyar plakát, Műcsarnok, 1986.

Katalin KÁDÁR. 1973 beendete die das Fach Gebrauchsgraphik an der Hochschule für Bildende Kunst. Ihre Meister waren György Kádár, Zoltán Tamási und Csicsencia Zelenák. Sie schafft Plakate, Illustrationen, Kinderspielzeug, Ausstellungsgrafik, Radierungen, Dialöge sowie TV-Märchenfilme, Ansichtskarten und Märchenbücher. Personalausstellungen: Kulturzentrum der Eisenbahner in der Ferencváros (Franzstadt) von Budapest; Ausstellungssaal des Finanzministeriums, 1982; Technische Hochschule für Maschinenbau und Automatisierung, Kecskemét, 1985; József-Attila-Universität, Szeged, 1986; Gruppenausstellungen: VI. Nationale Plakatausstellung, 1972; Plakat-Biennale in Warschau, 1973; Internationale Fotomontageausstellung, Grudziądz, 1977; Soziale Plakate, Mailand, 1980; Ungarische Nationalgalerie, 1981; Ausstellung des Studios Junger Bildender Künstler, Ernst-Museum, 1983; Filmplakatausstellung, München, 1985; 100 + 1 Jahr ungarisches Plakat, Kunsthalle, 1986.

Katalin KÁDÁR. She graduated from the College of Fine Arts specializing in applied graphics, in 1973. Her masters were György Kádár, Zoltán Tamási and Csicsencia Zelenák. She produces posters, illustrations, toys, graphics for exhibitions, dispositive films and TV-tales for children, picture cards and story-books. Her individual exhibitions were: Cultural Centre of Ferencváros Railway Station; Exhibition Hall of the Ministry of Finance, 1982; Technical College for Engineering and Automation, Kecskemét, 1985; and József Attila University, Szeged, in 1986. Collective exhibitions: Vth National Poster Exhibition, 1972; Poster Biennial of Warsaw, 1973; International Exhibition of Photographic Montage, Grudziądz, 1977; Social Posters, Milan, 1980; Hungarian National Gallery, 1981; Exhibition of the Studio of Young Artists, Ernst Museum, 1983; Exhibition of Film Posters, Munich, 1985; and the 100 + 1 Years of Hungarian Posters, Art Gallery, in 1986.

KÁDÁR Katalin
BUDAPEST, 1951. JULIUS 20.

Kádár Katalin

CSENDÉLET, vésztet, 20 × 19 cm, 1986
STILLEBEN, Radierung, 20 × 19 cm, 1988
STILL LIFE, vésztet, 20 × 19 cm, 1988

NOVEMBER 1, vésztet, 20 × 19 cm, 1983
PFLANZEN I, Radierung, 20 × 19 cm, 1983
PLANTS I, vésztet, 20 × 19 cm, 1983

KATONA Klára
BUDAPEST, 1954. JANUÁR 4.

Katona Klára

1968-72 között a Képről- és Iparművészeti Szakköznevelési grafika szakára járt, Gacs Gábor művészként. Ezerestől egy nyomatipari iskolába ment; litográfus tanuló volt az Offset Nyomdában, majd a Pannóniaipari Vállalatnál és a Gobelin Házipari Szövetkezetnél dolgozott. 1975-ben felvették nyert az Iparművészeti Főiskolára, ahol 1981-ben diplománnyal gobelin szakon. Mestere Eigel István és Plesniw Károly volt. Tagja a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetségének és a Magyar Néphatalmaság Művészeti Alapjának.

Klára KATONA. Zwischen 1968 und 1972 lernte sie in dem Fachgymnasium für Bildende Kunst und Kunstgewerbe das Fach Graphik als Schülerin von Gábor Gacs. Nach dem Abitur besuchte sie die Druckereischule, war sie Lithographielehrling in der Offset-Druckerei, später arbeitete sie in dem Betrieb „Basensolddruck“ und bei der Genossenschaft „Gobelin“. 1975 wurde sie an die Hochschule für Kunstgewerbe immatrikuliert, wo sie 1981 ihr Diplom im Fach Gobelin erwarb. Ihre Meister waren István Eigel und Károly Plesniw. Sie ist Mitglied des Verbandes Ungarischer Künstler und Kunstgewerber und des Kunstfonds der Ungarischen Volksrepublik.

Klára KATONA studied at the School of Fine and Applied Arts, as a student of Gábor Gacs, specializing in graphics between 1968 and 1972. After her finals, she went on studying at a school of typography, then was apprentice lithographer at Offset Printing House. Her following workplaces were at Cotton Printing Co. and "Gobelin" Handicrafts Co-operative. In 1975 she was admitted to the College of Applied Arts where she obtained her diploma in 1981, specializing in gobelins. Her masters were István Eigel and Károly Plesniw. She is a member of the Association of Hungarian Artists and Craftsmen, and the Arts Fund of the Hungarian People's Republic.

NŐI FEJ, 1980, szett, szett, szett, 14 x 41 cm, 1980
FRAUENKOPF, 1980, szett, szett, szett, 14 x 41 cm, 1980
WOMAN'S HEAD, 1980, szett, szett, szett, 14 x 41 cm, 1980

1947-ben került a Derkovits-Kollégiumba, majd félévesek a Képzőművészeti Főiskolára, melyet 1953-ban végzett el. Mesterei Pör Bertalan, Kmetty János, Berényi Róbert és Domanovszky Endre voltak. Önálló kiállításai: Május 1. Műei, Budapest, 1959; Derkovits Teréz Pincsklubja, 1976; Véműzeum, Simontornya, 1977. Munkáival rendszeresen szerepel az Egri Akvarell Biennálékön, a Keszthelyi Képzőművészeti Biennálékön és a Balaton Nyári Tárlatokon. 1972-ben részt vett a Helsinki-i Nemzetközi Ex Libris Kiállításos. Munkái számos hazai és külföldi köz- és magángyűjteményben megtalálhatók.

Terézia KISS. 1947 gelyngte sie in das Derkovits-Kollegium, danach studierte sie an der Hochschule für Bildende Kunst, die sie 1953 beendete. Ihre Meister waren Bertalan Pör, János Kmetty, Róbert Berényi und Endre Domanovszky. Personalausstellungen: Cinema 1st of May, Budapest, 1959; Cellar Club of Derkovits Hall, 1976, and the Castle Museum, Simontornya, in 1977. She regularly participates with her works at the Water-Colour Biennials of Eger, at the Biennials for Small Graphics in Keszthely, and the Summer Exhibitions at Balaton. In 1972, she took part in the International Ex Libris Exhibition in Helsinki. Her works are found in several Hungarian and foreign, public and private collections.

Terézia KISS went to the Derkovits College in 1947; then was admitted to the College of Fine Arts, from which she graduated in 1953. Her masters were Bertalan Pör, János Kmetty, Róbert Berényi and Endre Domanovszky. Individual exhibitions: Cinema 1st of May, Budapest, 1959; Cellar Club of Derkovits Hall, 1976, and the Castle Museum, Simontornya, in 1977. She regularly participates with her works at the Water-Colour Biennials of Eger, at the Biennials of Small Graphics in Keszthely, and the Summer Exhibitions at Balaton. In 1972, she took part in the International Ex Libris Exhibition in Helsinki. Her works are found in several Hungarian and foreign, public and private collections.

KISS Terézia
VECSÉS, 1948. OKTÓBER 8.

Kiss Terézia

INTÁLLÓBAN, *sticker*, 8 × 12 cm, 1964
IM STALL, *Redrawing*, 8 × 12 cm, 1964
AT THE STABLE, *sticker*, 8 × 12 cm, 1964

ANYA GYERMEKÉVEL, *sticker*, 20 × 30 cm, 1968
MUTTER MIT KIND, *Redrawing*, 20 × 30 cm, 1968
MOTHER WITH CHILD, *sticker*, 20 × 30 cm, 1968

GITÁROS LÁNY, *sticker*, 30 × 40 cm, 1967
GITARRSPEILENDES MÄDCHEN, *sticker*,
30 × 40 cm, 1967
GIRL PLAYING THE GUITAR, *sticker-drawing*,
30 × 40 cm, 1967

1964-től 1970-ig anatómiát és grafikai-festészeti technikákat tanult autodidakta módon. 1974-ig grafikai tervezésként dolgozott a budapesti porcelángyárban. 1974-től szabadfoglalkozású grafikus. 1975-ben tagja lett a Fiatal Képzőművészek Stúdiójának és a Részkarcsó Művészek Alkotóközösségének. Jelentősebb művelői kiállításai: Városliget, Szépművészeti Múzeum; Zodiákus-Kiállítóterem, Ezerévesfalu, 1977; Klub Ifjú Művészek Klubja, 1978; Sikkói Vár Lovagterme; Bolgár Múzeum, Harkány, 1979; Huszárvár, Szerencs, 1980.

Miklós KOLOZSVÁRI G. kamr von 1964 bis 1970 als Autodidakt Anatomie sowie graphische und materische Techniken. Bis 1974 arbeitete er als graphischer Entwurfer in der Porzellanfabrik von Budapest. Seit 1974 ist er als freischaffender Graphiker tätig. 1975 wurde er Mitglied des Studios Junger Bildender Künstler und des Künstlervereins Ungarischer Kupferstecher. Bedeutendere Personalausstellungen: Burggalerie, Szépművészeti Múzeum; Zodiákus-Ausstellungssaal, Ezerévesfalu, 1977; Klub Junger Künstler, 1978; Ritteraal der Burg von Sikkó; Bulgarisches Museum, Harkány, 1979; Husarburg, Szerencs, 1980.

Miklós KOLOZSVÁRI G. studied anatomy, graphic and painting techniques with a self-taught method from 1964 to 1970. Till 1974 he worked as graphic designer in the China Factory of Budapest. Since 1974 he has been working as a free graphic artist, and in 1975 joined the Studio of Young Artists and the Association of Hungarian Engravers. His individual exhibitions of importance: Castle Gallery, Szépművészeti Múzeum; Zodiac Exhibition Hall, Ezerévesfalu, 1977; Club of Young Artists, 1978; Hall of the Knights at Sikkó Castle; Bulgarian Museum, Harkány, 1979, and Hussar-Castle, Szerencs in 1980.

KOLOZSVÁRI G. Miklós
BUDAPEST, 1950. JÚLIUS 18.

Kolozsvári G. János

TÁJKEPTELENSÉG, vaskar., 29 × 29 cm, 1984
UNSINNIGE LANDSCHAFT, Radierung,
29 × 29 cm, 1984
SENSELESS LANDSCAPE, etching, 29 × 29 cm, 1984

TÁJ, vaskar., 29 × 29 cm, 1984
LANDSCHAFT, Radierung, 29 × 29 cm, 1984
LANDSCAPE, etching, 29 × 29 cm, 1984

A Képzőművészeti Főiskolán 1929 és 1934 között végezte el. 1935-től 1946-ig a budapesti polgári leányiskola rajztanára volt. Művészeti tevékenységét az elmúlt évtizedekben elsősorban férje, Konecsni György mellett és az alkotókörökben bontakoztatta ki. Tagja a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetségének és a Magyar Népköztársaság Művészeti Alapjának.

Zsuzsi KONECSNI absolvierte die Hochschule für Bildende Kunst zwischen 1929 und 1934. Von 1935 bis 1946 war sie Zeichenlehrerin der Bürgerschule für Mädchen in Budapest. Sie entfaltete ihre künstlerische Tätigkeit in den vergangenen Jahrzehnten in erster Reihe neben ihrem Ehemann, György Konecsni und in dem Künstlerkreisen. Sie ist Mitglied des Verbandes Ungarischer Künstler und Kunstgewerber und des Kunstfonds der Ungarischen Volksrepublik.

Zsuzsi KONECSNI studied at the College of Fine and Applied Arts between 1929 and 1934. From 1935 to 1946 she taught drawing at the Budapest Higher Elementary Girls' School. She has developed her artistic activity over the past decades in the first place beside her husband, György Konecsni and in the Association. She is member of the Association of Hungarian Artists and Craftsmen and of the Art Fund of the Hungarian People's Republic.

KONECSNI Zsuzsi
BUDAPEST, 1911. FEBRUÁR 9.

Zsuzsi Konecsni

TANULMÁNY, színesnyomat, 27 x 21 cm, 1982
STUDIE, fullbrack, 27 x 21 cm, 1982
STUDY, seroprint, 27 x 21 cm, 1982

KARDVIRÁG, színesnyomat, 41 x 21 cm, 1982
GLADIOLÉ, fullbrack, 41 x 21 cm, 1982
GLADIOLUS, seroprint, 41 x 21 cm, 1982

KORGA György
BUDAPEST, 1933. MÁRCIUS 27.

György Korga

A Képzőművészeti Főiskolát 1960-ban fejezte be. Mesterei Mohácsi R. Ferenc, Sebastyán Ferenc, Pör Bertalan, Kemény János és Barcsay Jenő volt. Számos nemzetközi kiállításon vett részt. Önálló bemutatkozásai: Mednyánszky Terem, 1964; Budapesti Művészeti Egyetem, Központi Plekai Kutató Intézet, 1968; Baukunst Galerie, Köln, Egry József Terem, Nagybanicsa, 1970; Arno Art Galerie, Firenze, 1972; Düsseldorf, Luxemburg, Kouvola (Finnország), 1973; Puth Galerie, Frankfurt am Main, 1974; Anders Galerie, Malmö, 1975; Szinyei Merse Terem, Szekszárd, 1976; Mensch Galerie, Hamburg, 1977; Barók Galerie, Fészek Művelődési Klub, 1978; Medgyessy Terem, Debrecen, 1980; Kisgalleria, Eger, Planetarium, 1981; Nagy Balogh János Terem, 1982; Csontváry Terem, Derkovits Galerie, Leningrád, 1984.

György KORGA. Er beendete 1960 die Hochschule für Bildende Kunst. Seine Meister waren Ferenc R. Mohácsi, Ferenc Sebastyán, Bertalan Pör, János Kemény und Jenő Barcsay. Er nahm an zahlreichen internationalen Ausstellungen teil. Personalausstellungen: Mednyánszky-Saal, Budapest, 1964; Technische Universität, Zentralres. Forschungsinstitut für Physik, 1968; Baukunst-Galerie, Köln, József-Egry-Saal, Nagybanicsa, 1970; Galerie Arno Art, Florenz, 1972; Düsseldorf, Luxemburg, Kouvola (Finnland), 1973; Galerie Puth, Frankfurt am Main, 1974; Anders-Galerie, Malmö, 1975; Szinyei Merse-Saal, Szekszárd, 1976; Galerie Mensch, Hamburg, 1977; Barók-Galerie, Künstlerklub „Fészek“, 1978; Medgyessy-Saal, Debrecen, 1980; Kleingalerie, Eger, Planetarium, 1981; János-Nagy-Balogh-Saal, 1982; Csontváry-Saal, Derkovits-Galerie, Leningrád, 1984.

György KORGA. He graduated from the College of Fine Arts in 1960. His masters were Ferenc R. Mohácsi, Ferenc Sebastyán, Bertalan Pör, János Kemény and Jenő Barcsay. He has participated in several international exhibitions. His one-man shows: Mednyánszky Hall, 1964; Budapest Technical University, Central Research Institute of Physics, 1968; Baukunst Gallery, Köln, József Egry Hall, Nagybanicsa, 1970; Gallery Arno Art, Florence, 1972; Düsseldorf, Luxembourg, Kouvola (Finland), 1973; Gallery Puth, Frankfurt am Main, 1974; Anders Gallery, Malmö, 1975; Szinyei Merse Hall, Szekszárd, 1976; Gallery Mensch, Hamburg, 1977; Barók Gallery, Artists' Club "Fészek", 1978; Medgyessy Hall, Debrecen, 1980; Little Gallery, Eger, Planetarium, 1981; János Nagy Balogh Hall, 1982; Csontváry Hall, Derkovits Gallery, Leningrad, 1984.

TÖZ, olaj, farost ímez, 60 x 40 cm, 1988
FEUER, Öl auf Holzspanplatte, 60 x 40 cm, 1988
FIRE, oil on wood fibre board, 60 x 40 cm, 1988

HEREK, olaj, farost ímez, 60 x 40 cm, 1987
ZWILLINGE, Öl auf Holzspanplatte, 60 x 40 cm, 1987
TWINNS, oil on wood fibre board, 60 x 40 cm, 1987

A Képzőművészeti Főiskolán Szőnyi István tanítványaként 1953-ban végzett el a freskó szakon, azóta kiállító művész. Külföldön 1968-ban a bagdadi Magyar Kiállításán, 1974-ben a helsinki Esélytér Konferenciáján szerepelt. Munkái előfordulnak hazai és külföldi magángyűjteményekben (USA, NSZK, Franciaország, Svájc, Olaszország, Ausztria, Hollandia, Jugoszlávia). 1969 óta a Zebegényi Szabadiskola tanára. Munkásságát 1979-ben a Szocialista Kultúraért kitüntetéssel ismerték el.

József KÓRUSZ bevétele als Schüler von István Szőnyi die Hochschule für Bildende Kunst 1953 im Fach Freskomalerei. Seitdem beteiligt er sich an Ausstellungen, so ins Ausland 1968 an der Ungarischen Ausstellung in Bagdad und 1974 an dem Esélytér-Kongress von Helsinki. Seine Werke befinden sich in ungarischen und ausländischen Privatsammlungen (USA, BRD, Frankreich, Schweiz, Italien, Österreich, Holland, Jugoslawien). Seit 1969 ist er Professor an der Freien Schule von Zebegény. Seine Tätigkeit wurde 1979 mit der Auszeichnung „Für die sozialistische Kultur“ anerkannt.

József KÓRUSZ graduated from the College of Fine Arts as a student of István Szőnyi in 1953, specializing in fresco painting, and since then he has been an exhibiting artist. Abroad he participated in the Hungarian Exhibition of Bagdad in 1968, and the Ex Libris Congress of Helsinki in 1974. His works are found in Hungarian and foreign private collections (USA, FRG, France, Switzerland, Italy, Austria, Netherlands, and Yugoslavia). Since 1969 he has been professor at the open school of Zebegény. His activity was rewarded by the Decoration for Socialist Culture in 1979.

KÓRUSZ József
VESZPRÉM, 1927. JÚNIUS 25.

SZENAHORDÁS A DUNÁNÁL, 1949.
20 x 20 cm, 1949
HEU-MAHER AN DER DONAU, Radierung,
20 x 20 cm, 1949
HAYMAKING ALONG THE DANUBE, etching,
20 x 20 cm, 1949

Kórusz József

KOVÁCS Tamás
BUDAPEST, 1942. FEBRUÁR 10.

Kovács Tamás

A Képzőművészeti Főiskolán 1968-ban végrezte el. Egyéni kiállításai: Studio Galéria, 1972; Tv-galéria, 1974; Helikon Galéria, 1975; Mensch Galéria, Hamburg, 1977; Tendenz Galéria, Sindelfingen, 1979; Frank Művészklub, 1981. Csoportos bemutatkozások: Leningrád, Teherán, Kairó, Párizs, La Havre, Bécs, Koppenhága, London, Athin, Heidelberg, Firenze, Köln. Könyvillusztrációért hatszor kapott nívódíjat az Európa Könyvkiadótól. 1979-ben a pomsanyi Gyermekkönyv Illusztrációs Biennálén (BIB) arany plakettet nyert. 1981-ben Munkácsy-díjjal tüntették ki.

Tamás KOVÁCS beendete 1968 die Hochschule für Bildende Kunst. Personalausstellungen: Studio-Galerie, 1972; Helikon-Galerie, 1975; Galerie Mensch, Hamburg, 1977; Galerie Tendenz, Sindelfingen, 1979. Gruppensausstellungen: Leningrad, Teheran, Kairo, Paris, La Havre, Wien, Kopenhagen, London, Athin, Heidelberg, Florenz, Köln. Für seine Buchillustrationen erhielt er sechsmal den Niveaus-Preis vom Europa-Verlag. 1979 gewann er eine Goldene Plakette auf der Biennale für Kinderbuchillustrationen in Bratislava (Pressburg). 1981 wurde er mit dem Munkácsy-Preis ausgezeichnet.

Tamás KOVÁCS graduated from the College of Fine Arts in 1968. Individual exhibitions: Studio Gallery, 1972; Helikon Gallery, 1975; Gallery Mensch, Hamburg, 1977, and Gallery Tendenz, Sindelfingen, in 1979. Collective shows: Leningrad, Teheran, Cairo, Paris, La Havre, Vienna, Copenhagen, London, Athens, Heidelberg, Florence, and Cologne. For his illustrations, he has been awarded the Prize of Standard six times by Europa Publishing House. In 1979 he won a gold plaqueette at the Biennial of the Illustration of Children's Books (BIB) of Bratislava. In 1981 he obtained the Munkácsy Prize.

A TAROT VILÁGA (A NAP), vaskar.,
29 × 29 cm, 1984
THE WELT DES TAROT'S (DIE SONNE), Radierung,
29 × 29 cm, 1984
THE WORLD OF TAROT (THE SUN), etching,
29 × 29 cm, 1984

ŐSZEK, vaskar., 29 × 40 cm, 1984
VORFAHREN, Radierung, 29 × 40 cm, 1984
ANCESTORS, etching, 29 × 40 cm, 1984

MAJOMKIRÁLY, vaskar., 29 × 40 cm, 1988
AFFENKÖNIG, Radierung, 29 × 40 cm, 1988
MONKEY KING, etching, 29 × 40 cm, 1988

A Kiráskendésli Iskola elvégzése után a Képzőművészeti Főiskola sokatörőn grafika szakán folytatja tanulmányait. Mesterei Kmety János, Hincz Gyula, Ék Sándor és Barcsay Jenő volt. 1963-tól foglalkozik kisgrafikával, ezülsé-kéznyomással. 1977-ben az I. Balaton-i Kisgrafikai Biennálén II. díjat kapott. Önálló kiállításai: Fatai Művészek Klubja, 1964; Fővárosi Művelődési Ház, nagymarosi Művelődési Ház; XXII. kerületi Házban Népfőnt Klub, 1968; TV-galleria, 1971; Bathori István Múzeum, Nyírbátor; Ságvári Endre Művelődési Ház, Pécs, 1974; Ferencvárosi Pincetárta, 1977; Medgyessy Terem, Hódmezővásárhely, 1979; Frederikshavn (Dánia), 1974. Részt vett további számos hazai és külföldi csoportos kiállításban.

Gyula KÖHEGYI setzte seine Studien nach der Beendigung der Schule für Schaulenstereodekoratur an der Hochschule für Bildende Kunst in dem Fach Druckgraphik fort. Seine Meister waren: János Kmety, Gyula Hincz, Sándor Ék und Jenő Barcsay. Seit 1963 befasst er sich mit der Kleingraphik, der Schaffung von Ezülsé. 1977 gewann er den 2. Preis auf der I. Balaton-Biennale für Kleingraphik. Personalausstellungen: Klub Junger Künstler, 1964; Hauptstädtisches Kulturhaus, Kulturhaus von Nagymaros; Klub der Partionischen Front im XXII. Bezirk, 1968; TV-Galerie, 1971; István-Bathori-Museum, Nyírbátor; Kulturhaus „Endre Ságvári“, Pécs, 1974; Keller-galerie der Ferencváros (Franzstadt), 1977; Medgyessy-Saal, Hódmezővásárhely, 1979; Frederikshavn (Dänemark), 1974. Er nahm außerdem an zahlreichen Gruppenausstellungen in Ungarn und im Ausland teil.

Gyula KÖHEGYI pursued his studies, after finishing the school of window-setting, at the College of Fine Arts, specializing in multiphase graphics. His masters were János Kmety, Gyula Hincz, Sándor Ék and Jenő Barcsay. He has been dealing with small graphics and ezülsé production since 1963. In 1977 he won 2nd Prize at the 1st Biennial of Small Graphics of Balaton. Individual exhibitions: Club of Young Artists, 1964; Budapest House of Culture; House of Culture, Nagymaros, and the Club of the Partionc Popular Front in the XXII District in 1968, also Television Gallery, 1971; István Bathori-Museum, Nyírbátor; Endre Ságvári House of Culture, Pécs, 1974; Cellar-galerie of Ferencváros, 1977; Medgyessy Hall, Hódmezővásárhely, 1979, and Frederikshavn (Denmark) in 1974. Furthermore, he has participated in a number of collective exhibitions in Hungary and abroad.

KÖHEGYI Gyula
PESTSZENTLŐRINC,
1933. SZEPTEMBER 13.

Köhegyi Gyula

TISZAI TÁJ, vízfestés, 11 x 17 cm, 1984
LANDSCHAFT AN DER TISZA, Aquarelle,
11 x 17 cm, 1984
LANDSCAPE ON THE TISZA, water-paint,
11 x 17 cm, 1984

GEMESKÚT, vízfestés, 10 x 10 cm, 1984
ZIEHBÜNSHEN, Aquarelle, 10 x 10 cm, 1984
WELL, aquarelle, 10 x 10 cm, 1984

KURUCZ D. István
HÓDMEZŐVÁSÁRHELY, 1914. OKTÓBER 7.

István D. Kurucz

A Képzőművészeti Főiskolán Székely Istvánnál és Nagy Sándornál tanult, űk befolyásuk meg volt a monumentális falfestés, a nagyvonalú látszódot. 1941-ben római ösztöndíjas. 1948-59 között a Képzőművészeti Főiskola tanára volt. Számos hazai és külföldi kiállítás volt részt, szerepelt az 1962-es Velencei Biennálén. Több murális alkotását helyezték el középületeken. 1950-ben Munkácsy-díjjal, 1960-ban Tornyai-plakéttal, 1962-ben SZOT-díjjal, 1971-ben Erdemes, 1978-ben Kiváló művész címmel, 1985-ben Kossuth-díjjal tüntették ki.

István D. KURUCZ studierte bei István Székely und Sándor Nagy an der Hochschule für Bildende Kunst, ihnen verdankt er seine Neigung zur monumentalen Wandmalerei und zur grosszügigen Betrachtungsweise. 1941 fuhr er als Stipendiat nach Rom. Zwischen 1948 und 1959 war er Professor an der Hochschule für Bildende Kunst. Er hatte zahlreiche Ausstellungen in Ungarn und im Ausland, nahm 1962 an der Biennale von Venedig teil. Mehrere seiner muralen Schöpfungen befinden sich an öffentlichen Gebäuden. 1950 wurde er mit dem Munkácsy-Preis, 1960 mit der Tornyai-Plakette, 1962 mit dem Preis des Landesrats der Gewerkschaften, 1971 mit dem Ehrentitel Verdienter Künstler, 1978 mit dem Ehrentitel Hervorragender Künstler ausgezeichnet. Im 1985 bekam er den Kossuth-Preis.

István D. KURUCZ studied at the College of Fine Arts under the leadership of István Székely and Sándor Nagy. They influenced him to like monumental mural painting and a far-flung way of seeing. In 1941 he won a scholarship to Rome. Between 1948 and 1959 he was professor at the College of Fine Arts. He participated in the Biennial of Venice in 1962, and a number of his mural works have been placed on public buildings. In 1950 he obtained the Munkácsy Prize, in 1960 the Tornyai Plaque, in 1962 the prize of the National Council of Trade Unions, in 1971 the title of Merited Artist, and in 1978, that of Outstanding Artist.

VÁSÁRHELYI UTCA, Óbuda, 60 * 37 06, 1874
STRASSE IN VÁSÁRHELY, Óbuda,
60 * 37 06, 1874
STREET IN VÁSÁRHELY, Óbuda,
60 * 37 06, 1874

Tanulmányait Vaszary Jánosnál és Solósy Irvánnál, majd Floerenciában végezte. 1932 óta külföldi művész. Önálló tárlatai: Művészi Galéria, 1948; Kulturális Kapcsolatok Intézete, 1958; Margitnagyeri Nagyszínház, 1969, 1971, 1974; Savaria Múzeum, Szombathely, 1970; Keen Galéria, USA, 1974; Eiltzer Galéria, Saarbrücken; Product-Galéria, Hamburg, 1975; Schneider-Sato Galéria, Karlsruhe; Kunstverein, Böblingen, 1977; Aegis Graphik Kabinett, Ulm; Kunsthans Fausser, Reutlingen, 1978; Kanada, 1979, 1981. 1953-70 között a fővárosi Operaház munkatársaként főként díszlet- és jelmeztervezéssel foglalkozott. 1964-ben Erdemész művészi címrel tüntették ki. A Victoria and Albert Múzeumban több szoborca van. Számos pályadíjat nyert.

Rudolf LÄNG studierte bei János Vaszary und Irván Solósy, später in Florenz. Seit 1932 stellt er seine Werke aus. Personalausstellungen: Künstlergalerie, 1948; Institut für Kulturelle Beziehungen, 1958; Grand Hotel auf der Margaretinsel, 1969, 1971, 1974; Savaria-Museum, Szombathely, 1970; Gallery Keen, USA, 1974; Galerie Eiltzer, Saarbrücken; Product-Galerie, Hamburg, 1975; Galerie Schneider-Sato, Karlsruhe; Kunstverein, Böblingen, 1977; Aegis Graphik Kabinett, Ulm; Kunsthans Fausser, Reutlingen, 1978; Kanada, 1979, 1981. Zwischen 1953 und 1970 befasste er sich als Mitarbeiter des Budapester Opernhouses hauptsächlich mit Kulissen- und Kostümenwürfen. 1964 wurde er mit dem Ehrentitel Verdienter Künstler ausgezeichnet. Mehrere seiner Radierungen befinden sich im Victoria and Albert Museum. Er gewann zahlreiche Preise.

Rudolf LÄNG studied with János Vaszary and Irván Solósy, then in Florence. He has been exhibiting his works since 1932. His individual exhibitions were at Artists' Gallery, 1948; Institute of Cultural Relations, 1958; The Grand Hotel on Margaret Island, 1969, 1971, 1974; Savaria Museum, Szombathely, 1970; Keen Gallery, USA, 1974; Gallery Eiltzer, Saarbrücken; Product-Gallery, Hamburg, 1975; Gallery Schneider-Sato, Karlsruhe; Kunstverein, Böblingen, 1977; Aegis Graphik Kabinett, Ulm; Kunsthans Fausser, Reutlingen, 1978, and Canada in 1979 and 1981. Between 1953 and 1970 he was mainly active, as a co-worker of the Opera House of the capital, in the design of stage settings and costumes. In 1964 he obtained the title of Merited Artist. A number of his etchings are found at the Victoria and Albert Museum, and he has won several prizes.

LÄNG Rudolf
NAGYSZÉNÁS, 1964. OKTÓBER 3.

László Kubovics

KASTÉLY ELŐTT, akvarell, 30 × 20 cm, 1964
VOR DEM SCHLOSS, Aquarell, 30 × 20 cm, 1964
IN FRONT OF A CASTLE, water-colour,
30 × 20 cm, 1964

LÁSZLÓ Gyula
KÖHALOM, 1910. MÁRCIUS 14.

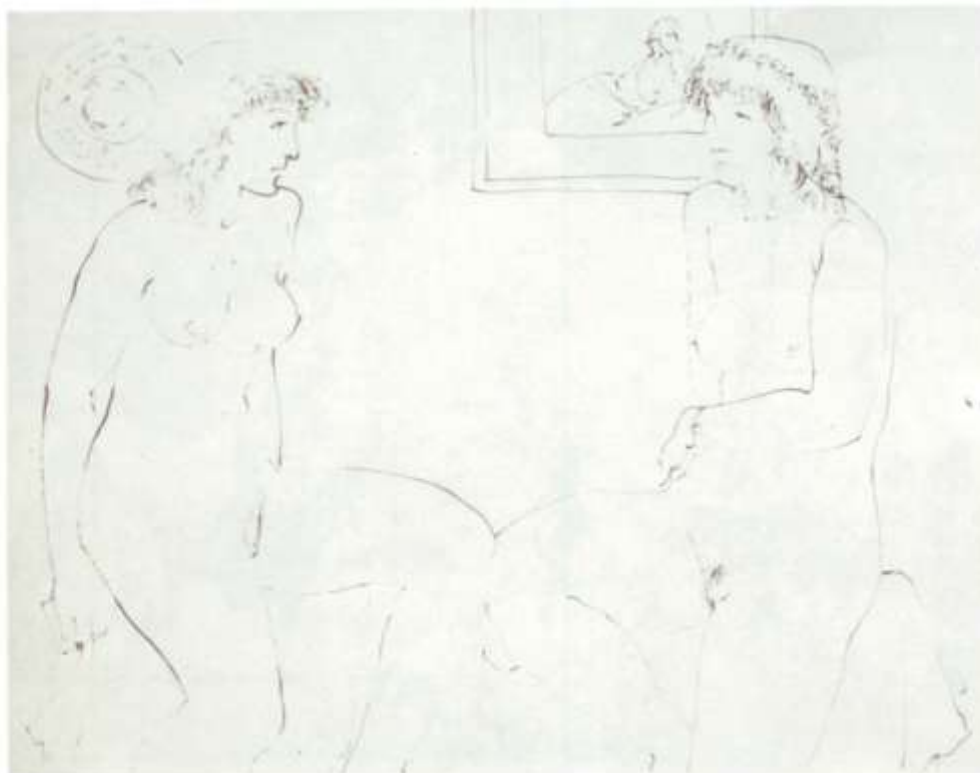
László Gyula

A Képzőművészeti Főiskolán Solósy István, Rudnay Gyula, Csók István, Glatz Oskár és Réti István növendéke volt. A Biskola után Balló-ösztöndíjjal nagyobb nyugat-európai utat tett, majd visszatérve régészettel foglalkozott a Magyar Nemzeti Múzeumban. 1940–80 között előbb Kolozsváron, majd Budapesten a közép- és népvándorlási régészettanok tanárképzésének professzora. Első kiállítása 1953-ban volt a Fényes Adolf Tériben. Rajnai, festményei, de főként kortársairól rajzolt portréi számos városban önálló kiállításra szorultak. Kortársain című sorozatában a XX. század közepének szinte minden magyar művészt, tudóst megörökített. Néhány könyvet is illusztrált. Egy rajzsorozatából 1984-ben New Yorkban önálló kiállítása volt. A Munka Érdemrend arany fokozatának kitüntetettje.

Gyula LÁSZLÓ war an der Hochschule für Bildende Kunst Schüler von István Solósy, Gyula Rudnay, István Csók, Oskár Glatz und István Réti. Mit einem Balló-Stipendium machte er nach Beendigung der Hochschule eine längere Reise durch Westeuropa, nach seiner Rückkehr arbeitete er als Archäologe im Ungarischen Nationalmuseum. Zwischen 1940 und 1980 war er zuerst in Kolozsvár, dann in Budapest Professor mit Lehrstuhl für Archäologie des Mittelalters und der Zeit der Völkerwanderung. Die erste Ausstellung seiner Zeichnungen und Gemälde fand 1953 im Adolf-Fényes-Saal in Budapest statt. In seiner Folge „Meine Zeitgenossen“ verewigte er fast jeden ungarischen Künstler und Wissenschaftler der Mitte des 20. Jahrhunderts. Er hat auch einige Bücher illustriert. Mit einer seinen Zeichenfolgen hatte er 1984 in New York eine Personalausstellung. Er wurde mit dem Verdienstorden der Arbeit Stufe Groß ausgezeichnet.

Gyula LÁSZLÓ was the student of István Solósy, Gyula Rudnay, István Csók, Oskár Glatz and István Réti at the College of Fine Arts. Finishing his college studies, he made a longish journey in Western-Europe with a Balló Scholarship in his pocket, then worked as an archeologist at the National Museum of Hungary. Between 1940 and 1980, he was the leading professor of the archeology of the Middle Ages and that of the migration, first in Kolozsvár then in Budapest. The first exhibition of his drawings and pictures took place at Adolf Fényes Hall in 1953. In his series entitled My Contemporaries, he has recorded, so-to-say, all the artists and scientists of the middle of the XXth century, and has also illustrated a few books. He presented one series of his drawings at an exhibition in New York in 1984. He is owner of the gold medal of the Decoration of Work.

KÉT AKT, 1972, 33 x 70 cm, 1978
ZWEI AKTE, Zeichnung, 33 x 70 cm, 1978
TWO NUDES, int-drawing, 33 x 70 cm, 1978

Tanulmányait 1960-ban a Képző- és Iparművészeti Gimnáziumban kezdte, majd a Képzőművészeti Főiskolát a festő szakon 1967-ben végezte el. Mestere Szentiványi Lajos volt. Rendeztesen részt vett országos kiállításokon (Szegedi Nyári Tárlat, Hódmezővásárhelyi Őszi Tárlat, Megőrzendő a képzőművészetben stb.). Önálló kiállításai 1969-ben, 1970-ben a Csepel Galériában, 1979-ben Püspökladányban és 1980-ban ismét a Csepel Galériában volt. Tagja a Magyar Népköltésességi Művészeti Alapjának.

Anikó LUNCZER begann ihre Studien 1960 im Gymnasium für Bildende Kunst und Kunstgewerbe und beendete sie 1967 in der Hochschule für Bildende Kunst im Fach Malerei. Ihr Meister war Lajos Szentiványi. Sie nimmt regelmäßig an Ausstellungen in Ungarn teil (Sommerausstellung in Szeged, Herbstausstellung in Hódmezővásárhely, Landwirtschaft in der bildenden Kunst usw.). Personalausstellungen: Galerie von Csepel, 1969, 1970, in Püspökladány, 1979, 1980 wieder in der Galerie von Csepel. Sie ist Mitglied des Verbandes Ungarischer Künstler und Kunstgewerber und des Kunstfonds der Ungarischen Volksrepublik.

Anikó LUNCZER began her studies at the School of Fine and Applied Arts in 1960, she graduated from the College of Fine Arts in 1967, specializing in painting. Her master was Lajos Szentiványi. She regularly participates in national exhibitions (Summer Exhibition of Szeged, Autumn Exhibitions of Hódmezővásárhely, Agriculture in Fine Art, etc.) and had individual exhibitions at Csepel Gallery in 1969 and 1970, in Püspökladány in 1979 and again at Csepel Gallery in 1980. She is a member of the Association of Hungarian Artists and Craftsmen, as well as the Arts Fund of the Hungarian People's Republic.

LUNCZER Anikó
BUDAPEST, 1942. MÁJUS 19.

VIRÁGOK VÁZÁBAN, *flower*, 19 × 18 cm, 1979
BLUMEN IN EINER VASE, *Flowerarrangement*,
19 × 18 cm, 1979
FLOWERS IN A BOWL, *flower-arrangement*, 19 × 18 cm, 1979

SZARZSALÁB, *saladsalad*, 41 × 27 cm, 1984
BITTERSPOHN, *Schibuck*, 41 × 27 cm, 1984
LARKSPUR, *salad-plant*, 41 × 27 cm, 1984

Lunczer Anika

MÁCSAI István
BUDAPEST, 1922. ÁPRILIS 5.

A Képzőművészeti Főiskolát 1949-ben végzett el. Mestere Bernáth Aurél volt. Először a Csók Galériában jelentősen gyűjtreményes kiállással, amelyet azóta itthon és külföldön számos rangos kiállítás követett. 1953-ban és 1955-ben Munkácsy-díjjal tüntették ki. 1977-ben elismerő oklevelet nyert Monte Carloban.

István MÁCSAI beendete 1949 die Hochschule für Bildende Kunst. Sein Meister war Aurél Bernáth. Zum ersten Mal stellte er eine Auswahl seiner Werke in der Csók-Galerie aus und auf diese Veranstaltung folgten weiterhin zahlreiche Personalausstellungen von Rang in Ungarn und im Ausland. 1953 und 1955 wurde er mit dem Munkácsy-Preis ausgezeichnet. 1977 erhielt er in Monte Carlo eine Urkunde als Anerkennung seines Schaffens.

István MÁCSAI graduated from the College of Fine Arts in 1949. His master was Aurél Bernáth. For the first time he presented a collection of his works at the Csók Gallery which has been followed by a number of exhibitions of rank both in Hungary and abroad. In 1953 and in 1955 he was awarded the Munkácsy Prize. In 1977 he won a diploma of merit in Monte Carlo.

Mácsai István

DUNAPARTI VENUSZ, olaj, 90 x 122 cm, 1982
VENUS AN DER DONAU, Öl, 90 x 122 cm, 1982
VENUS ON THE DANUBE, oil, 90 x 122 cm, 1982

Tanulmányait a párizsi École des Beaux-Arts grafikai szakán 1950-ban fejezte be. 1951-ben telepedett le Magyarországon. Egyéni kiállításai: Párizs, 1949; Kulturális Kapcsolatok Intézete, Budapest, 1958; Peking, 1959; Műcsarnok, 1962; Athén, 1963, 1979, 1982; Mexico, Havana, 1964; Párizs, 1973; Helikon Galéria, 1978; Magyar Nemzeti Galéria, 1980. 1959-ben és 1963-ban Munkácsy-díjjal tüntették ki. Munkái szerepeltek a Xylonon, az Intergraphique-on, a Velencei Biennalén, Barcelonában és Ljubljanában rendezett grafikai seregszemléken.

Zizi MAKRISZ beendete 1950 ihre Studien an der École des Beaux-Arts in Paris im Fach Graphik. 1951 übersiedelte sie nach Ungarn. Personalausstellungen: Paris, 1949; Institut für Kulturelle Beziehungen, Budapest, 1958; Peking, 1959; Kunsthalle, 1962; Athen, 1963, 1979, 1982; Mexico, Havana, 1964; Paris, 1973; Helikon-Galerie, 1978; Ungarische Nationalgalerie, 1980. 1959 und 1963 erhielt sie den Munkácsy-Preis. Ihre Werke wurden auf den Veranstaltungen Xylon und Intergraphique, auf der Biennale von Venedig sowie auf Graphikausstellungen in Barcelona und Ljubljana gezeigt.

Zizi MAKRISZ finished her studies at the École des Beaux-Arts in Paris, specializing in graphic art in 1950. In 1951 she settled down in Hungary. Her individual exhibitions were: Paris, 1949; Institute of Cultural Relations, Budapest, 1958; Peking, 1959; Art Gallery, 1962; Athens, 1963, 1979, 1982; Mexico, Havana, 1964; Paris, 1973; Helikon Gallery, 1978, and the Hungarian National Gallery in 1980. In 1959 and 1963 she obtained the Munkácsy-Prize. Her works were shown at the exhibitions Xylon, Intergraphique, the Biennial of Venice and the reviews of graphic art set up in Barcelona, and Ljubljana.

MAKRISZ Zizi
LABASZ, 1984. DECEMBER 10.

CSENDELEK, színesnyomat, 33 x 23 cm, 1984
STILLEBEN, linódruck, 33 x 23 cm, 1984
STILL LIFE, screen-print, 33 x 23 cm, 1984
ÜNNEPORSZÁG, linódruck, 30 x 40 cm, 1982
ITALIEN, linódruck, 30 x 40 cm, 1982
ITALY, linódruck, 30 x 40 cm, 1982

MELOCCO Miklós
RÓMA, 1933. ÁPRILIS 3.

A Képzőművészeti Főiskolán 1961-ben fejezte be Pátzay Pál növendékéeként. Önálló kiállításai: Múzeumok, 1967, 1968; Keszthely, 1975-76-77; Petőfi Irodalmi Múzeum, 1972; Mórá Ferenc Múzeum, Szeged, 1974. A kortárs magyar művészetet reprezentáló számos külföldi csoportos kiállításban vett részt. Munkáira kiállítás díjakat kapott. Több szobra található közgyűjteményekben és köztéren. 1975-ben Munkácsy-díjjal, 1982-ben Erdemes művésze címmel tüntették ki.

Miklós MELOCCO absolvierte 1961 die Hochschule für Bildende Kunst als Schüler von Pál Pátzay. Personalausstellungen: Kunsthalle, 1967, 1968, Keszthely, 1975-76-77; Literaturgeschichtliches Museum Sándor-Petőfi, 1972; Ferenc-Móra-Museum, Szeged, 1974. Er nahm an zahlreichen, die zeitgenössische ungarische Kunst repräsentierenden Gruppenausstellungen teil. Seine Werke wurden mit Ausstellungspreisen ausgezeichnet. Mehrere von seinen Statuen befinden sich in öffentlichen Sammlungen und auf Plätzen. 1975 wurde ihm der Munkácsy-Preis, 1982 der Ehrenrhetor Verdienter Künstler verliehen.

Miklós MELOCCO graduated from the College of Fine Arts in 1961 as a student of Pál Pátzay. Individual exhibitions: Art Gallery, 1967, 1968, Keszthely, 1975-76-77; Petőfi Literary Museum, 1972, and the Ferenc Móra Museum, Szeged, in 1974. He has participated in several collective exhibitions abroad, representing contemporary Hungarian arts and his works have been awarded prizes. A number of his statues are seen in public collections or in public places. In 1975 he obtained the Munkácsy Prize, and in 1982 the title of Merited Artist.

Melecco Miklós

FIATAL ASSZONYOK ÉSKEJE, bronz, 40 cm, 1983
GESANG JUNGER FRAUEN, Bronze, 40 cm, 1983
YOUNG WOMEN'S SONG, bronze, 40 cm, 1983

TANÍTÁNYOK, szoborpatka, 13 * 40 cm, 1983
SCHÜLER, Steinbuch, 13 * 40 cm, 1983
PUPILS, stone-print, 13 * 40 cm, 1983

Tanulmányait 1965-ben fejezte be a Képzőművészeti Főiskolán. 1966-69 között Derkovits-ösztöndíjban részesült. Egyéni tárlatai: Szófia, 1973; Kulturális Kapcsolatok Intézete, Budapest; Hamburg, 1975; Magyar Nemzeti Galéria, 1976; Szentesdrezs, 1978. Mintegy hatvanöt csoportos kiállításban vett részt. A Capri Metszet Triennálén (1973); bronzéremet, a Firenzei Nemzetközi Grafikai Biennálén (1974) Bari város díját nyerte.

Gabriella MOLNÁR absolvierte bis 1965 ihre Studien an der Hochschule für Bildende Kunst. Zwischen 1966 und 1969 erhielt sie ein Derkovits-Stipendium. Personalausstellungen: Sofia, 1973; Institut für Kulturelle Beziehungen, Budapest; Hamburg, 1975; Ungarische Nationalgalerie, 1976; Szentesdrezs, 1978. Sie nahm an nicht weniger als fünfundsiebzig Gruppenausstellungen im Ausland teil. Auf der Triennale für Stiche von Capri (1973) gewann sie die Bronzemedaille, auf der Internationalen Graphikbiennale von Florenz (1974) den Preis der Stadt Bari.

Gabriella MOLNÁR finished her studies at the College of Fine Arts in 1965. Between 1966 and 1969 she obtained a Derkovits Scholarship. Individual exhibitions: Sofia, 1973; Institute of Cultural Relations, Budapest; Hamburg, 1975; Hungarian National Gallery, 1976, and Szentesdrezs, in 1978. She has participated in about sixty-five collective shows abroad. At the Triennial of Carvings of Capri (1973) she won a bronze medal, and the International Biennial of Graphic Arts of Florence (1974) the prize of Bari.

MOLNÁR Gabriella
BUDAPEST, 1940. FEBRUÁR 23.

Molnár Gabriella

ÉDENKERT, vaskar., 29 x 29 cm, 1981
GARTEN EDEN, Radierung, 29 x 29 cm, 1981
THE GARDEN OF EDEN, etching, 29 x 29 cm, 1981

MAZKABÁL, vaskar., 40 x 20 cm, 1981
MAZKINBALL, Radierung, 40 x 20 cm, 1981
FANCY-DRESS BALL, etching, 40 x 20 cm, 1981

A mesterséghelyi tudósvilágot inkább természetrajzi és történelmi témákban szereti megalkotni. Egyéni kiállításai: Szeged, 1979; Miskolc, 1980; Park Galerie, Witten, 1982; L. D. Galerie, Singen, 1983. Csoporthoz tartozó kiállítások: Budapest, 1979; München, 1980; Lódz, 1981; Villingen; Berlin, 1984.

István MOLNÁR eignete sich seine beruflichen Kenntnisse autodidaktisch an. Personalausstellungen: Szeged, 1979; Miskolc, 1980; Park Galerie, Witten, 1982; Galerie L. D., Singen, 1983. Gruppenausstellungen: Budapest, 1979; München, 1980; Lódz, 1981; Villingen; Berlin, 1984.

István MOLNÁR acquired all his professional knowledge by means of self-education. Individual exhibitions: Szeged, 1979; Miskolc, 1980; Park Gallery, Witten, 1982, and Gallery L. D., Singen, in 1983. Collective shows: Budapest, 1979; Munich, 1980; Lódz, 1981, and Villingen; Berlin, in 1984.

MOLNÁR István
SALGÓTARJÁN, 1947. SZEPTEMBER 4.

Molnár István

HAJNALI LÁTOGATÁS, vízfestés, 28 x 18 cm, 1981
BESUCH IN ALLER FRÜH, Radierung,
28 x 18 cm, 1981
VISIT AT DAWN, vészt, 28 x 18 cm, 1981
HEVES PÁRBESZÉD, vízfestés, 28 x 18 cm, 1981
HEFTIGES ZWISCHENSPRACH, Radierung,
28 x 18 cm, 1981
VIOLIN DIALOGUE, vészt, 28 x 18 cm, 1981

A Képző- és Iparművészeti Gimnáziumot 1959-ben, a Képzőművészeti Főiskolát 1966-ban végezte el a sokszínűsített grafika szakon. Mestere: Ék Sándor volt. Össze kiállításai 1969-ben, 1970-ben, 1975-ben és 1980-ban jelentek meg. Csoporthoz a Függetlenségért Ifjúsági Képzőművészeti Stúdió kiállításán, a Szegedi Nyári Tárlaton, a Dürer-kiállításán stb. vett részt.

András NÉMETH beendete das Gymnasium für Bildende Kunst und Kunstgewerbe 1959, die Hochschule für Bildende Kunst 1966 im Fach Druckgraphik. Sein Meister war Sándor Ék. Mit Personalausstellungen trat er 1969, 1970, 1975 und 1980 vor die Öffentlichkeit. Er nahm an den Gruppenausstellungen des Studios Junger Künstler, an den Sommerausstellungen von Szeged, der Dürer-Ausstellung usw. teil.

András NÉMETH finished his secondary studies at the School of Fine and Applied Arts in 1959 and graduated from the College of Fine Arts in 1966, specializing in multiplied graphics. His master was Sándor Ék. He held individual exhibitions in 1969, 1970, 1975 and 1980 and has participated in group exhibitions at the Studio of Young Artists, at the Summer Exhibitions of Szeged, and the Dürer Exhibition, etc.

NÉMETH András
BUDAPEST, 1941. JANUÁR 1.

W. H. S.

NÖVÉNY, növényrajz, 21 × 21 cm, 1981
PFLANZE, Pflanzen, 21 × 21 cm, 1981
PLANT, nature print, 21 × 21 cm, 1981

PATAY László
KOMÁROM, 1932. MÁJUS 2.

Patay László

A Képzőművészeti Főiskolán 1956-ban diplomázott a freskó szakon. Mesterei Fényi Géza és Szőnyi István volt. Egyéni kiállításai: Ernst Múzeum, Budapest, Műcsarnok, Győr, Toronyai János Múzeum, Hódmezővásárhely, 1963; Magyar Nemzeti Galéria, Harvan, 1975-76; Műcsarnok, Budapest, Dunaiújváros, Hajdúbócsaotmány, 1976; Toronyai János Múzeum, Szekszárd, Ráckeve, 1982; Harvan, Leningráros, 1985; Budapest, 1986. Számos hazai és külföldi csoportos kiállításra vett részt; táblaképe található a lemingrádi Ermitázsban és a szófiai Modern Múzeumban. Kőszepületékre több mint tíz murális munkát (freskó, székke) készített. 1957-60 között Derkovits-buszendíjat, 1967-ben Munkácsy-díjat, 1983-ban pedig Erdemes művészi kitüntetést kapott. 1970 óta a Képzőművészeti Főiskola tanára.

László PATAY erhielt 1956 sein Diplom im Fach Fresko der Hochschule für Bildende Kunst; seine Meister waren Géza Fényi und István Szőnyi. Personalausstellungen: Ernst-Museum, Kunsthalle, Budapest, Győr, János-Toronyai-Museum, Hódmezővásárhely, 1963; Ungarische Nationalgalerie, Harvan, 1975/76; Kunsthalle, Budapest, Dunaiújváros, Hajdúbócsaotmány, 1976; János-Toronyai-Museum, Szekszárd, Ráckeve, 1982; Harvan, Leningráros, 1985; Budapest, 1986. Er nahm an zahlreichen Gruppenausstellungen in Ungarn und im Ausland teil. Seine Tafelbilder sind auch in der Ermitage von Leningrad und im Modernen Museum von Sofia zu sehen. Für öffentliche Gebäude schuf er mehr als zehn murale Werke (Fresko- und Sikkmalerei). Zwischen 1957 und 1960 erhielt er ein Derkovits-Stipendium, 1967 den Munkácsy-Preis, 1983 den Ehrentitel Verdienter Künstler. Seit 1970 ist er Professor an der Hochschule für Bildende Kunst.

László PATAY graduated at the College of Fine Arts in 1956, specializing in fresco-painting; his masters were Géza Fényi and István Szőnyi. Individual exhibitions: Ernst Museum, Budapest; Art Gallery, Győr; János Toronyai Museum, Hódmezővásárhely, 1963; Hungarian National Gallery, Harvan, 1975-76; Art Gallery, Budapest; Dunaiújváros; Hajdúbócsaotmány, 1976; János Toronyai Museum, Szekszárd; Ráckeve, 1982; Harvan; Leningráros, 1985 and Budapest, in 1986. He has participated in several collective exhibitions at home and abroad. His paintings can be seen at the Ermitage in Leningrad, and the Modern Museum of Sofia. He has produced more than ten mural works for public buildings (frescoes and siccato). Between 1957 and 1960 he obtained a Derkovits Scholarship, and in 1967 he won the Munkácsy Prize, while in 1983 he was awarded the title of Merited Artist. Since 1970 he has been professor at the College of Fine Arts.

LÓFÜRDŐTÉS, tempera, 30 x 40 cm, 1986
PFÜRDERBAD, Pastell, 30 x 40 cm, 1986
BATHING THE HORSES, tempera, 30 x 40 cm, 1986

1932-ben fejezte be a Képzőművészeti Főiskolán Glatz Oszkár növendékaként. 1943-ban I. díjat nyert a fiváros által kiírt grafikai pályázaton. Eaddig mintegy 35 egyéni kiállítást rendezett itthon és külföldön (Ausztria: Bécs, Görzsig, St. Pölten, Krems; Olaszország: Velence, Vicenza, Bassano, Firenze, Padova; Finnország: Lahti, Tampere; Csehszlovákia: Selmechánya, Kármácsány, Nagykürtös stb.). 1975-ben a milánói gyűjtőművészeti tárlatán munkásságáért nagydíjjal tüntették ki.

József Viktorian PITUK beendete 1932 die Hochschule für Bildende Kunst als Schüler von Oszkár Glatz. 1943 gewann er den ersten Preis bei einem Graphikwettbewerb, der von der Hauptstadt ausgeschrieben worden war. Bisher hatte er in Ungarn und im Ausland etwa 35 Personalausstellungen (Österreich: Wien, Görzsig, St. Pölten, Krems; Italien: Venedig, Vicenza, Bassano, Florenz, Padua; Finnland: Lahti, Tampere; Tschechoslowakien: Selmechánya, Kármácsány, Nagykürtös, usw.). 1975 erhielt er den Grand Prix für seine retrospektive Ausstellung in Mailand.

József Viktorian PITUK finished his studies at the College of Fine Arts in 1932 as a pupil of Oszkár Glatz. In 1943 he won the first prize of the graphic competition of the Statecapital. Till now, he has set up 35 individual exhibitions at home and abroad (Austria: Vienna, Görzsig, St. Pölten, Krems; Italy: Venice, Vicenza, Bassano, Florence, Padua; Finland: Lahti, Tampere; Czechoslovakia: Selmechánya, Kármácsány, Nagykürtös, etc.). In 1975 he was awarded the Grand Prize for his oeuvre at the exhibition of his collected works in Milan.

PITUK József Viktorian
SELMECHÁNYA, 1906. FEBRUÁR 18.

GOLGOTHA, 1937/38, 60 × 41 cm, 1938
GOLGOTHA, Tuschzeichnung, 60 × 41 cm, 1938
GOLGOTHA, 1937-38, 60 × 41 cm, 1938

KÉT FIGURA, 1937/38, 60 × 41 cm, 1938
TWO FIGURES, Tuschzeichnung, 60 × 41 cm, 1938
TWO FIGURES, 1937-38, 60 × 41 cm, 1938

REICH Gábor
BUDAPEST, 1951. JUNIUS 19.

1969-ben érettségizett a Képző- és Iparművészeti Szakköznevelőintézetben. Mesterei Balogh István, Bognár Árpád, Gacs Gábor és Zala Tibor voltak. 1972-ben nyert felvételt az Iparművészeti Főiskola tipográfika szakára, ahol szintén Balogh István, valamint Szántó Tibor és Buska József voltak a tanárai. 1977-ben diplomázott az alkalmazott grafika szakon. Ezután különböző kisebb-nagyobb megbízásokat (plakát, könyvcímlepek, embléma stb.) kapott. 1980 óta foglalkozik rendszeresen sokszorosított grafikával. 1983-ban lett tagja a Réskározi Művészek Alkalmazásosáegének. Tagja a Magyar Népköztársaság Művészeti Akadémiájának.

Gábor REICH passed his final exam in 1969 at the Secondary School of Fine and Applied Arts in Budapest. His masters were István Balogh, Árpád Bognár, Gábor Gacs and Tibor Zala. In 1972 he was admitted to the class of typography of the College of Applied Arts where his teachers were, in addition to the above-mentioned István Balogh, Tibor Szántó and József Buska. He took his degree in 1977 specializing in publicity graphics. Then he was given various smaller and greater orders (posters, front-pages for books, emblems, etc.). Since 1980 he has systematically been dealing with reproduced graphics. In 1983 he entered the Association of Hungarian Etchers. He is member of the Association of Hungarian Artists and Craftsmen and of the Art Fund of the Hungarian People's Republic.

Reich Gábor

CSENDELEK, szobrász, 21 x 41 cm, 1980
STILL LIFE, Földművelés, 21 x 41 cm, 1980
STILL LIFE, 200-and-ink drawing, 21 x 41 cm, 1980

TÁJ, 200-and-ink, 21 x 41 cm, 1981
LANDSCAPE, 200-and-ink, 21 x 41 cm, 1981
LANDSCAPE, 200-and-ink, 21 x 41 cm, 1981

Az Iparművészeti Főiskolán 1948-ban szerzett diplomát. Egyéni bemutatókban: Dürer Terem, 1964; Műcsarnok, Budapest, Berlin, 1972; Helikon Galéria, 1973; Saffka, 1976; Cook Galéria, 1977. Csoportos kiállítások külföldön: Tokió, 1962; Lugano, 1966; Intergraphik, 1967. A Lipóci Nemzetközi Képzőművészeti Kéltárlás (1965) aranyérmese. 1954-ben és 1956-ban Munkácsy-díjjal, 1964-ban Kossuth-díjjal, 1972-ben Erdemész művészi, 1975-ben pedig Kovács művészi címmel tüntették ki.

Károly REICH erwarb sein Diplom 1948 an der Hochschule für Kunstgewerbe. Personalausstellungen: Dürer-Saal, 1964; Kunsthalle, Budapest, Berlin, 1972; Helikon-Galerie, 1973; Saffka, 1976; Cook-Galerie, 1977. Gruppenausstellungen im Ausland: Tokio, 1962; Lugano, 1966; Intergraphik, 1967. Er gewann die Goldmedaille auf der Internationalen Ausstellung für Buchkunst in Leipzig (1965). In 1954 und 1956 wurde er mit dem Munkácsy-Preis, 1964 mit dem Kossuth-Preis, 1972 mit dem Ehrenritzel Verdener Künstler, 1975 mit dem Ehrenritzel Hervorragender Künstler ausgezeichnet.

Károly REICH graduated from the College of Applied Arts in 1948. Individual shows: Dürer Hall, 1964; Art Gallery, Budapest; Berlin, 1972; Helikon Gallery, 1973; Saffka, 1976, and Cook Gallery, in 1977. Collective exhibitions abroad: Tokyo, 1962; Lugano, 1966, and Intergraphik, in 1967. He was awarded gold medal at the International Exhibition of the Art of Book in Leipzig (1965). In 1954 and 1956 he obtained the Munkácsy Prize, in 1964 the Kossuth Prize, in 1972 the title of Merited Artist, and in 1975 that of Outstanding Artist.

REICH Károly
BALATONSZEMES, 1932. AUGUSZTUS 8.

Reich Károly

DAPHNIS ET CHLOE, szitaképművészet, 28 x 38 cm, 1987
DAPHNIS UND CHLOE, Szitaképművészet, 28 x 38 cm, 1987
DAPHNIS AND CHLOE, screen-print, 28 x 38 cm, 1987

VÍZPARTON, szitaképművészet, 30 x 40 cm, 1979
AM WASSER, Szitaképművészet, 30 x 40 cm, 1979
WATER-SIDE, screen-print, 30 x 40 cm, 1979

REGGELI, szitaképművészet, 28 x 29 cm, 1982
MORGENS, Szitaképművészet, 28 x 29 cm, 1982
MORNING, screen-print, 28 x 29 cm, 1982

RÉKASSY Csaba
BUDAPEST, 1937. ÁPRILIS 24.

A Képzőművészeti Főiskolát 1962-ben fejezte be. 1965 óta számos hazai és nemzetközi csoportos kiállításban vett részt: Párizsi Nemzetközi Ifjúsági Biennálé, 1967; São Paulo-i, Buenos Aires-i (1968), krakkói, ferencvárosi és tokiói (1970) Biennálé. 1968-ban nagyszámú kollektívával mutatkozott be a Magyar Nemzeti Galériában reprezentatív grafikai tárlatán. A Miskolci Grafikai Biennálén 1975-ben nagydíjjal jutalmazták. A Dürer-emlékkiállítás díjnyertese. 1972-ben Munkácsy-díjjal, 1985-ben Erdemes művészes címmel tüntették ki. Jelen is termékeny könyvillusztrátor.

Csaba RÉKASSY beendete die Hochschule für Bildende Kunst 1962. Seit 1965 nahm er an zahlreichen Gruppenausstellungen in Ungarn und im Ausland teil: Internationale Jugendbiennale in Paris, 1967; Biennalen von São Paulo, Buenos Aires (1968), Krakau, Florenz und Tokio (1970). 1968 präsentierte er eine größere Kollektion auf der repräsentativen Graphikausstellung der Ungarischen Nationalgalerie. Auf der Graphikbiennale in Miskolc wurde sein Schaffen 1967, 1969 und 1975 mit dem Grand Prix gewürdigt. Er ist Preisträger der Dürer-Gedenkausstellung. 1972 erhielt er den Munkácsy-Preis, 1985 den Ehrentitel Verdünnter Künstler. Rékassy ist ein ausgezeichneter und produktiver Illustriator.

Csaba RÉKASSY graduated from the College of Fine Arts in 1962. Since 1965 he has participated in several collective exhibitions at home and abroad: International Youth Biennial in Paris, 1967; Biennials of São Paulo, Buenos Aires (1968), Cracow, Florence and Tokyo (1970). In 1968 he presented a large collection at the representative graphic exhibition in the Hungarian National Gallery. At the Biennials of Graphic Art in Miskolc, he was awarded Grand Prix in 1967, 1969 and 1975, and was prize-winner at the Dürer Commemorative Exhibition. In 1972 he obtained the Munkácsy Prize, in 1985 the title of Merited Artist. He is an excellent and productive book-illustrator.

Rékassy Csaba

BOROZO, vázlatos, 18 x 18 cm, 1987
WEINSTUBE, Radierung, 18 x 18 cm, 1987
TAVERN, etching, 18 x 18 cm, 1987

Remsey Jenő feleségül vette Fry Vilma rajztanítónő gyermeke, akik a sokadik csején virágos, művészeti indíttatású gödöllői művésztelep aktív tagjai voltak. Ebben a légkörben nőtt fel, így a rajzolás, később a zenés művelődés természetesen elfogadható ismeret stánsis. Az érettség után kezdett igazán komolyan foglalkozni rajzalkotással. Önálló művészet a hetvenes évek elején állt a nyilvánosság elé. 1971-ben gödöllői kiállításokon vett részt, majd angoliai úrnja albármával a cambridge-i egyetem költségvetésében mutatkozott be önálló tárlattal. 1973-ban Skóciában állította ki rajzait. Ittükiben kőszoni, roystoni, winchesteri galériákban is bemutatkozott. 1974 óta tagja a Magyar Népközneaszág Művészeti Alapszabának.

Gábor REMSEY ist der Sohn des Malers Jenő Remsey und der Zeichenlehrerin Vilma Fry. Beide waren aktive Mitglieder der Künstlerkolonie von Gödöllő, die ihre Blütezeit zu Anfang des Jahrhunderts im Zeichen des Jugendstils erlebte. Gábor Remsey wuchs in dieser Atmosphäre auf, und das Zeichnen, später die Musik belehrten ihm eine alltägliche, natürliche Tätigkeit. In den 1960er Jahren begann er sich dann ernsthaft mit der Radierung zu befassen. Später schaltete ihn sein Vater in die technische Ausführung seiner eigenen Radierungen mit ein. Mit selbständigen Werken trat er am Anfang der 1970er Jahre vor die Öffentlichkeit. 1971 nahm er an den Ausstellungen in Gödöllő teil, dann stellte er sich gelegentlich seiner Reise nach England im Kollegium der Universität von Cambridge mit einer Personalausstellung vor. 1973 stellte er seine Radierungen in Schottland aus. In der Zwischenzeit präsentierte er seine Werke auch in Galerien von London, Royston und Winchester. Seit 1974 ist er Mitglied des Kunstfonds der Ungarischen Volksrepublik.

Gábor REMSEY is the son of Jenő Remsey, painter, and Vilma Fry, drawing mistress, who were both members of the art colony of Gödöllő, flourishing under the sign of art nouveau, at the beginning of the century. He was brought up in this atmosphere; thus drawing, and later music, represented to him an everyday natural occupation. In the fifties he began to take etching seriously, and later joined his father in the technical execution of his etchings. With his own works, he appeared in front of the public at the beginning of the seventies; in 1971 he participated in the exhibitions of Gödöllő, then, in the course of his trip in England, he set up an exhibition of his works at the College of Cambridge University, and in 1973 exhibited his etchings in Scotland. Meanwhile he has also had shows at galleries in London, Royston and Winchester. Since 1974, he has been a member of the Arts Fund of the Hungarian People's Republic.

REMSEY Gábor
GÖDÖLLŐ, 1925. JÚLIUS 20.

Remsey Gábor

HÁZAK, vaskar, 27 x 21 cm, 1982
HÄUSER, Radierung, 27 x 21 cm, 1983
HOUSES, akvarel, 27 x 21 cm, 1983

Művészeti előzetes tanulmányait szülővárosában, Szegeden Nyílassy Sándor útmutatásának megfelelően kezdte. A Képzőművészeti Főiskolán Kandó László, Elekty Jenő és Varga Nándor Lajos növendéke volt, akiknek munkássága erőteljesen és meghatározóan hatott rá. Ezért is vonzódik olyannyira az akvarell és a grafika műfajához, illetve a bennük rejlő kifejezési lehetőségekhez. Tanulmányúton járt Ausztriában, Olaszországban, Németországban és Görögországban, Jugoszláviában és Kanadában. Műveivel elsősorban országos vetélytársait, csoportos kiállításokon szerepel.

Ewa SCULTÉTY began her preparatory studies in her native city, Szeged under the tutelage of Sándor Nyílassy. At the Hochschule für Bildende Kunst she was the pupil of László Kandó, Jenő Elekty and Nándor Lajos Varga, whose work made a strong and decisive effect on her. That is why she is so much attracted by the genre of water-colour and graphics and the possibilities of expression they offer. She has made study trips in Austria, Italy, Germany, Greece, Yugoslavia and Canada. She participates with her works mainly at national exhibitions and collective shows.

Ewa SCULTÉTY made her preparatory studies in her native city, Szeged, under the tutelage of Sándor Nyílassy. At the College of Fine Arts she was the pupil of László Kandó, Jenő Elekty and Nándor Lajos Varga whose work made a strong and decisive effect on her. That is why she is so much attracted by the genre of water-colour and graphics and the possibilities of expression they offer. She has made study trips in Austria, Italy, Germany, Greece, Yugoslavia and Canada. She participates with her works mainly at national exhibitions and collective shows.

SCULTÉTY Ewa
SZEGED, 1957. DECEMBER 11.

Scultéty Ewa

PIPACSIK, szeged, 20 x 27 cm, 1984
KLATSCHEWEN, Badstube, 20 x 21 cm, 1984
PUPPEN, szeged, 20 x 21 cm, 1984

A gépészmérnöki diploma megszerzése után, 1983-ban az Iparművészeti Főiskolán is elvégzett mint ipari formatervezőt. A Bökölkán Németh Aladár irányítása alatt tanult. Első munkája – a Rézharzoló Művészek Alkotókörösének Art Galériájának is otthont adó – Amerigo Tot műtérmszállásának belsőépítészeti kialakítása volt (1982). Ennek sikeres megvalósása után 1983-ban tagja lett az alkotókörösnek, melynek további három galériát tervezett (Hilmon Galéria, 1983; Print Galéria, 1984; Galéria, 1985).

Tibor SOMLAI absolvierte, nach dem Erwerb des Diploms eines Maschinenbauingenieurs, auch die Hochschule für Kunstgewerbe und beendete sie als Designer im Jahre 1983. An der Hochschule studierte er unter der Leitung von Aladár Németh. Seine erste Arbeit war die innenarchitektonische Gestaltung von Amerigo Tot's Ateliergebäude, das auch der Kunstgalerie des Künstlervereins ungarischer Kupferstecher Unterkunft gibt (1982). Nach erfolgreicher Lösung dieser Aufgabe wurde er 1983 Mitglied des Vereins und entwarf für diesen drei weitere Galerien (Hilmon-Galerie, 1983; Print-Galerie, 1984; Galerie, 1985).

Tibor SOMLAI graduated from the College of Applied Arts in 1983, after obtaining his diploma as technical engineer, and specialized in industrial designing. At the College he studied under the leadership of Aladár Németh. His first work, in 1982, was the design of the indoor architecture of Amerigo Tot's atelier building—which also houses the Art Gallery of the Association of Etchers. After the successful execution of this task, Somlai joined the Association in 1983, and went on working to design three more galleries for the Association (the Hilmon Gallery, 1983; Print Gallery, 1984; and the Gallery, in 1985).

SOMLAI Tibor
BUDAPEST, 1950. JÚNIUS 20.

Somlai Tibor

DÉLKER-CZELTHÁZ, Budapest V., Galand utca, 1983
DÉLKER-KAUFHAUS, Budapest V., Galand utca,
1983
DÉLKER SHOP, Budapest V., Galand utca, 1983

SOMLAI Vilma
BUDAPEST, 1938. NOVEMBER 22.

Somlai Vilma

A Képzőművészeti Főiskolát 1964-ben végezte el. Mesterei Kádár György és Kmetty János volt. Csoporthoz az országos kiállítások után először 1974-ben a Studio Galériában mutatta be munkáit önálló kiállításban. 1968 és 1971 között Derkovits-ösztudíjat kapott. Az 1974-es Firenzei Grafikai Biennalén és az 1983-as hazai Kisgrafikai Biennalén díjat nyert. Tagja a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetségének és a Magyar Népköltésesség Művészeti Alapjának.

Vilma SOMLAI beendete 1964 die Hochschule für Bildende Kunst. Ihre Meister waren György Kádár und János Kmetty. Nach Teilnahme an einigen Gruppenausstellungen präsentierte sie 1974 ihre Werke in einer Personalausstellung in der Studio-Galerie. Zwischen 1968 und 1971 erhielt sie ein Derkovits-Stipendium. Sie gewann Preise an der Graphik-Biennale von Florenz 1974 und an der Kleingraphik-Biennale von Ungarn 1983. Sie ist Mitglied des Verbandes Ungarischer Künstler und Kunstgewerber und des Kunstfonds der Ungarischen Volksrepublik.

Vilma SOMLAI graduated from the College of Fine Arts in 1964. Her masters were György Kádár and János Kmetty. After participating in some collective exhibitions she presented her works for the first time at the Studio Gallery in the form of an individual exhibition in 1974. Between 1968 and 1971 she obtained a Derkovits Scholarship. She won prizes at the Biennial of Graphic Arts of Florence in 1974 and at the Biennial of Small Graphics of Hungary in 1983. She is member of the Association of Hungarian Artists and Craftsmen and of the Art Fund of the Hungarian People's Republic.

ÉVSZAKOK: ŐSZ, TÉL, ISOMETRIK, 25 × 22 cm, 1984
JAHRESZEITEN: HERBST, WINTER, Linienschnitt,
25 × 22 cm, 1984
REASONS (AUTUMN, WINTER), lin-cut,
25 × 22 cm, 1984

A Képzőművészeti Főiskolán 1930-ban végzett el. Rómában ösztöndíjjal 1930-43 között Olaszországban, majd 1939-42 között Párizsban élte és dolgozott. Nagyszámú önálló kiállítás: Nemzeti Szalon, 1934, 1942-43; Friggelének Szalonja, Párizs, 1960; Ignis Galéria, Róma, 1971; Amsterdam, Budapest, 1973; Csók Galéria, 1978; Műcsarnok, 1980. 1953-tól és 1954-ben Értelmes művészt címmel, 1975-ben a Munka érdemrend arany fokozatával, 1980-ban Kiváló művészt címmel tüntették ki.

Vladimír SZABÓ absolvierte die Hochschule für Bildende Kunst 1930. Als Rom-Stipendiat lebte und arbeitete er zwischen 1930 und 1943 in Italien, danach von 1939 bis 1961 in Paris. Seine wichtigsten Personalausstellungen: Nationalsalon, 1934, 1942/43; Salon der Unabhängigen, Paris, 1960; Galerie Ignis, Rom, 1971; Amsterdam, Budapest, 1973; Csók-Galerie, 1978; Kunsthalle, 1980. 1953 und 1954 wurde er mit dem Ehrenstitl Verdienter Künstler, 1975 mit dem Verdienstorden der Arbeit Stufe Gold, 1980 mit dem Ehrenstitl Hervorragender Künstler ausgezeichnet.

Vladimír SZABÓ graduated from the College of Fine Arts in 1930. As a scholarship-holder, he lived in Italy between 1930 and 1943, then stayed and worked in Paris from 1939 to 1961. His individual exhibitions of primary importance: National Salon, 1934, 1942/43; Salon of the Independent, Paris, 1960; Gallery Ignis, Rome, 1971; Amsterdam, Budapest, 1973; Csók Gallery, 1978, and the Art Gallery, in 1980. In 1953 and 1954 he obtained the title of Merited Artist, in 1975 the gold medal of the Dissertation of Work, and in 1980 the title of Outstanding Artist.

SZABÓ Vladimír
BALASSAGYARMAT, 1905. DECEMBER 5.

Szabó Vladimír

FALUN, 1909/1, 20 * 30 cm, 1909
AUF DEM LANDE, Fachzeichnung, 20 * 30 cm, 1909
IN THE COUNTRY, 190-drawing, 20 * 30 cm, 1909

KZUMJCSÁG, 1909/1, 20 * 30 cm, 1907
DURST, Fachzeichnung, 20 * 30 cm, 1907
THIRST, 190-drawing, 20 * 30 cm, 1907

SZALAY Lajos
ÖRMEZŐ, 1909. FEBRUÁR 26.

Szalay

HAMLET, metsző, 30 x 70 cm, 1979
HAMLET, Tuschzeichnung, 30 x 70 cm, 1979
HAMLET, stb-drawing, 30 x 70 cm, 1979

HERKULES, metsző, 33 x 22 cm, 1977
HERKULES, Tuschzeichnung, 33 x 22 cm, 1977
HERKULES, stb-drawing, 33 x 22 cm, 1977

PEGASZUS, metszőmetsz, 60 x 42 cm, 1982
PEGASZUS, Stichdruck, 60 x 42 cm, 1982
PEGASZUS, stb-prints, 60 x 42 cm, 1982

A Képzőművészeti Főiskolán 1935-ben fejezte be. 1946-ban Párizsba költözött. 1949-ben Argentínában telepedett le, ahol előbb a tucumáni egyetem professzora, majd 1958-tól a Buenos Aires-i Képzőművészeti Főiskola tanára. Az argentin rajzművészet megteremtőjének tartják. 1960-ban az USA-ba költözött. Műveiből több jelentős egyéni kiállítást rendezett Észak- és Dél-Amerikában. Rajzai számos hazai és külföldi kő- és magánygyűjteményben megtalálhatók. Genesis című rajzalbuma (New York, 1966) minden bizonnyal az egyetemes rajzművészet tökéletesítését nyújtó kiadvánnyá vált.

Lajos SZALAY befejezte 1935 die Hochschule für Bildende Kunst. 1946 siedelte er nach Paris über. 1949 liess er sich in Argentinien nieder, wo er zuerst Professor an der Universität von Tucuman, danach ab 1958 Professor an der Hochschule für Bildende Kunst in Buenos Aires war. Er wird für den Begründer der argentinischen Zeichnungskunst gehalten. 1960 siedelte er in die Vereinigten Staaten über. Er stellte seine Werke auf zahlreichen bedeutenden Personalausstellungen in Nord- und Südamerika vor. Seine Zeichnungen befinden sich in einer Reihe ungarischer und ausländischer öffentlicher und Privatsammlungen. Sein Zeichensalbum „Genesis“ (New York, 1966) gehört gewiss zu den Spitzenleistungen der universalen Zeichnungskunst.

Lajos SZALAY graduated from the College of Fine Arts in 1935, and in 1946 moved to Paris. In 1949 he settled in Argentina, where first he was professor at the University of Tucuman, then, from 1958 professor at the College of Fine Arts in Buenos Aires. He is considered the founder of Argentinian drawing art. In 1960 he moved to the USA. He has set up several significant individual exhibitions in North- and South-America. His drawings are found in a great number of public and private collections both in Hungary and abroad. His album Genesis (New York, 1966), certainly belongs to the outstanding achievements of universal drawing art.

Már hét éves korában szerencsésen rajzolt, s mindössze tizenöt éves, amikor első kiállítását rendezte. Tanulmányait a Képzőművészeti Főiskolán végezte Székely István növendékjeként. Több száz könyvet illusztrált, melyekkel itthon és külföldön díjakat nyert. Tollejtait, rézkarcolt, olajképeket, napnapi szobát körben népszerűsített. 1967-ben Munkácsy-díjat kapott. Tervezett színházak és filmek számára díszleteket és jelmezeket.

Endre SZÁSZ neheztelenen rajzolt már az ötéves korában, és tizenöt évesen rendezte első kiállítását. Tanulmányait a Képzőművészeti Főiskolán végezte Székely István növendékjeként. Több száz könyvet illusztrált, melyekkel itthon és külföldön díjakat nyert. Tollejtait, rézkarcolt, olajképeket, napnapi szobát körben népszerűsített. 1967-ben Munkácsy-díjat kapott. Tervezett színházak és filmek számára díszleteket és jelmezeket.

Endre SZÁSZ was a passionate drawer at the age of 7 and had his first exhibition when he was only 15. He studied at the College of Fine Arts among pupils of István Székely. He has illustrated hundreds of books for which he has been awarded at home, as well as abroad. His tint-drawings, etchings, oil-paintings and calendars are popular in wide circles, and in 1967 he obtained the Munkácsy Prize. He has designed costumes and setting for theatres and films.

SZÁSZ Endre
CSIKSZEREDA, 1926. JANUÁR 7.

Stán Endre

RÉSZLET EGY PORCELÁN KÉPŰBŐL, 1987
AUSCHNITT AUS EINEM PORZELANBILD,
1987
EXTRACT FROM A PORCELAIN PICTURE, 1987

NYÁR, székely-műt., 40 x 40 cm, 1987
SOMMER, székely-műt., 40 x 40 cm, 1987
SUMMER, székely-műt., 40 x 40 cm, 1987

A Képzőművészeti Főiskolán 1971-ben végzett el. 1972-75 között Derkovits-ösztöndíjjal részesült. Önálló kiállításai: Studio Galéria, 1974; Helikon Galéria, Budapest, NDK, 1976; Varsó, 1977; Prága, 1979; Collegium Hungaricum, Bécs, 1980. Több kiállítás is pályázati díjat nyert. 1977-ben Munkácsy-díjjal tüntették ki. A Mogyó Világ című folyóirat művészeti szerkesztője.

Imre SZEMETHY beendete 1971 die Hochschule für Bildende Kunst. Für die Zeit von 1972 bis 1975 erhielt er ein Derkovits-Stipendium. Personalausstellungen: Studio-Galerie, 1974; Helikon-Galerie, Budapest, DDR, 1976; Warschau, 1977; Prag, 1979; Collegium Hungaricum, Wien, 1980. Auf Ausstellungen und bei Wettbewerben gewann er mehrere Preise. 1977 wurde er mit dem Munkácsy-Preis ausgezeichnet. Er ist künstlerischer Redakteur der Zeitschrift Mogyó Világ (Welt in Bewegung).

Imre SZEMETHY graduated from the College of Fine Arts in 1971, and obtained a Derkovits Scholarship between 1972 and 1975. Individual exhibitions: Studio Gallery, 1974; Helikon Gallery, Budapest, GDR, 1976; Warsaw, 1977; Prague, 1979, and the Collegium Hungaricum, Vienna, in 1980. He has won several prizes at exhibitions and competitions, and in 1977 was awarded the Munkácsy Prize. He is the artistic editor of the periodical, Mogyó Világ (World in Motion).

SZEMETHY Imre
BUDAPEST, 1945. FEBRUÁR 26.

Szemethy Imre

ZEUS FEMINA, vaskar, 20 x 30 cm, 1982
ZEUS FEMINA, Radierung, 20 x 30 cm, 1982
ZEUS FEMINA, szobor, 20 x 30 cm, 1982

MERLIN, vaskar, 22 x 20 cm, 1982
MERLIN, Radierung, 22 x 20 cm, 1982
MERLIN, szobor, 22 x 20 cm, 1982

JÁTSEMA, szobor, 45 x 27 cm, 1982
SPIEL, Paszettrelés, 45 x 27 cm, 1982
GAME, szobor, 45 x 27 cm, 1982

A Képzőművészeti Főiskola felvett szakát 1968-ban végezte el. Mesterei Barcsay Jenő és Kádár György voltak. Első egyéni tárlatát 1976-ban rendezte a Studio-Galériában, Derkovits-ösztöndíjjal részesült. Több országban iktt tanulmányúton, számos csoportos kiállításra vett részt itthon és külföldön. Tagja a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetségének és a Magyar Népközművészek Egyesületének.

László TULIPÁN bevégezte 1968 a Hochschule für Bildende Kunst im Fach Malerei. Seine Meister waren Jenő Barcsay und György Kádár. Er veranstaltete seine erste Personalausstellung 1976 in der Studio-Galerie. Er erhielt ein Derkovits-Stipendium. Er machte in mehreren Ländern Studienreisen und nahm teil an zahlreichen Gruppenausstellungen in Ungarn und im Ausland. Er ist Mitglied des Verbandes Ungarischer Künstler und Kunstgewerbler und des Kunstfonds der Ungarischen Volksrepublik.

László TULIPÁN graduated from the College of Fine Arts specializing in painting in 1968. His masters were Jenő Barcsay and György Kádár. He held his first one-man show at the Studio Gallery in 1976. He obtained a Derkovits Scholarship. He has visited a number of countries for studies. He has participated in several collective exhibitions both in Hungary and abroad. He is member of the Association of Hungarian Artists and Craftsmen and of the Art Fund of the Hungarian People's Republic.

TULIPÁN László
UNGVÁR, 1943. DECEMBER 31.

Tulipán László

EMLEKMŰ, csizma, 28 x 28 cm, 1987
DENKMAL, Booting, 28 x 28 cm, 1987
MONUMENT, csizma, 28 x 28 cm, 1987

TURY Mária
SZEGED, 1930. ÁPRILIS 23.

Tury Mária

A Képzőművészeti Főiskolát 1953-ban fejezte be. Mesterei Domonovszky Endre és Szőnyi István voltak. Egyéni kiállításai: Fényes Adolf Tere, Budapest, 1955; Szeged, Hódmezővásárhely, 1956; Csók Galéria, 1965, 1969, 1976; Salgótarján, 1969; Heřkon Galéria, 1973; Berlin, Szól, NDK, 1977; Budapest, 1978. Fontosabb külföldi kiállítások: Párizsi Ifjúsági Biennálé, 1961, 1962; Magyar Akadémia, Róma, 1963; Scorpio Galéria, Róma, 1964; Velencei Biennálé, 1966; Nürnbergi Biennálé, 1969; Frdríksherg, Bécs, 1972. Az 1958-61 Brüsszeli Világkiállítás - férjével, Kadár Györggyel közösen Diplôme d'Honneur, a bécsi VIT-kiállításon festészeti díjat nyert. 1958-ban Derkovits-ösztöndíjat, 1966-77-ben Munkácsy-díjat, 1985-ben érdemes művészi címet kapott.

Mária TURY befejezte die Hochschule für Bildende Kunst 1953. Ihre Meister waren Endre Domonovszky und Istvan Szőnyi. Personalausstellungen: Adolf-Fényes-Hall, Budapest, 1955; Szeged, Hódmezővásárhely, 1956; Csók-Galerie, 1965, 1969, 1976; Salgotarjan, 1969; Heřkon-Galerie, 1973; Berlin, Szól, DDR, 1977; Budapest, 1978. Wichtigere ausländische Ausstellungen: Jugendbiennale in Paris, 1961, 1962; Ungarische Akademie, Rom, 1963; Scorpio-Galerie, Rom, 1964; Biennale von Venedig, 1966; Biennale von Nürnberg, 1969; Frdríksherg, Wien, 1972. Auf der Weltausstellung in Brüssel 1958 erhielt sie - mit ihrem Ehemann György Kadár - ein Diplôme d'honneur, auf dem Weltjugendtreffen in Wien einen Malerpreis. 1958 wurde ihr ein Derkovits-Stipendium, 1966 und 1977 der Munkácsy-Preis erteilt. Zahlreiche ihrer Werke befinden sich in ausländischen öffentlichen und Privatsammlungen.

Mária TURY graduated from the College of Fine Arts in 1953; her masters were Endre Domonovszky and Istvan Szőnyi. Individual exhibitions: Adolf Fényes Hall, Budapest, 1955; Szeged, Hódmezővásárhely, 1956; Csók Gallery, 1965, 1969, 1976; Salgotarjan, 1969; Heřkon Gallery, 1973; Berlin, Szól, GDR, 1977, and Budapest, in 1978. Exhibitions of a certain importance abroad: Youth Biennial of Paris, 1961, 1962; Hungarian Academy, Rome, 1963; Scorpion Gallery, Rome, 1964; Biennial of Venice, 1966; Biennial of Nuremberg, 1969, and Frdríksherg, Vienna, in 1972. At the Brussels World Exhibition, she won - together with her husband, György Kadár - a Diplôme d'Honneur, and 1958, while at the exhibition of the World Youth Meeting in Vienna, a prize for painting. In 1958 she obtained a Derkovits Scholarship, and in 1966 and 1977 the Munkácsy Prize.

VIRÁGOK, vaskar, 30 × 24 cm, 1984
BLUMEN, Waserung, 30 × 24 cm, 1984
FLOWERS, etching, 30 × 24 cm, 1984

FIGURA VIRÁGGAL, szelvényezett, 30 × 28 cm, 1982
FIGUR MIT BLUMEN, kollektive Zeichnung,
30 × 28 cm, 1982
FIGURE WITH FLOWER, colored ink,
30 × 28 cm, 1982

A Képzőművészeti Főiskolán Pátzay Pál növendékaként 1956-ban kapott diplomát. Mintegy húsz egyéni kiállítást rendezett külföldön, legutóbb Hamburgban, Bocslen és Párizsban. Kétszer szerepelt a Velencei Biennálén, ahol 1984-ben arany nemeskőből szerez aranyot. 1969-ben Munkácsy-díjjal, 1973-ban Kossuth-díjjal, 1977-ben Erdemes művésza, 1977-ben Pro arte aranyéremmel, 1979-ben Kiváló művésza címmel, 1983-ban Herder-díjjal tüntették ki. Számos plasztikája és nagyobb méretű szobra került külföldi magán- és közgyűjteményekbe, köztérre. Állandó galériaműsyt kiállításra látható Budapesten.

Imre VARGA erhielt sein Diplom an der Hochschule für Bildende Kunst 1956 als Schüler von Pál Pátzay. Er hatte fast zwanzig Personalausstellungen im Ausland, wovon die letzten in Hamburg, Wien und Paris stattfanden. Neben zweimal an der Biennale von Venedig teil, wo er 1984 einen durchschlagenden internationalen Erfolg erzielte. 1969 wurde er mit dem Munkácsy-Preis, 1973 mit dem Kossuth-Preis, 1977 mit dem Ehrentitel Verdienster Künstler, 1977 mit der Goldmedaille Pro Arte, 1979 mit dem Ehrentitel Hervorragender Künstler und 1983 mit dem Herder-Preis ausgezeichnet. Zahlreiche seiner plastischen Werke und grösseren Standbilder befinden sich in ausländischen öffentlichen und Privatsammlungen sowie auf öffentlichen Plätzen.

Imre VARGA obtained his graduation degree at the College of Fine Arts, as a pupil of Pál Pátzay in 1956. He has had some 20 individual exhibitions abroad, and in recent years in Hamburg, Vienna and Paris. He has been present at the Biennial of Venice on two occasions, where, in 1984, he had resounding international success. In 1969 he obtained the Munkácsy Prize, in 1973 the Kossuth Prize, in 1975 the title of Merited Artist, in 1977 the gold medal Pro Arte, in 1979 the title of Outstanding Artist, and in 1983 the Herder Prize. A great number of his plastic works and statues of larger dimensions have gone into private and public collections, and to public places abroad. His permanent show can be seen in Budapest.

VARGA Imre
SIÓFOK, 1923. NOVEMBER 1.

Imre Varga

HOMMAGE À CHAGALL, September, 100 x 110 cm, 1982
HOMMAGE À CHAGALL, September, 110 x 100 cm, 1981
HOMMAGE À CHAGALL, October, 100 x 110 cm, 1982

KANAPÉC, ábráról, 70 x 100 cm, 1982
AUF DEM SOFA, ábráról, 70 x 100 cm, 1982
ON THE COUCH, ábráról, 70 x 100 cm, 1982

FERPLAKT, ábráról, 30 x 40 cm, 1982
MÄNNLICHER AKT, ábráról, 30 x 40 cm, 1982
MAN'S NUDE, ábráról, 30 x 40 cm, 1982

VARGA Mátyás
BUDAPEST, 1910. DECEMBER 1.

Varga Mátyás

A Képző- és az Iparművészeti Főiskolán tanult. Mesterei Stejn János, Kürthy György és Varga Nándor Lajos voltak. A főiskolák elvégzése után a szegedi színház, majd pár év múlva a budapesti Nemzeti Színház szerződött, ahol fél évszázad alatt nagy feladatokkal szolgált. Diszertációját színházról írta 1908-ban. 1937-ben O'Neill Amerikai Elektriájához tervezett díszletet készített a Párizsi Világkiállítás előállítására. Több mint hetven filmhez tervezett díszletet. Színházi munkásságára mellett szoros kapcsolata van a televízióval. 1956-ban Erdemész művészi címmel, 1957-ben Kossuth-díjjal, 1982-ben Kiváló művész címmel, két alkalommal pedig a Munka Érdemérelé arany fokozatával tüntették ki.

Mátyás VARGA studierte an der Hochschule für Bildende Kunst und Kunstgewerbe. Seine Meister waren János Stejn, György Kürthy und Nándor Lajos Varga. Nach der Beendigung seiner Hochschulstudien arbeitete er zuerst am Theater von Szeged, danach am Nationaltheater von Budapest, wo er im Laufe eines halben Jahrhunderts grossartige Aufgaben löste. Er hat mehr als 1000 Kulissen entworfen. 1937 gewann er mit seinem Bühnenbild zu O'Neill's „Amerikanische Elektra“ die Silbermedaille der Weltausstellung von Paris. Zu mehr als 70 Filmen entwarf er Szenarien. Neben seiner Tätigkeit im Theater hat er auch einen engen Kontakt mit dem Fernsehen. 1956 erhielt er den Ehrentitel Verdienter Künstler, 1957 den Kossuth-Preis, 1982 den Ehrentitel Hervorragender Künstler, zweimal wurde er mit dem Verdienstorden der Arbeit Stufe Gold ausgezeichnet.

Mátyás VARGA studied at the College of Fine and Applied Arts; his masters were János Stejn, György Kürthy and Nándor Lajos Varga. After finishing his studies he was engaged by the theatre of Szeged, then a few years later by the National Theatre of Budapest, where, in the course of his activity for half a century, he has solved many imposing tasks. The number of his settings exceeds a thousand. In 1937 he won the silver medal of the Paris World Exhibition, with his setting designed to O'Neill's American Electra, and has designed settings for more than 70 films. Besides his activity at the theatre, he has a close relationship with television. In 1956 he obtained the title of Merited Artist, in 1957 the Kossuth Prize, in 1982 the title of Outstanding Artist, and on two occasions he has been awarded the gold medal of the Decoration of Work.

VAJDAHUNYVAD, vízfestmény, 22 x 30 cm, 1981
VAJDAHUNYVAD, festmény, 21 x 30 cm, 1981
VAJDAHUNYVAD, színes-nyomat, 21 x 30 cm, 1981

FEKETE RIGÓ, rajzok, 20 x 14 cm, 1981
AMSEL, rajzok, 20 x 14 cm, 1981
BLACKBIRD, rajzok, 20 x 14 cm, 1981

Tanszéki vezető a kolozsvári Képzőművészeti Főiskola szobrász szakján 1966-ban fejezte be. 1970-ben telepedett át Magyarországra. 1970-75 között Derkovits-Szabó-díjat, 1984-ben Munkácsy-díjat kapott. Tanszéki vezető és nemzetközi szimpoziumon vett részt Jugoszláviában, Hollandiában, Szovjetunióban, Bulgáriában, az USA-ban és Franciaországban. Egyéni kiállításai: Nagyvárad, 1969; Mamaia, 1970; Szeged, 1978, 1983; Studio Galéria, 1975, 1977; Műcsarnok, 1981; Vigadó Galéria, 1984; Behr Möbelhaus, Stuttgart, 1988. Csoporthoz külföldi tárlatok: Moszkva, Párizs, Antwerpen, Padova, NSZK, Finnország, Spanyolország. Több munkáját állították fel köztereken és középületekben.

Márton VÁRÓ befejezte tanulmányait 1966 a Fach Bildhauerei an der Hochschule für Bildende Kunst in Cluj. 1970 költözött át Magyarországra. Für die Zeit zwischen 1970 und 1975 erhielt er ein Derkovits-Schabó-Preis, 1984 den Munkácsy-Preis. Er machte Studientrips und nahm an internationalen Symposien in Jugoslawien, Holland, der Sowjetunion, Bulgarien, den USA und Frankreich teil. Personalausstellungen: Nagyvárad, 1969; Mamaia, 1970; Szeged, 1978, 1983; Studio-Galerie, 1975, 1977; Kunsthalle, 1981; Vigadó-Galerie, 1984; Behr Möbelhaus, Stuttgart, 1988. Gruppenausstellungen im Ausland: Moskau, Paris, Antwerpen, Padova, BRD, Finnland und Spanien. Mehrere seiner Werke befinden sich auf öffentlichen Plätzen oder in öffentlichen Gebäuden.

Márton VÁRÓ finished his studies at the College of Fine Arts in Cluj in 1966, specializing in sculpture, and established himself in Hungary in 1970. Between 1970 and 1975 he obtained a Derkovits Schabó-ship, and in 1984 the Munkácsy Prize. He made study-trips and participated at international symposia in Yugoslavia, the Netherlands, the Soviet Union, Bulgaria, the USA and France. Individual exhibitions: Nagyvárad, 1969; Mamaia, 1970; Szeged, 1978, 1983; Studio Gallery, 1975, 1977; Art Gallery, 1981, and the Vigadó Gallery, in 1984. Collective exhibitions abroad: Moscow, Paris, Antwerp, FRG, Finland, and Spain. A number of his works have been set up in public places and buildings.

VÁRÓ Márton
SZÉKELYUDVARHELY, 1943. MÁRCIUS 15.

Váró Márton

TORZÓ, márvány, 20 cm, 1982
TORZÓ, Márvány, 20 cm, 1982
TORZÓ, márvány, 20 cm, 1982

FEKVŐ TORZÓ, márvány, 20 x 12 cm, 1982
LIEGENDER TORZÓ, Márvány, 20 x 12 cm, 1982
LYDING TORZÓ, márvány, 20 x 12 cm, 1982

WEISZ ZSUZSA
 BUDAPEST, 1925. AUGUSZTUS 25.

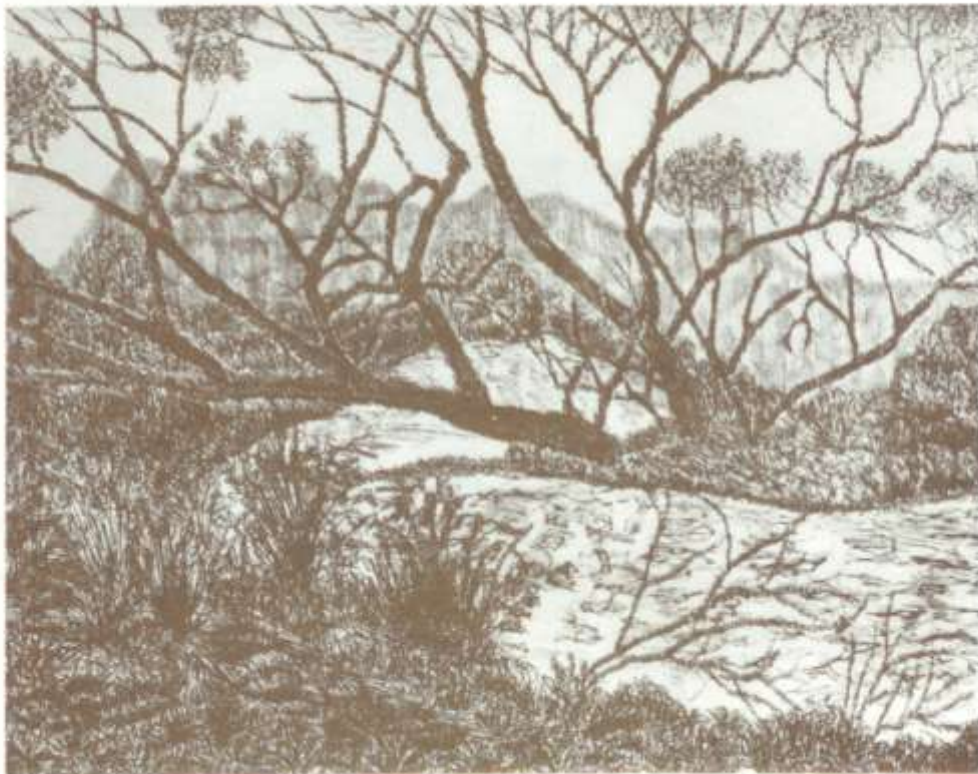
Zsuzsa Weisz

1940-45 között az Iparművészeti grafika szakán, 1946-51 között az Iparművészeti Főiskolán három éven át, majd a Képzőművészeti Főiskolán két évig tanult ugyanazon a grafikai szakon. Tanárai Konecsni György, Borsos Miklós, Kádár György és Ék Sándor voltak. A későbbi években főleg alkalmazott grafikai tevékenységet folytatott. Festészetrel, képgrafikával elmélyültlen 1965-től foglalkozik. Elsőször 1947-ben verezpet kiállításán illusztrációkkal (Plakátrgrafikai Kiállítás, Nemzeti Szalon). Azóta számos csoportos tárlaton vett részt. Önálló kiállításai: MOM Kulturháza, 1969; Galerie 7, Baden (Aargau), Svájc, 1971; Debreceni Orvostudományi Egyetem, 1975; 1972-ben nemzetközi festészeti díjat nyert Nápolyban.

Zsuzsa WEISZ zwischen 1940 und 1945 studierte das Fach Graphik an der Industriellen Zeichenschule, 1946-1951 drei Jahre lang an der Hochschule für Kunstgewerbe, dann zwei Jahre an der Hochschule für Bildende Kunst das Fach Graphik. Ihre Professoren waren György Konecsni, Miklós Borsos, György Kádár und Sándor Ék. In den darauffolgenden Jahren war sie hauptsächlich auf dem Gebiet der Gebrauchsgraphik tätig. Mit der Malerei und der freien Graphik befaßt sie sich vertieft seit 1965. Zum ersten Mal nahm sie 1947 mit Illustrationen an einer Ausstellung teil (Ausstellung der Plakartgraphik, Nationalsalon). Seitdem stellt sie sich auf zahlreichen Gruppenausstellungen vor. Personalausstellungen: Kulturhaus der Ungarischen Optischen Werke (MOM), 1969; Galerie 7, Baden (Aargau), Schweiz, 1971; Medizinische Universität von Debrecen, 1975. 1972 gewann sie einen internationalen Malerpreis in Neapel.

Zsuzsa WEISZ studied, between 1940 and 1945, at the School of Industrial Drawing specializing in graphics, between 1946 and 1951 at the College of Applied Arts for three years, and then at the College of Fine Arts for two years specializing in the same line of graphics. She was the pupil of György Konecsni, Miklós Borsos, György Kádár and Sándor Ék. In recent years she has mainly been active in applied graphics, and has paid full attention to painting artistic graphics since 1965. For the first time she participated at an exhibition with her illustrations (Exhibition of Poster Graphics, National Salon) in 1947. Since then she has appeared at several collective shows. Individual exhibitions: House of Culture of the Hungarian Optical Works (MOM), 1969; Gallery 7, Baden (Aargau), Switzerland, 1971; and the Medical University of Debrecen, in 1975. In 1972 she won an international prize for painting in Naples.

KIDDULT FA, vöröskori, 20 x 29 cm, 1984
 UMGEFALLENER BAUM, Kupferstich,
 20 x 29 cm, 1984
 FALLEN TREE, etching, 20 x 29 cm, 1984

A Képzőművészeti Főiskolán 1953-ban fejezte be, Hincz Gyula, Bortnyik Sándor, Pör Bertalan és Koffler Károly növendékévé. Önálló tárlatai: Képzőművészeti Intézet, 1958; Dürer Terem, 1963, 1985; Magyar Nemzeti Galéria, 1968, 1984; Rippl-Rónai Múzeum, Kaposvár, 1970; Helikon Galéria, Budapest, Magyar Válogatás, 1972; NDK, 1976; Profile Gallery, New York, 1979; Nordvästern Gallery, Helsingborg (Svédország), 1980; Hammer Gallery, Madison Avenue Galéria, New York, 1981; Gold Gallery, San Francisco, 1982; Brodigan Gallery, New York, 1984. Számos nemzetközi grafikai szorongatásán résztvevő (Lugano, São Paulo, Tokió), melyeken rangos díjakat nyert. 1957-ben, 1966-ban és 1970-ben Munkácsy-díjjal, 1986-ban Erdemes művészi címűel tüntették ki.

Adam WÜRTZ absolvierte die Hochschule für Bildende Kunst 1953. Personalausstellungen: Institut für Kulturelle Beziehungen, 1958; Dürer-Saal, 1963, 1985; Ungarische Nationalgalerie, 1968, 1984; Rippl-Rónai-Museum, Kaposvár, 1970; Helikon-Galerie, Budapest; Weltausstellung in Montreal, 1973; DDR, 1976; Profile-Galerie, New York, 1979; Nordvästern-Galerie, Helsingborg (Schweden), 1980; Hammer-Galerie, Madison-Avenue-Galerie, New York, 1981; Gold-Galerie, San Francisco, 1982; Brodigan-Galerie, New York, 1984. Er nahm an zahlreichen internationalen graphischen Veranstaltungen teil (Lugano, São Paulo, Tokio), wo er bedeutende Preise gewann. 1957, 1966 und 1970 erhielt er den Munkácsy-Preis, 1986 den Ehrenstitl Verdienter Künstler.

Adam WÜRTZ graduated from the College of Fine Arts in 1953. Individual exhibitions: Institute of Cultural Relations, 1958; Dürer Hall, 1963, 1985; Hungarian National Gallery, 1968, 1984; Rippl-Rónai Museum, Kaposvár, 1970; Helikon Gallery, Budapest; World Exhibition of Montreal, 1973; GDR, 1976; Profile Gallery, New York, 1979; Nordvästern Gallery, Helsingborg (Sweden), 1980; Gallery Hammer, Madison Avenue Gallery, New York, 1981; Gold Gallery, San Francisco, 1982, and the Brodigan Gallery, New York, in 1984. He has participated in several international reviews of graphic art (Lugano, São Paulo and Tokyo), where he obtained significant prizes. In 1957, 1966 and 1970 he was awarded the Munkácsy Prize, and in 1986 the title of Merited Artist.

WÜRTZ Adam
TAMASI, 1927. JÚNIUS 2.

MADAR, bronz, 40 x 30 cm, 1987
VÖGEL, Kreskó, 40 x 30 cm, 1987
BIRD, szobor, 40 x 30 cm, 1987

MESE, bronz, 30 x 30 cm, 1989
MÄRCHEN, Kreskó, 30 x 30 cm, 1989
TALE, szobor, 30 x 30 cm, 1989

LAS VEGAS, vaskor, 24 x 24 cm, 1989
LAS VEGAS, Radír, 24 x 24 cm, 1989
LAS VEGAS, szobor, 24 x 24 cm, 1989

Würtz Adam

ALMÁSY Aladár (34. oldal)

Művészete mindenekelőtt intellektuális, befelé figyelő természetű. Játékos, szürrealisztikus, olykor karikatúrisztikus vonalkultúrájával előszeretettel veszi célba a társadalmi-emberi kisszerűségeket, groteszk ellentmondásokat. Agazó-índázó vonalfricskáival, rovarszületekre emlékeztető szálfákkal gyakran akarva-akaratlan önnön pszichikumának rejtelmét, érzéki beállítottságát és a címadással is bonyolított „rögeszméit” tárja föl.

Seine Kunst ist vor allem intellektuell, von introvertiertem Charakter. Mit seiner spielerischen, surrealistischen, manchmal karikatürartigen Linienkultur nimmt er gern die gesellschaftliche und menschliche Kleinlichkeit sowie groteske Widersprüche aufs Korn. Mit seinen sich verzweigenden, rankenden Liniensträngen und an Insektengelecken erinnernden Strichelchen deckt er oft, gewollt oder ungewollt, die Geheimnisse seines eigenen Psychikums, seine sinnliche Einstellung und auch seine durch Titelgaben komplizierten „fixen Ideen“ auf.

His art is, first of all, individual and introspect in its character. With his playful, surrealist, sometimes caricature culture of lines, he aims with a special verve at social, human mediocrity and grotesque contradictions. With his ramified, samentous lineflips and splinters reminiscent of insect joints, he often reveals, *volens volens*, the secrets, the sensual attitude and “fixed ideas”, even complicated by his titling, of his own soul.

ARTNER Margit (35. oldal)

A reneszánsz művészetének szellemisége és a németalföldi klasszicizmus harmóniája utáni vágya mutatkozik meg finoman megmunkált grafikáin, rézkarcain, festményein. Néhány rajzának kép- és képzettársítása mintha René Magritte szürrealista master jötékony hatására vallana, amikor a tárgyak-figurák és az őket körülvevő világ mibenlétét kívánja fölfedni reális és mégis költői indítékú ábrázolás útján.

Ihre zart ausgeführten graphischen Werke, Kupferstiche und Gemälde zeigen die Sehnsucht der Künstlerin nach dem Geist der Kunst der Renaissance und der Harmonie des niederländischen Realismus. Die Bild- und Ideenassoziationen mancher ihrer Zeichnungen lassen auf den wohl-tätigen Einfluss des surrealistischen Meisters René Magritte schließen, besonders wenn sie das Wesen der Gegenstände und Figuren und der sie umgebenden Welt durch eine reale, aber doch poetisch konzipierte Darstellung vor-zustellen wünscht.

In her graphic works, etchings and paintings of fine work-manship, her longing for the spirit of Renaissance art, the

harmony of the small realism of the Netherlands manifests itself. She does so as if the association of pictures and ideas in some of her drawings showed the beneficial effect of René Magritte, surrealistic master, whenever she wants to reveal the essence of objects, figures, and the world sur-rounding them by a realistic, nevertheless poetic render-ing.

BADACSONYI Sándor (36. oldal)

Rajzain, rézmetszetein, esztrajzain gyakran kietlen, enyészetnek indult tájakban arc nélküli, az idő lepleibe bonyoló-dott, magányos számkivetettek jelennek meg a klasszikum és a fantaszitkum ihlette lendületes vonalfolyamok vegeta-tív burjánzásában. Az álom, a felgerjesztett látomás, a bel-ső intellektuális élmény szövevényes asszociáció, Max Ernst-i szürrealis képkapcsolásai mitológikus korokat, sti-lusokat, talán sosem volt milőt – azaz: a jelenből való bizonyos elvagyódást, a hétköznapi dolgoktól való elfordu-lást – sejtetnek.

Auf seinen Zeichnungen, Kupferstichen und Pinselzeich-nungen erscheinen oft in einer verödeten, untergehenden Landschaft gesichtslose, in den Umhang der Zeit einge-hüllte, einsame Verbannte in vegetativen Wucherungen phantastischer, schwungvoller Linienströme. Der Traum, die angereizte Vision, die komplizierten Assoziationen der inneren, intellektuellen Erlebnisse, die an Max Ernst erin-nernden Bildverkopplungen lassen mythologische Epo-chen, Stile, ein vielleicht nie dagewesenes Milieu – das heisst: ein gewisses Hinwegschauen von der Gegenwart, eine Abkehr von den Dingen des Alltags spüren.

In his drawings, etchings and brush-drawings he often conjures up lonely, faceless exiles wrapped into the cloak of time, within the vegetative growth of lively streams of lines, inspired by the classical and phantastic, roaming in barren landscapes condemned to decay. Dreams, intensi-fied visions, the sophisticated associations of internal intellectual experience, the surrealist connections of pic-tures, reminiscent of Max Ernst, suggest mythological ages, styles, a milieu which has perhaps never existed—that is: a certain longing to out of the present, avert from the things of everyday.

BALLA Margit (37. oldal)

Jellegetesen egyéni vonalvezetése egyaránt köthető a kö-zépkor misztikumához, a manierizmus eklektikus szemlé-letéhez, a romantika sejtelmességéhez, a szürrealizmus ér-zékfolótri, automatikus képtársításaihoz és az expresszio-nizmus felfokozott lélekállapotaihoz. Rajzain furcsa, eroti-kus töltésű ember-állat keverékletének öltének testet egy

jobbára nyomasztó megérzésekkel terhes, szomorú szinpad- és díszletvilágban.

Ihre charakteristisch individuelle Linienführung kann gleichermassen mit der Mystik des Mittelalters, der eklektischen Betrachtungsweise des Manierismus, der geheimnisvollen Welt der Romantik oder auch mit den überwirklichen automatischen Bildassoziationen des Surrealismus sowie den gesteigerten Seelenzuständen des Expressionismus in Verbindung gebracht werden. Auf ihren Zeichnungen erscheinen seltsame Mensch-Tier-Mischwesen von erotischem Gehalt in einer eher mit beklemmenden Ahnungen angefüllten, traurigen Bühnen- und Kulissenwelt.

Her characteristically individual tracing may equally be related to the mysticism of the Middle Ages or the eclectic view of Mannerism, the enigmatical atmosphere of Romanticism, the supersensuous, automatic associations of Surrealism and the intensified state of mind of Expressionism. In her drawings, curious, mixed, human-animal beings with an erotic filling take shape in a sad world of stage and setting, charged mainly with depressing presentiments.

BARCSAY Jenő (15., 38. oldal)

A modern magyar festészet egyik – szakmai-etikai értelemben egyaránt – nagy hatású, vezető mestere. Középületekre monumentális mozaikkompozíciókat készített.

Barcsay ist – sowohl in fachlichem als auch ethischem Sinne – einer der führenden Meister der modernen ungarischen Malerei von grosser Wirkung. Für öffentliche Gebäude schuf er auch monumentale Mosaikkompositionen.

He is one of the leading masters—with a great impact from both professional and ethical aspect—of modern Hungarian painting. For public buildings he has produced some monumental mosaic compositions.

BERKI Viola (16., 39. oldal)

Látomászerű, epikus tartalmú, többnyire sokalakos, rendkívül részletgazdag festményein, rézkarcain a múlt tragikus vagy fölélnélő történelmi situációt, jelentős figurái elevenednek meg. A keleti miniatúrák, a pravoszláv ikonok, a magyar népművészet, a késő barokk és a romantika formai stílusjegyeit ötvözve mondanivalóját egyéni hangvételű, lírai-groteszk mesélőkdedvel emeli egyfajta áhitatos, egyszerűsággal különleges esztétikai élvezetet nyújtó közzegbe.

Ihre meistens vielfigurigen Gemälde und Radierungen sind visionsartig, von epischem Inhalt und ausserordentlich reich an Details, auf ihnen werden die tragischen oder erhebenden historischen Situationen sowie die bedeutenden Gestalten der Vergangenheit zu neuem Leben erweckt. Die Künstlerin verschmilzt die Formen und Stilmerkmale der orientalischen Miniaturen, der prawoslawischen Ikonen, der ungarischen Volkskunst, des Spätbarock sowie der Romantik miteinander und hebt den Bedeutungsgehalt ihrer Werke mit einer individuellen, lyrisch-grotesken Erzählfreude in eine Art andächtige, gleichzeitig einen besonderen ästhetischen Genuss bietende Atmosphäre.

In her visionary paintings, etchings of epic contents with a great number of figures exceedingly rich in detail, she revives the tragic or elevating historical situations and important personalities of the past. With alloying the formal and style marks of oriental miniatures, the icons of the Eastern Church, Hungarian folk art, late Baroque and Romanticism she tells her tale in an atmosphere of individual tone, lyric-grotesque mood, elevating the spectator into a kind of devout atmosphere offering at the same time a particular aesthetic enjoyment.

BIKÁCSI Daniela (40. oldal)

Az utóbbi időben – a tojástempéra táblaképek mellett – egyre inkább az akvarellben rejlő kifejezési lehetőségek foglalkoztatják. Visszafogott, szonorikus színvilágú, expresszív-lírai képein csöndes, szolid ironiával ad számot a lélek és a külvilág – számára fontos – kisebb-nagyobb rezdüléseiről, eseményeiről. Művein sejtelmes, a távol-keleti misztériumok világát idéző, maskkká merevedett arcú figurák jelennek meg.

In der letzten Zeit beschäftigt sie sich – neben den Eitempera-Tafelbildern – immer mehr mit den Ausdrucksmöglichkeiten, die das Aquarell zu bieten hat. In ihren zurückhaltenden, expressiv-lyrischen Bildern von einer sonoren Farbenwelt gibt sie mit leiser Ironie über die kleineren und grösseren – für sie wichtigen – Bewegungen, Ereignisse der Seele und der Aussenwelt Rechenschaft. Auf ihren Werken erscheinen geheimnisvolle, die Mysterienwelt des Fernen Ostens heraufbeschwörende Figuren mit zu Masken erstarrten Gesichtern.

Recently she has been investigating—in addition to egg-tempera paintings—the expressive possibilities of water-colours. In her reserved, expressive-lyric pictures of a sonorous world of colours she accounts with a silent, sober irony the smaller and greater—for her important-emotionally tremulous events of the soul and the outside world. In her works, figures with faces stiffened to masks appear, suggesting the world of the obscure mysteries of the Far East.

BORSOS Mihály (17., 41. oldal)

Életműve egy része – múzeumi letétként – Győrben tekinthető meg. Több köztéri szobrot, emlékművet készített. Festői hatású domborművek és érmek egész sorozata mellett számos könyvet illusztrált. Emberként, tanárként és művészként tanúsított etikai tartásáért generációk tisztelik, becsülik.

Ein Teil seines Lebenswerks ist – als museales Depot – in Győr (Raab) zur Schau gestellt. Er schuf mehrere Standbilder, Denkmäler für öffentliche Plätze. Neben einer ganzen Reihe von Reliefs und Medaillen malerischen Effekts illustrierte er zahlreiche Bücher. Für seine ethische Haltung, die er als Mensch, Professor und Künstler annimmt, wird er von ganzen Generationen geehrt.

Part of his oeuvre can be seen—as a museum deposit—in Győr. He has produced a number of statues for public places, monuments. In addition to an imposing series of reliefs and medals of picturesque effect he has illustrated several books. For his ethic attitude as man, professor and artist, he is honoured and appreciated by generations.

ÉLESZDY Iréni (42. oldal)

Évek óta festi és rajzolja a budai Várnegyed régi, festői szépségű műemlékeit. Perehazy Károly Várnegyed című könyvében 26 akvarellje található. Rézkarcaiban is főként e történelmi városrész romantikus és szépséges részleteinek hű tolmácsolója. Pasztell- és olajképeinek kedvelt témája a tájkép, a csendélet és az akt.

Er malt und zeichnet seit Jahren im Burgviertel von Buda die alten Kunstdenkmäler von malerischer Schönheit. In dem Buch „Burgviertel“ von Károly Perehazy befinden sich 26 seiner Aquarelle. Auch mit seinen Radierungen versucht er vor allem die romantischen und wunderbaren Teile dieses historischen Stadtteils zu verewigen. Beliebte Themen seiner Pastell- und Ölgemälde sind die Landschaft, das Stilleben und der Akt.

For years he has been drawing monuments of picturesque beauty in the old Castle Quarter of Buda. To Castle Quarter, the book by Károly Perehazy, he contributed 26 water-colours. In his etchings, too, he is the true interpreter of the romantic and beautiful parts of this historical quarter. A favourite subject of his pastel and oilpaintings is the landscape, the still life and the nude.

N. FEKETE Mária (43. oldal)

Művészi pályáján az útkeresés elején tart. Elsősorban a közvetlenül feltáruló látvány szerkezeti absztrakciója, illetve a komplementer színekben rejlő lehetőségek kiaknázása foglalkoztatja. Szemléletmódja eredendően természetelvű. Főbb témái a csendélet és a tájkép.

Am Anfang ihrer Künstlerlaufbahn sucht sie nach den für sie richtigen Weg. Sie beschäftigt sich in erster Linie mit der strukturellen Abstraktion des sich unmittelbar bietenden Anblicks, bzw. mit der Ausschöpfung der von den Komplementärfarben gebotenen Möglichkeiten. Ihre Anschauungsweise ist grundsätzlich naturalistisch. Ihre Hauptthemen sind das Stilleben und die Landschaft.

In her art career she is still at the stage of experimentation exploration finding her way. She deals, primarily, with the structural abstraction of directly emerging sight and the exploitation of possibilities found in complementary colours. In her attitude she is basically naturalistic. Her main subjects are the still life and the landscape.

GALAMBOS Tamás (44. oldal)

A festészet számára örökös szellemi köztér a fikció és a realitás, illetve a szép és a rúg között. A mese csupán kifejezési forma, hogy annak értelmével minél érthetőbben beszéljen a miről és mondjon véleményt a világról. Stílusa az úgynevezett neoprimitivizmushoz köthető, noha a naivtól mindenképp elválasztja el, hogy az idill keresése helyett kritikus szemmel nézi a világot, és komoly problémákról mesél ironikusan.

Für Galambos ist die Malerei ein ewiger geistlicher Seiltanz zwischen Fiktion und Realität, bzw. schön und hässlich. Die Erzählung ist bloss eine Ausdrucksform, damit er mit ihrer Hilfe so verständlich als möglich über das Heute sprechen und seine Meinung über die Welt sagen kann. Sein Stil könnte mit dem sogenannten Neoprimiti-

vismus in Verbindung gebracht werden, obwohl er vom Naiven vor allem dadurch getrennt wird, dass er, statt nach dem Idyllischen zu suchen, die Welt mit kritischen Augen betrachtet und über ernste Probleme ironisch erzählt.

Painting represents for him an eternal mental ropewalking between fiction and reality and beautiful and ugly resp. Tale is merely a way of expression by means of which the painter can tell in a more intelligible way about the present day and expound his opinion about the world. His style might be linked with the so-called neo-primitivism, although he is separated from the naive by the fact that instead of looking for the idyllic, he contemplates the world with a critical eye and tells about serious problems in an ironic manner.

GERGELY Annamária (45. oldal)

Égyéni stílusának kialakításában a kísérletezés stádiumában jár. Előszeretettel foglalkoztatja az ember és környezete kapcsolatrendszerének, konfliktushelyzeteinek, valamint az ezek megoldatlanságából fakadó magány témája.

Bei der Ausbildung ihres individuellen Stils befindet sie sich noch im Stadium des Experimentierens. Ihre Lieblingsthemen sind das Beziehungssystem des Menschen zu seiner Umgebung, die sich daraus ergebenden Konflikt-situationen und die aus ihrer Unlösbarkeit entspringende Einsamkeit.

In the development of her individual style she is at the stage of experimentation. She turns, with interest, towards the subject of the relationship of man with his environment, their conflicts and the solitude derived from the former being unresolved.

GROSS Arnold (48., 46. oldal)

Groteszk, ironikus vénájú grafikus, aki atomszerű színes rézkarcaiban, ha úgy tetszik, szecessziós miniatúráin a naiv gyermeki derű boldog madárnycsívén hirdeti az ember és a vele egyfélégy természet mitológikus szerelmét, a hétköznapi kis csodáit. Figurái mintha csak egy láthatatlan vásári fényképész objektívjébe meredten tűrnék elénk életük elégikus törmelékeit. Képei mégis egyfajta vigasztalások: tündéri metamorfózaival már-már elhitetik velünk, hogy az élet csupán szép játék.

Gross ist ein grotesker Graphiker mit einer ironischen Ader, der auf seinen traumhaften farbigen Radierungen, oder je nach Belieben, jugendstiltartigen Miniaturen in einer naiven, kindlichen, klaren und glücklichen Vogel-sprache die mythologische Liebe des Menschen und der mit ihm wesensgleichen Natur, die kleinen Wunder des Alltags verkündet. Seine Figuren sind so, als ob sie, in das Objektiv eines unsichtbaren Markt-fotografen blickend, uns starr die Bruchstücke ihres elegischen Lebens erschliessen. Seine Bilder spenden trotzdem eine Art Trost: durch seine feenhaften Metamorphosen lässt er uns sozusagen glauben, dass das Leben bloss ein wunderschönes Spiel sei.

Gross is a graphic artist of grotesque, ironical vein, who, in his dreamlike coloured etchings or, if you please, miniatures in the style of art nouveau, preaches the mythological love of man and nature, which is consubstantial with him,

the little wonders of weekdays in the happy cant of naive childish serenity. As if his figures revealed to us the elegiac fragments of their lives, while staring at the objective of a market photographer. Nevertheless, his pictures contain a kind of comfort: by means of his enchanting metamorphoses he makes us believe that life is merely a beautiful play.

GYÖRY Miklós (47. oldal)

Művészete tudatosan és vállaltan természetelvű. Mesterén, Kaesz Gyulán kívül – aki mindig a tökéletes rajzi megfogalmazást igényelte tőle – senki sem hatott rá. Illusztrációit alkalmazott grafikáknak tartja, s ezért elsődleges feladatának a szerző stílusának hű tolmácsolását tekinti. E kaméleon-alapállás ellenére munkái végül is mindig őrálló vallásnak.

Seine Kunst ist bewusst und verpflichtet naturalistisch. Ausser seinem Meister Gyula Kaesz, der von ihm stets die vollkommene zeichnerische Konzeption verlangte, stand er unter keinem anderen Einfluss. Er hält seine Illustrationen für angewandte Graphiken, deshalb betrachtet er die treue Interpretation des Stils des Autors als seine primäre Aufgabe. Trotz dieses chameleonartigen Standpunkts legen seine Werke doch immer von ihm selbst Zeugnis ab.

His art is knowingly and decidedly naturalistic. Besides his master, Gyula Kaesz—who always required a perfect graphical formulation from him—nobody has had an influence on him. He considers his illustrations applied graphic works and consequently esteems that the main task is to interpret faithfully the style of the author. Despite this chameleon-like fundamental position, his works always tell about his own person.

GYULAI László (48. oldal)

Szatirikus, humoros, archaizáló kedvű fantáziája éppoly gazdag, mint mesterségbeli tehetsége, eszköztára. Rézkarcai, lino- és fametszetei megannyi stilbravúr. Illusztrációi egyedül grafikákként is megállják helyüket. A fantasztikum és a valóság térben-időben messzire kalandozó vetületeinek nostalgikus képi egyszerűsége törekszik. A psziché apró rezdüléseit is képes érzékletesen megjeleníteni, frappáns formai ötletekkel átlényegíteni.

Seine Phantasie von satirischer, humoristischer sowie archaisierender Laune ist genauso reich wie sein fachliches Talent und sein Arsenal. Seine Radierungen, Lino- und Holzschnitte zeugen von stilistischer Bravour. Seine Illustrationen behaupten auch als individuelle Graphiken ihren Platz. Der Künstler strebt nach der nostalgischen, bildlichen Vereinigung der in Raum und Zeit weit herumirrenden Projektionen des Phantastischen und der Wirklichkeit. Er ist imstande, auch die winzigsten Regungen der Psyche sinnlich wahrnehmbar erscheinen zu lassen, und mit frappanten formalen Ideen umzuwandeln.

His satirical, humorous fantasy of a mood tending to archaism is just as rich as his professional ability or arsenal. His etchings, wood- and lino-carvings are all bravadoes of style. His illustrations keep their ground even as individual graphic works. He endeavours to bring about a nostalgic graphic reconciliation of the projections of fantasticality and reality roaming about in faraway regions of time and

space. He is capable of visualizing perceptibly the tiniest quivers of psyche and of transsubstantiating them by means of striking formal ideas.

HEPP Edit (49. oldal)

Különös, bizarr álmok és emlékképek, sejtelmes látomások esetlegesnek ható, tűnékeny, áttetszően amorf formáiból és színteljeiből táplálkozik a kiváltséppé érzelmi hatásokat, élményeket sűrítő festészete. Képei egyfajta rejtőzködő, ironikusan groteszk szemléletmódú alkotói alapállás többértelmű vetületei, melyeknek meghatározhatatlan téri dimenziókban ábrázolt, többnyire bizonytalan egzisztenciájú, akarva-akaratlan passzív figurák a főszereplői. Grafikáiban a valóság realista, „egy az egyben” való leképezése foglalkoztatja.

Ihre hauptsächlich Sinneneffekte, Erlebnisse kondensierende Malerei nährt sich aus zufällig wirkenden, flüchtigen, durchscheinend amorphen Formen und Farbflächen von seltsamen, bizarren Träumen und Erinnerungsbildern sowie ahnungsvollen Visionen. Ihre Bilder sind mehrdeutige Projektionen einer Art verborgenen schöpferischen Standpunkts von ironisch grotesker Betrachtungsweise, dessen Hauptfiguren in unbestimmbaren räumlichen Dimensionen dargestellte, gewollt oder ungewollt passive Gestalten von meistens unsicherer Existenz sind. In ihren graphischen Werken beschäftigt sie die realistische „wortwörtliche” Abbildung der Wirklichkeit.

Her painting art condenses mainly emotional effects, experience feeds on accidental, fugitive, translucently amorphous shapes, and patches of colour of strange, bizarre dreams, reminiscences and mysterious visions. Her pictures are projections with various meanings or a kind of concealed creative attitude with an ironically grotesque outlook, the protagonists of which are mostly willy-nilly passive figures of uncertain existence represented in undefinable dimensions of space. In her graphic works she deals with the realistic rendering of reality.

(f) IMRE István (50. oldal)

Képgrafikával csak a főiskola elvégzése után kezdett el dolgozni. Jelenleg főként rézkarcolással és folyóirat-illusztrálással foglalkozik.

Mit der freien Graphik begann er sich erst nach der Beendigung der Hochschule zu beschäftigen. Zur Zeit befasst er sich hauptsächlich mit Radierungen und Zeitschriftillustrationen.

He began to work at graphic art only after his graduation. At present he deals mainly with etching and the illustration of periodicals.

(f) IVÁN Seilárd (51. oldal)

Mindenekelőtt a Balaton és környékének jellegzetes hangulatait, fény-árnyék viszonyait, színeit, a végtelemben nyúló messzeségeket, terek titkait, az ember és a természeti örök és változó kapcsolatát igyekszik igéretes tehetségével elfésni, és képein érzékletesen megörökíteni. Művészete jobban a posztimpresszionista törekvésekkel rokonítható.

Vor allem strebt er danach, die charakteristischen Stimmungen, die Verhältnisse von Licht und Schatten sowie die Farben der Landschaft am Balaton, die Geheimnisse der unendlichen Ferne und der Räume sowie den ewigen und veränderlichen Kontakt von Mensch und Natur mit einer vielversprechenden Begabung aufzuspüren und in seinen Bildern sinnfällig festzuhalten. Seine Kunst zeigt grösstenteils verwandte Züge mit den postimpressionistischen Bestrebungen.

Above all he employs his promising ability to get acquainted with, and to represent in a suggestive manner, the atmosphere, light and shadow relations, the colours of Lake Balaton and its environment, the secrets of space and the eternal and ever-changing connection between man and nature. His art may perhaps be related to Post impressionist endeavours.

IVÁN Sándor (19., 52. oldal)

Erős érzelmi szálakkal kötődik az oldott, pasztózus színpalotokkal realizáltisan megjelenített közvetlen látványhoz. Néhány plein air képen a látható valóság mögött munkáló mélyebb, időtállóbb formai-tartalmi összefüggések elemzésére is vállalkozik. Főleg lírai hangulatú csendéletekben, portrékban, figurális kompozíciókban és mitológikus témájú akvarellekben jeleskedik.

Er hält mit starkem Gefühl an dem mit aufgelösten, pastosen Farbflächen, realistisch dargestellten unmittelbaren Anblick fest. Auf manchen seiner Pleinairbildern unternimmt er auch die Analyse der tieferen, zeitbeständigeren Form-Inhalt-Beziehung, die im Hintergrund der sichtbaren Wirklichkeit wirkt. Er zeichnet sich vor allem durch Stilleben lyrischen Charakters, Porträts, figurale Kompositionen und Aquarelle mythologischen Inhalts aus.

He is linked with strong emotional attachment to the immediate sight represented by means of dissolved, delicate patches of colour in a realistic manner. In some of his open-air paintings he undertakes the analysis of deeper, more durable formal-content relations, active behind visible reality. He excels mainly in the still lives of lyric atmosphere, in portraits, figural compositions and watercolours with mythological subjects.

KASS János (20., 53. oldal)

Kutató, kísérletező kedvű művész. A magyar könyv- és plakátművészet, valamint illusztráció egyik kiemelkedő egyénisége. A különböző stílusokat rációja szigorú, formafegyelmű szűrőjén át egyszerűsíti, egyéníti grafikai, kisplasztikai munkáin. Vissza-visszatérően foglalkoztatja az uniformizáltság (a negatív metamorfózis) és az egyediség művészi transzponálása, illetve az ütköztetésükben rejlő gondolati feszültségek, ellentmondások formába öntése.

Kass ist ein forschender Künstler mit der Lust zum Experimentieren. Er ist zugleich eine hervorragende Persönlichkeit der ungarischen Buch- und Plakatkunst sowie der Illustration. In seinen Graphiken und Kleinplastiken vereinfacht und individualisiert er die unterschiedlichen Stile durch das strenge, formdisziplinierende Sieb seiner Ratio. Immer wieder befasst er sich mit der künstlerischen Transposition der Uniformität (der negativen Metamorphose) und der Individualität, bzw. der Formulierung der

ihrem Zusammenstoss immanenten gedanklichen Spannungen und Widersprüche.

He is an artist of researching and experimenting mood. He is one of the outstanding personalities of the Hungarian art of book and poster, as well as illustration. He simplifies the various styles through the severe, disciplining screen of his reason, and makes them individual in his graphic or small plastic works. Time and again he reverts to the problem of artistic transposition of uniformity (negative metamorphosis) and individuality, and the formulation of the conceptual tensions and contradictions, which are contained in their collision.

KÁDÁR György (54. oldal)

A közvetlen látványból indító festés- és szemléletmód után tart át egy intellektuálisabb természetű valóságmagyarázó és -közvetítő módszerre. Eredendően realista alapállása a konstruktív igényű képein, csendéletein is áttetszik. Újabb képei és az épületeken megjelenő monumentális művei azonban nemritkán nonfiguratív-dekoratív jellegűek.

Nach einer vom unmittelbaren Anblick ausgehenden Mal- und Betrachtungsweise ging er zu einer intellektuelleren Erklärungs- und Interpretationsmethode der Wirklichkeit über. Seine ursprünglich realistische Grundeinstellung durchleuchtet auch seine Bilder und Stilleben mit konstruktivistischem Anspruch. Kádár hat eine starke Neigung zur dekorativen, monumentalen Kunstgattung.

After an attitude of painting and outlook originating from immediate observation, he turned to a more intellectual method of explaining and interpreting reality. His basically realistic position appears even through his pictures, still lives of constructive requirements. He has a strong attachment to decorative, monumental branches.

KÁDÁR Katalin (55. oldal)

Az alkalmazott grafikai munkák, megbízások mellett az autonóm grafika területén is igyekszik kibontakoztatni tehetségét. Lírai alkata, érzelm gazdag világszemlélete főleg tájképei, csendéleti bensőséges mondanivalójában és konstruktív igényű formakulturájában jut érvényre.

Neben der Ausführung von Arbeiten, Aufträgen auf dem Gebiet der angewandten Graphik entfaltet sie ihr Talent auch in der autonomen Graphik. Ihr lyrischen Charakter, ihre empfindungsreiche Weltanschauung kommen besonders in der innigen Botschaft und der Formenkultur von konstruktivem Anspruch ihrer Landschaften und Stilleben zur Geltung.

Besides executing works, orders of mercantile graphics she unfolds her talent also in the field of autonomous graphic art. Her lyrical character, her world outlook rich in feelings prevail mainly in the intimate message, the constructive culture of forms of her landscapes and still lives.

KATONA Klára (56. oldal)

Gobelin- és szőnyegtervezéssel, valamint különböző alkalmazott grafikai megbízásokkal foglalkozik. Nagyfokú szín-

és formakultúráról, nem utolsósorban anyagismeretről tanuskodnak aprólékos művességgel megmunkált tetszetős, olykor szecessziós stílusú munkái.

Sie befasst sich mit Gobelin- und Teppichentwürfen und verschiedenen Aufträgen im Bereich der Gebrauchsgraphik. Ihre mit grosser Fertigkeit minutiös ausgeführten, gefälligen, manchmal an den Jugendstil erinnernden Werke zeugen von einer hohen Farben- und Formenkultur sowie von ihren Materialkenntnissen.

She makes gobelin and carpet designs and executes various orders in the field of applied graphics. Her pleasant, carefully executed works, revealing sometimes the influence of art nouveau, tell of a pre-eminent knowledge of colours and shapes, and, last but not least, her familiarity with materials.

KISS Terézia (57. oldal)

A hétköznapi valóságból vett, lírai hangulatú témáit a természetelvűség alapján jeleníti meg gazdag és finom vonal-, szín-, forma- és tónusértékekkel. Művei ugyanakkor egyazon tárgykörön belül is rendkívül változatosak és sokoldalúak, mindenekelőtt érzékeny megfigyelő- és belsőlélekészetre vallanak.

Sie stellt ihre Themen lyrischer Stimmung aus der Wirklichkeit des Alltags aufgrund des Naturalismus mit reichen und feinen Linien-, Farben-, Formen- und Tonwerten dar. Ihre Werke sind gleichzeitig auch innerhalb ein und desselben Themenkreises ausserordentlich abwechslungsreich und vielseitig und zeugen vor allem von einer empfindlichen Beobachtungsgabe und der Fähigkeit des Sich-Einlebens.

She represents her subjects of lyric mood taken from everyday reality, on the basis of realism, with rich and fine quality of line, colour, form and shade. At the same time, her works are exceedingly varied and many-sided, even within the same circle of subjects. Above all, they reveal a somewhat sensitive ability towards observation and empathy.

KOLOZSVÁRI G. Miklós (58. oldal)

Szürrealista indítatású művészi alapállását elsősorban szépirodalmi könyvek illusztrálásában és rézkarcok készítésében kamatoztatja eredményesen és tehetségre vallóan.

Kolozsvári verwertet seine künstlerische Einstellung, angeregt vom Surrealismus, mit viel Erfolg und Begabung, in erster Linie auf dem Gebiet der Illustration belletristischer Werke und bei der Herstellung von Radierungen.

He exploits his basic attitude of surrealist initiation mainly in illustrating fine literature and producing etchings with imposing results, thereby revealing real talent.

KONECSNI Zsuzsi (59. oldal)

Készít egyedi és alkalmazott grafikákat, rézkarcokat, linómetszeteket, monotípiákat. Kedvelt témái között kitértett helyet foglalnak el a különböző virágtanulmányok, csendéletek, melyekben a növényi organizmus szerkezetét

szépségét, önmagán túlmutató, emberi jellemvonásokat megszemélyesítő mivoltát igyekszik hangsúlyozni. Tisztes mesterségbeli felkészültséggel kivitelezett zsánerképei egy csöndes, visszahúzódó alkat belső érzelmi rezdüléseinek dokumentumai.

Sie fertigt freie graphische Werke und Werbegrabik, Radierungen, Linolschnitte und Monotypen. Unter ihren Lieblingsthemen nehmen die verschiedenen Blumenstudien und -stilleben einen ausgezeichneten Platz ein, in diesen betont sie die strukturelle Schönheit des pflanzlichen Organismus und seine Beschaffenheit zur Verkörperung menschlicher Charakterzüge. Ihre mit anständiger fachlicher Vorbereitung ausgeführten Genrebilder sind Dokumente der inneren Emotionswellen eines leisen, zurückhaltenden Charakters.

She produces individual and applied graphic works, etchings, lino-cuts, monotypes. Among her favourite subjects the various studies and still lifes of flowers take an outstanding place. In them she gives a special accent to the structural beauty of floral organism and its nature going beyond itself by which it personifies human features. Her genre-paintings executed with honest professional erudition are documents of the internal emotional vibrations of a silent, reserved character.

KORGA György (21., 60. oldal)

Első bemutatkozásának „ellentmondásos” fogadtatása után csöppent bele akarva-akaratlan a sci-fi világába, megelőzve sok világhírű kollégáját. Ezen érdeklődése erőteljesen visszahatót formavilágára és mesterségbeli intelligenciájára is. A kis- és nagyméretű olajképek mellett készít illusztrációkat, naptárakat, képeslapokat és megbízásra seccókat.

Nach dem „widersprüchlichen” Empfang seiner ersten Vorstellung geriet er bewusst oder unbewusst in die Welt der Science-Fiction hinein, zahlreichen weltberühmten Kollegen zuvorkommend. Dieses Interesse hatte eine kräftige Rückwirkung auch auf seine Firmenwelt und fachmännische Intelligenz. Neben den Ölgemälden von kleinem und grossem Format verfertigt er auch Illustrationen, Kalender, Ansichtskarten und, auf Bestellung, Seccomalerei.

After a “contradictory” reception of his first show, he fell, willy-nilly, into the world of science fiction proceeding by this many of his world-famous colleagues. This interest of his has considerably reacted upon his world of forms and his professional intelligence, too. In addition to oil-paintings of small and larger size, he produces also illustrations, calendars, picture postcards and, to order, seccopaintings.

KÓRUSZ József (61. oldal)

Készít olajképeket, akvarelleket, linó- és fémetszeteket, rézkarcokat, tusrajzokat. Tárgy- és témaköre a zsáner és plein air műfaján belül igen változatos. Főleg a napfénytől megvilágított és átjárt színeket, tónusfinomságokat, az állandóan változó természeti látványvalóságot kutatja. A dunakanyari táj és életmód szorgalmas és hű megörökítője. Szőnyi István ihlette művészete alapvetően természetelvű.

Er schafft Ölgemälde, Aquarelle, Linol- und Holzschnitte, Radierungen und Tuschzeichnungen. Sein Gegenstands-

und Themenkreis ist innerhalb des Genrebildes und der Pleinairmalerei sehr abwechslungsreich. Er erforscht hauptsächlich die von der Sonne bestrahlten und durchdrungenen Farben, Tönungen, die sich laufend verändernde sichtbare Wirklichkeit der Natur. Körusz verewigt fleissig und treu Landschaft und Lebensweise am Donaukie. Seine von István Szónyi inspirierte Kunst ist grundsätzlich naturalistisch.

He produces oil-paintings, water-colours, lino-cuts and wood-carvings, etchings and tint-drawings. The circle of his subjects and themes is exceedingly varied within the branch of genre-painting and open air picture. He investigates mainly sunlight and -permeated colours, the fineness of shades, and the ever-changing view of real nature. He is a diligent depicor of the landscape and the way of life on the Danube bend. His art, inspired by István Szónyi, is basically naturalistic.

KOVÁCS Tamás (62. oldal)

A klasszikus mitológiai helyzeteket, asztrálmítoszi jelképeket, illetve ezek persziflázásait, a múlt századi romantikus mesevilág reminiszenciáit és a rézmetszés bravúros technikai fogásait szinte kimeríthetetlenül kinaló rézkarcai, illusztrációi kivételes asszociatív készségre és képi rendszerteremtésre vallanak. Lapjai olykor ironikus stílbravúrnak is felfoghatók. Összetett szimbólumvilága egyetemes összefüggések, hermetikus tanok sejtésére is kiválóan alkalmas.

Seine Radierungen, Illustrationen, die die klassischen mythologischen Situationen, astralmythischen Symbole, bzw. deren Persiflagen, die Reminiszenzen der romantischen Märchenwelt des vorigen Jahrhunderts und die meisterhaften technischen Griffe des Kupferstechens sozusagen unerschöpflich anbieten, zeugen von einer aussergewöhnlichen assoziativen Fertigkeit und dem Schaffen einer bildlichen Systematik. Seine Blätter können manchmal als ironische Stílbravour aufgefasst werden. Seine komplizierte Symbolwelt ist hervorragend dazu geeignet, universelle Zusammenhänge sowie hermetische Lehren ahnen zu lassen.

His etchings, illustrations, offering so-to-say inexhaustibly classical mythological situations, astral-mythical symbols and their persiflage, the reminiscences of the romantic world of tales of the past century, as well as a masterful etching technique, tell about an exceptional aptitude of association and artistic systematization. Sometimes his departures may be considered ironical bravadoes of style. His compound world of symbols is most suitable for suggesting universal relations, and hermetic teachings.

KÓHEGYI Gyula (63. oldal)

Alkotásaiban korszerű szépséglátásával, leegyszerűsített, de kifejező formakultúrájával s a dekorativitás modern változata iránti fogékonyságával igyekszik grafikai világának egyeni képet adni. Ismert ex libris rajzoló.

In seinen Werken bestrebt er sich auf eine individuelle Art, ihre graphische Welt mit einer modernen Betrachtungsweise des Schönen, einer vereinfachten, doch ausdrucksvollen Formenkultur und einer Empfänglichkeit für eine moderne Art der Dekorativität darzustellen. Er ist ein bekannter Exlibris-Zeichner.

100

In his works he endeavours in an individual manner to express his graphis world by means of an up-to-date attitude to beauty, a simplified nevertheless expressive culture of forms and a susceptibility to a modern version of decorativity. He is a well-known ex libris designer.

KURUCZ D. István (22., 64. oldal)

A festészet szinte minden műfaját műveli. Legismertebb alkotásai sajátos technikával és szemléletmóddal alkotott tájképei, melyeken szülőföldjének, az Alföldnek hangulatát fejezi ki költői erővel és szuggesztív festői struktúrákkal. Figurális művészetében a mai parasztság problémáinak bemutatása mellett a magyar történelem jelentős eseményeinek megörökítése is élenként foglalkoztatja. Epikai bőségű kompozíciói a korai reneszánsz hagyományaira épülnek.

Er betreibt sozusagen alle Gattungen der Malerei. Seine bekanntesten Werke sind die mit einer speziellen Technik und Betrachtungsweise geschaffenen Landschaften, die die Stimmung seiner Heimat, der Tiefebene, mit poetischer Kraft und suggestiven, malerischen Strukturen zum Ausdruck bringen. In seiner figuralen Kunst befasst er sich neben der Darstellung der Probleme des Bauerntums unserer Tage mit der Verewigung der bedeutenden Ereignisse der ungarischen Geschichte. Seine Kompositionen von epischer Fülle basieren auf den Traditionen der Frührenaissance.

He pursues, so-to-say, all branches of painting. His best-known works are his landscapes, produced with a particular technique and way of seeing, wherein he expresses the atmosphere of his birthplace, the Hungarian Plain, with poetic strength and suggestive picturesque structures. In his figural art he is lively engaged, besides presenting the problems of today's peasantry, in painting the significant events of Hungarian history. His compositions of epic abundance are built upon the traditions of early renaissance. He has had several exhibitions at home and abroad.

LÁNG Rudolf (65. oldal)

Munkáin kiváltképp színházi témákat, szituációkat, gesztusokat és lelkiállapotokat állít reflektorfénybe. Áttetsző könnyedségű – egyfajta érzékiséggel telített –, romantikus plein air kompozícióin, színerképein a realista kifejezés és a mértéktartó elvonatkoztatás között egyensúlyoz.

Auf seinen Werken stellt er grösstenteils Theaterthemen, Situationen, Gesten und Seelenzustände in das Rampenlicht. In seinen durchscheinend leichten – mit einer Art Sensualität gefüllten – romantischen Pleinairkompositionen und Genrebildern bewahrt er das Gleichgewicht zwischen realistischem Ausdruck und masshaltender Abstraktion.

In his works, he most often throws the lime-light upon subjects, situations, gestures, and states of mind taken from theatrical life. In his romantic, open air, compositions of translucent lightness – and filled with a kind of sensuality – or his genre-paintings, he balances between realistic expression and reserved abstraction.

LÁSZLÓ Gyula (66. oldal)

Munkássága két véglet – az érzékeny vonalrajzok, főleg aktok és a sötétben kavargó látomások – között mozog. Több könyve és tanulmánya pedig a múlt és a jelen képzőművészetét mutatja be. Rajzkultúráját reneszánsz tisztaság, becsületes vonalvezetés jellemzi. Portréiban a külsőleges hasonlóságon túl a jelkíség kifejezésére törekszik.

Sein Schaffen bewegt sich zwischen zwei Extremen – empfindlichen Linienzeichnungen, vor allem Aktdarstellungen, und dunkel wirbelnden Visionen. In mehreren Büchern und Studien stellt er die bildende Kunst der Vergangenheit und der Gegenwart vor. Seine Zeichenkultur ist von der Reinheit der Renaissance und einer berechneten Linienführung gekennzeichnet. In seinen Porträts strebt er über die äussere Ähnlichkeit hinaus nach dem Ausdruck der Seele.

His oeuvre oscillates between two extremes – sensitive line-drawings, mainly nudes and dark, turbulent visions. Some of his books and studies present the fine arts of the past and the present. His drawing culture is characterized by renaissance clearness and expressive tracing. In his portraits he seeks, besides outward likeness, to express spirituality.

LUNCZER Anikó (67. oldal)

A fiúskola elvégzése óta fekete-fehér és színes linómetszeteket készít. Temái: szűkebb-tágabb környezetünk, életünk (városok, tájak, növényi formák). Tájképein, csendéletein előszörban a markáns formaadásra, a formai-színeli kontrasztok leleményes kiaknázására törekszik.

Seit der Beendigung der Hochschule macht sie schwarz-weiße und kolorierte Linolschnitte. Ihre Themen sind die engere und weitere Umgebung, unser Lebensraum (Städte, Landschaften, Pflanzenformen). In ihren Landschaften und Stilleben strebt sie in erster Linie nach einer markanten Formgebung sowie nach der erfinderischen Ausschöpfung der Kontraste von Formen und Farben.

After finishing her studies she produced black and white and coloured lino-cuts. Her subjects are taken from our closer and wider environment and living-space (towns, landscapes, plants). In her landscapes and still lives, she lays special weight upon sharp formulation, the inventive exploitation of the contrast between shape and colour.

MÁCSAI István (23., 68. oldal)

„A hagyományos értelemben vett reális előadásmódot modern elemekkel frissíti fel, az ember és környezete pontos megfestését artisztikusan oldja meg – írja róla Tasnádi Arilla. – Érdekes ötletekkel teszi változatosá, hatásossá kompozícióját, s a tárgyilagos hangvétel keretében sem mond le a pikúra hangulati-érzelmi értékeiről. Figurális festményein szellemes hátterekkel, jelképes kellékekkel lépi át a pusztá ábrázolás határait, s úgy szólván minden vásznan egyfajta merengő koloritba transzponálja át a megszokottabb látványok színvilágát is. Kompozíciója feszes, kiegyensúlyozott, tudatosan, megfontoltan rendezkedik emlékeinek és megfigyeléseinek anyagába.”

„Mácsai frisst die realistische Vortragsweise im traditionellen Sinne mit modernen Elementen auf, er löst künstle-

risch die genaue Darstellung des Menschen und seiner Umgebung“, schreibt über ihn Arilla Tasnádi. „Er macht seine Kompositionen mit interessanten Ideen abwechslungsreich und wirkungsvoll und auch im Rahmen des objektiven Tons verzichtet er nicht auf die Stimmungs- und Gefühlswerte der Malerei. Auf seinen figuralen Gemälden tritt er mit geistreichen Hintergründen und symbolischen Requisiten über die Grenzen der einfachen Darstellung und transportiert sozusagen auf allen seinen Leinwänden auch die Farbenwelt der gewöhnlicheren Anblicke in eine Art träumerisches Kolorit. Seine Komposition ist straff und ausgeglichen; er schafft bewusst und überlegt Ordnung im Material seiner Erinnerungen und Beobachtungen.“

“He refreshes the realistic manner of presentation taken in its traditional sense with modern elements and performs the exact painting of the man and his environment in an artistic way”, writes Arilla Tasnádi about him. “He makes his compositions varied and impressive by means of interesting ideas and does not renounce the atmospherical and emotional values of painting even within the framework of an objective intonation. In his figural paintings he crosses the boundaries of simple representation by means of witty backgrounds, symbolic paraphernalia; in almost all his canvases he transposes the world of colours of more usual sights into a kind of daydreaming coloration. His composition is strict and balanced; he arranges the material of his reminiscences and observations with consciousness and thoughtfulness.”

MAKRISZ Zizi (69. oldal)

Fa- és linómetszetein a konstruktivizmusban rejlő dekoratív lehetőségeket bontakoztatja ki, azaz az ars poetica-val, hogy a dolgok, a szerkezetek, az események esztétikus és emberközpontú, morális élménnyé váljanak. Mindig a rajz az elsődleges nála, még akkor is, ha történetesen mozaikot vagy gobelint készít.

Auf ihren Holz- und Linolschnitten entfaltet sie die dekorativen Möglichkeiten des Konstruktivismus mit der Ars Poetica, wodurch Dinge, Strukturen und Ereignisse zu ästhetischen und moralischen Erlebnissen werden, in deren Mittelpunkt der Mensch steht. Bei ihr steht stets die Zeichnung im Vordergrund, auch wenn sie ein Mosaik oder ein Gobelin schafft.

In her wood-engravings and lino-cuts, she deploys the decorative possibilities of constructivism with the poetic message to change things, structures, and events into aesthetic and humane, moral experience. Drawing is always of primary importance to her, even when she happens to produce a mosaic or a gobelin.

MELOCCO Miklós (24., 70. oldal)

Ízig-vérig klasszikus alkatú szobrász, méghozzá a nagy reneszánsz mestereknek abból a jelkísmeretes fajtájából, akik bármilyen feladatot, megbízást képesek a minőség jogán a maguk képére formálni. Érzékeny, precíz és élményült plasztikai mintázásai nagyfokú mesterségbeli tökélyre való törekvést mutatnak. Különleges hangvétel helyez a részletek aprólékos kidolgozására. Egy új nemzedék új történelmi- és művészetszemléletét képviseli. Magától értetődő természetességgel és profán közvetlenséggel fogalmazza

meg portréit, emlékműveit. Múndig ügyel a környezetre és a szobor szerves összhangjára. Rajzai ugyanazt a minőségi igényességet, szabatoságot és művészi alázatot tükrözik, mint szobrai.

Er ist durch und durch ein Bildhauer von klassischer Prägung, und zwar von der gewissenhaften Sorte der grossen Renaissancemeister, die imstande waren, eine jede Aufgabe, einen jeden Auftrag mit dem Anspruch auf Qualität und nach ihrem eigenen Bilde zu formen. Seine empfindlichen, präzisen und vertieften plastischen Modellierungen zeugen von seinem Bestreben nach einer professionellen Vollkommenheit hohen Grades. Besonderen Wert legt er auf die minutiöse Ausarbeitung der Details. Er vertritt die neue Geschichts- und Kunstanschauung einer neuen Generation. Er entwirft seine Porträts und Denkmäler mit einer selbstverständlichen Natürlichkeit und profanen Unmittelbarkeit. Melocco achtet zu jeder Zeit auf die organische Harmonie zwischen Standbild und Umgebung. Seine Zeichnungen reflektieren den gleichen qualitativen Anspruch, Genauigkeit und künstlerische Demut wie seine Standbilder.

He is a classical sculptor to the backbone, and of the conscientious kind of renaissance masters who are able to make any task or assignment in their own image by the right of quality. His sensitive, precise and devoted modelling reveals a strive for high professional perfection and he lays a special weight upon the meticulous elaboration of detail. Melocco represents the attitude of a new generation towards history and art. He molds his portraits and monuments with a self-explanatory naturalness and profane familiarity. He always pays attention to the organic harmony between the statue and its environment. His drawings also reveal the same qualitative pretensions, exactitude and artistic humility, as his statues.

MOLNÁR Gabriella (71. oldal)

Fa- és linómetszetein a népművészetből, a népi műveltségből és az egyetemes mitológiából ismerős helyzetek, figurák, motívumok elevenednek meg szerves képi rendszerbe foglalva. Egyaránt vonzódik a mesevilág és a modern kor játékos képi fantaszatikumaihoz. A mindenkor komédiások, feltalálók, az úgynevezett hivatásos szereplőszók tarka világáról és a foglalkozásukból fakadó cselekvési szabadság ethosáról, korlátairól mesélnék narratív lapjai.

Auf ihren Holz- und Linolschnitten werden die aus der Volkskunst, aus der volkstümlichen Kultur und aus der allgemeinen Mythologie bekannten Situationen, Figuren und Motive in ein organisches Bildsystem gefasst, zu neuem Leben erweckt. Die Künstlerin fühlt sich von den spielerischen Phantasiebildern sowohl der Märchenwelt als auch der modernen Zeit angezogen. Ihre epischen Blätter erzählen von der bunten Welt der jeweiligen Komödianten, Erfinder, der Schauspieler und dem Ethos der ihrem Beruf eigenen Handlungsfreiheit und ihren Schranken.

In her wood-carving and lino-cut situations, figures, motifs well-known from folklore, folk culture and universal mythology appear arranged in an organic system of representation. She is equally attracted by the world of tales and the playful fancy pictures of our modern era. Her narrative pages tell about the colourful world of eternal comedians, inventors, the so-called professional role-play-

ers, and the ethos of the liberty of action, derived from their profession and its barriers.

MOLNÁR István (72. oldal)

Kisméretű, nagy műgonddal megrajzolt, szerföltött részletgazdag, olykor emblematikus tömörvögü, heraldikus keretelésű rézkarcain egyfajta időtlen, ezoterikus manierizmus, illetve szimbolizmus dekoratív színpad- és díszletvilága jelenik meg. Erősen vonzódik a groteszkhez. Az asztrológiai hagyomány fogalmi apparátusa az egyes karaktertípusok és a nem mindennapi térbeli-időbeli helyzetek pontos képi behatárolásakor, leképezésekor van segítségére.

Auf seinen mit grösster Sorgfalt gezeichneten, kleinformatigen Radierungen, die überaus reich an Details sowie manchmal von einer emblematischen Bündigkeit und heraldischen Umgrenzung sind, erscheint die dekorative Bühnen- und Kulissenwelt eines zeitlosen, esoterischen Manierismus, bzw. Symbolismus. Der Begriffsapparat der astrologischen Tradition ist ihm bei der genauen Begrenzung und Abbildung der einzelnen Charaktertypen und der nicht alltäglichen räumlich-zeitlichen Situationen behilflich.

In his etchings of small dimensions, drawn with great care, exceedingly rich in detail, sometimes of emblematic concision in a heraldic frame, appear, the decorative world of theatre and the setting of a kind of timeless, esoteric mannerism and symbolism resp., he feels strongly attracted by the grotesque. The notional apparatus of astrological tradition helps him with the exact determination, projection of individual types of character and of, not at all everyday, spatial-temporal situations.

NÉMETH András (73. oldal)

Működési területe a merkantil grafika, a könyvcimlap-tervezés és az újságrajz. A főiskola elvégzése óta rendszeresen küld be anyagot a Képcsarnok Vállalat heti zsűrijeire. Korábban évekig fekete-fehér, majd színes linómetszeteket készített. Jobbára hagyományos témákkal foglalkozik (tájak, épületek, fák, virágok, csendéletek, állatok), kiváltképp a nyugalmat, kiegyensúlyozottságot árasztó zsánerképi beállításokra való rátalálásokban jelenkedik.

Seine Tätigkeitsgebiete sind die Werbegrphik, der Entwurf von Titelbildern für Bücher und das Zeichnen für Zeitungen. Seit der Beendigung der Hochschule schickt er regelmässig Material vor die wöchentlichen Jurys des Unternehmens Képcsarnok (Bilderhalle). Früher schuf er jahrelang schwarzweisse, später kolorierte Linolschnitte. Er befasst sich grösstenteils mit traditionellen Themen (Landschaften, Gebäude, Bäume, Blumen, Stilleben, Tiere). Er ragt besonders durch seine Komposition von Genrebildern hervor, die Ruhe und Harmonie ausströmen.

His sphere of activity is mercantile graphics, the design of title-pages for books, and drawing for the Press. Since he finished College he has regularly sent materials for the weekly juries of the Képcsarnok Company (Picture Gallery). Formerly he produced black and white, then coloured lino-cuts, for years. His subjects are mostly of traditional character (landscapes, buildings, trees, flowers, still

lives, animals) but he especially excels in finding scenes for genre-paintings, emanating a quiet, balanced atmosphere.

PATAY László (25., 74. oldal)

Műveiből egyértelműen kitetszik, hogy egykor erősen vonzódott a freskófestéshez. Eppen ezért kiválóképp jellemzője a historizálás és a pszichologizálás, a részletes témakibontás, ám olykor a tömör megfogalmazás is. Kedveli a barna és a szürke szín különböző árnyalatait, de ez az „egyszínűség” korántsem eredményez nála festői szürkeséget. Témái az ember életének drámai, örömteli csomópontjai: születés, gyermek, szerelem, család, halál stb. Ismertek a kollégáiról készített monumentális tablói.

Seine Werke verraten eindeutig seine ehemalige Neigung zu der Freskomalerei. Deshalb sind das Historisieren und Psychologisieren, die ausführliche Entfaltung des Themas, aber manchmal auch das bündige Konzipieren für seine Arbeitsweise charakteristisch. Seine beliebte Farben und des Grauen, aber diese „Einfarbigkeit“ hat bei ihm nie eine malerische Graubild zur Folge. Seine Themen sind die dramatischen und freudevollen Knotenpunkte des Menschenlebens: Geburt, Kind, Liebe, Familie, Tod, usw. Bekannt sind seine monumentalen Tableaux über seine Kollegen.

His works reveal unambiguously his one-time inclination to fresco-painting. That is why his interest in historical styles and psychology, a detailed expounding of the subject, but sometimes also a concise formulation are so characteristic of his activity. He is fond of the various shades of brown and grey, nevertheless this „unicolouredness” does not result in a greyness of his painting. His subjects are the dramatic or joyful points of human life: birth, child, love, family, death, etc. Well-known are his monumental tableaux representing his colleagues.

PITUK József Viktorian (75. oldal)

Főként olajfestményeket, rézkarcokat, akvarelleket, gouachekat, tusrajzokat készít. E műfajok mellett seccót is festett és színes üvegablakokat tervezett templomokba, világi épületekbe. Sokoldalú művész: illusztrálással, plakát- és dizajntervezéssel is foglalkozik. Eredeti hangvételű, mozgalmat, színes kompozícióinak vissza-visszatérő motívumai gyermekkorába eredeztetethetők: a falu, a felvidéki városok, az egyszerű emberek hétköznapi élete. Mesterségbeli tudását portréiban is kamatoztatja.

Er schafft grösstenteils Ölgemälde, Kupferstiche, Aquarelle, Gouachebilder und Tuschzeichnungen. Neben diesen Kunstgattungen beschäftigte er sich auch mit der Secco-malerei und entwarf farbige Glasfenster für Kirchen und weltliche Gebäude. Er ist ein vielseitiger Künstler: er fertigt auch Illustrationen, Plakat- und Kulissenentwürfe an. Die immer wiederkehrenden Motive seiner originellen, bewegten, bunten Kompositionen gehen auf die Erlebnisse seiner Kindheit zurück: das Dorf, die Städte Oberungarns, das Alltagsleben der einfachen Leute. Er verwertet seine Fachkenntnisse auch in der Porträtmalerei.

He produces mainly oil-paintings, etchings, water-colours, gouache-paintings, and tint-drawings. In addition to these branches, he has also made some secco-paintings and de-

signed coloured glass-windows for churches and profane buildings. He is a many-sided artist and also deals with illustrations, poster-designing and theater setting. The motifs of his original, movemented, colourful compositions can be traced back to his childhood: the lives of villages, highland towns and the man in the street. He exploits his professional knowledge also in portrait-painting.

REICH Gábor (76. oldal)

Tehetségét és a művészet iránti fogékonyságát minden bizonnyal édesapjától, Reich Károlytól is örökölte. Tartózkodó, ám választékos formavilága, érzékeny vonalvezetése, a mértékartó elvonatkoztatásra való hajlama különösen a tűnékeny pillanatok életképi megörökítésében vagy intellektuális leképezésében jeleskedik.

Sein Talent und seine Empfänglichkeit für die Kunst muss er auch von seinem Vater, Károly Reich vererbt haben. Seine zurückhaltende, doch gewählte Formenwelt, seine empfindsame Linienführung, seine Neigung zu einer enthaltenen Abstraktion kommen besonders in seine flüchtige Momente verewigenden Genrebildern oder intellektuellen Abbildungen zum Ausdruck.

He must have inherited his talent and susceptibility to art also from his father, Károly Reich. His reserved, however, exquisite world of forms, the sensitive tracing of his lines, his inclination to moderate abstraction excel, in the first place, in the genre pictures or intellectual reproductions of fugitive moments.

REICH Károly (26., 77. oldal)

Termékeny könyvillusztrátor. A vonal főnyes kezű, könnyed, kiegyensúlyozott mestere. Az élet napos és árnyékos oldalaira egyaránt érzékenyen reagál. Művészetére a finom, illékony hangulatok, a klasszikus ember- és természetszeretet (öncélű hatáskelésekről mentes, szerény, de a papíron fölöttébb artisztikus) hivatása jellemző. Örfeledten, örvendezve, mintegy játszva rajzol, mintha csak Arkádiában élne és alkotna. Színei a napfénytől tüzesen izannak.

Károly Reich ist ein produktiver Buchillustrator und ein überlegener, leichter, ausgeglichener Meister der Linie. Er reagiert mit gleicher Empfindsamkeit auf die sonnigen und auf die schattigen Seiten des Lebens. Für seine Kunst ist das (von der selbstzweckdienlichen Effekthascherei freie, bescheidene, aber auf dem Papier äusserst kunstvolle) Glaubensbekenntnis der feinen, flüchtigen Stimmungen, der klassischen Menschen- und Naturliebe charakteristisch. Er zeichnet selbstvergessen, freudig, sozusagen spielend, als ob er in Arkadien leben und arbeiten würde. Seine Farben glühen feurig vom Sonnenlicht.

He is a productive book-illustrator. Reich is a light-handed, highly qualified, balanced master of the line. He responds with equal sensitiveness to the sunlit or shadowy sides of life. His artistic creed is that of fine, fugitive moods, the classical love of man and nature (free from wanton theatricalism, modest, but exceedingly artistic on a sheet of paper). He draws with pleasure, forgetting about himself in an almost playful manner, as if he lived and created in Arcadia. His colours glow fiercely with sunshine.

RÉKASSY Csaba (78. oldal)

A hatvanas, hetvenes években a népművészet pásztorfarsangjainak összetett, több jelentésű motívumai és kompozíciós technikája, ikonográfiája ihletésre alakította ki jellegzetes mesevilágát, tömény formanyelvét. Igényesen megmunkált fametszeteinek, rézkarcainak tiszta vonalkultúrája többnyire a népi realizmus és egy sajátos XX. századi verizmus groteszkbe hajló üzenetét, olykor társadalomkritikáit rögzíti.

In den 60er und 70er Jahren basierte die charakteristische Märchenwelt und die bündige Formensprache des Meisters auf der Inspiration, die er von den zusammengesetzten, mehrdeutigen Motiven der Kompositionstechnik und der Ikonographie der Hirtenschnitzereien der Volkskunst erhalten hatte. Die reine Linienkultur seiner anspruchsvoll gestaheten und ausgeführten Holzschnitte und Radierungen fixiert meistens die ins Groteske neigenden Botschaften, manchmal auch die Gesellschaftskritik des volkstümlichen Realismus und eines eigentümlichen Verismus des 20. Jahrhunderts.

He developed his particular world of tales, concentrated formal language under the inspiration of the motifs of various meanings and composition-technique, and iconography of shepherd carvings of folklore in the 60s and 70s. The clear tracing of his wood-carvings and etchings, elaborated with meticulous care, expresses the messages inclined to the grotesque and sometimes social criticism of popular realism, and of a particular verism of the XXth century.

REMSEY Gábor (79. oldal)

Hétköznapinak trézso témái egy eredeti szellemű, egyszerűsített szemlélődő, olykor a forma és a tartalom között feszülő ellentmondás pontos kiegyensúlyozására törekvő – a jellegzetes hagyomány- és értékörzők típusába tartozó – művészre vallanak.

Seine alltäglich scheinenden Themen zeugen von einem Künstler mit originellem Geist, gleichzeitig kontemplativem Charakter, der manchmal nach dem genauen Ausgleich des sich zwischen der Form und dem Inhalt spannenden Widerspruchs strebt und zu dem Typ der charakteristischen Traditions- und Wertbewahrenden gehört.

His seemingly everyday subjects show an artist of original spirit, contemplative character, striving sometimes for an exact balance of the contradiction straining between form and contents, an artist belonging to the characteristic type of those who preserve tradition and value.

SCULTÉTY Éva (80. oldal)

A valóság hétköznap jelenségeit, témáit – tájképek, csendéletek – formailag a klasszikus zsánermegoldásokkal és szemlélettel eleveníti meg, nem kevés lírikus beállítottságú átányegítő képességgel.

Sie stellt die alltäglichen Erscheinungen, Themen der Wirklichkeit – Landschaften, Stilleben – der Form nach mit klassischen Genrelösungen und Betrachtungsweise, aber mit einer nicht unbedeutenden Transsubstantiationsfähigkeit von lyrischer Einstellung dar.

She represents the everyday phenomena, subjects of reality-landscapes, still lives-with formally classical genre-solutions and attitude but by means of a considerable ability of transsubstantiation of lyric disposition.

SOMLAI Tibor (81. oldal)

Több alkalommal tervezett budapesti és vidéki színházak számára jelmezeket és díszleteket. Fő tevékenységi területe azonban továbbra is a belső terek kialakítása (Délker-ület-hálózat, Minisztertanács balatonaligi üdülője, 1986; Zala megyei Kereskedelmi Vállalat üzlethálózata, 1985-86). 1983-ban a Magyar Posta új arculatkialakítási programja keretén belül utcai postadákát tervezett, amelyeket 1986-ban, prototípus szinten kiállítottak a fővárosi Design Centerben. 1986-ban két olasz fagyfalozó belsőépítészeti tervezését kezdte meg.

Wiederholt entwarf er für Theater in Budapest und auf dem Lande Kostüme und Kulissen. Sein Hauptgebiet ist aber doch die Innenarchitektur geblieben (Délker-Geschäftskette; Erholungsheim des Ministerrats in Balatonaliga, 1986; Geschäftskette des Handelsunternehmens des Komitats Zala, 1985/86). 1983 entwarf er im Rahmen des Erneuerungsprogramms der Ungarischen Post Briefkästen, die 1986 als Prototypen im Design-Center in Budapest ausgestellt wurden. 1986 begann er Entwürfe für die innenarchitektonische Gestaltung von zwei italienischen Eiskonditoreien.

On various occasions he has drawn costumes and settings for theatres in Budapest and in the country. However, his main sphere of activity has remained the design of indoor spaces (such as the Délker shopping network; the holiday-house of the Council of Ministers in Balatonaliga, 1986; and the shopping network of the Trading Company of Zala County, 1985-86). In 1983, he designed new letterboxes in the framework of the renewal programme of the Hungarian Post, the prototypes of which were exhibited at the Budapest Design Center in 1986, and in the same year he began designing the interior decoration of two Italian ice-cream shops.

SOMLAI Vilma (82. oldal)

Linómetszetein az évezredek magyar történelem főemelő és drámai mozzanatait, illetve saját tájélményeit, a természet apróbb-nagyobb rezdüléseit, változásait jeleníti meg hol lírai dekorativitással, hol konstruktív fegyelmességgel. Jobbára befelé forduló, a külsőségektől visszahúzó gondolat- és lélkívítága figyelemre méltó technikai tudással ölt formát lapjain.

Auf ihren Linolschnitten stellt die Künstlerin die erheben- den und dramatischen Momente der tausendjährigen ungarischen Geschichte sowie ihre eigenen Landschaftserlebnisse, die kleineren und grösseren Bewegungen, Änderungen der Natur teils mit einer lyrischen Dekorativität, teils mit einer konstruktiven Disziplin dar. Ihre eher introvertierte, sich von den Äusserlichkeiten zurückziehende Gedanken- und Seelenwelt erscheint mit einem bemerkenswerten technischen Wissen auf ihren Blättern.

In her lino-cuts she represents the elevating and dramatic moments of the thousand years of Hungarian history as well as her own impressions of landscapes, the smaller and

larger vibrations and changes of nature now in a lyric decorative mood, now with constructive discipline. Her rather introverted world of thought and spirit shrinking from formalities comes to life by means of a remarkable technical knowledge in her pictures.

SZABÓ *Vladimír* (83. oldal)

Aprólékos, lágyan-ernyedten lebegő rajzosság, bőszesen áradó, vizionárius, ám mégis némiképp szemérmes mesélőkedy jellemzi. Doré idéző csuszaráizai, réskarcai sodró erejű, varázslatos vonzásuk, érzékiségük ellenére is mindig tartalmazznak valami távolságtartó, felkavaró mozzanatot, melyet végül is a bravúros rajztudás old fel. A teljeség utáni vágya tartja vissza az organikus kompozíció csontkolásaitól és a motívumok, figurák merev elkülönítésétől. A középkori haláltánc és karnaváli témák bizarr hangulatát, illetve napjaink hírságainak vásárat elegyítő kétértelműség sajátos groteszk vonást kölcsönöz műveinek.

Den Künstler kennzeichnen eine minutiöse, weich-schlaff schwebende Zeichnung sowie eine reich strömende, visionäre, aber doch gesittete Erzählfreude. Seine Gustave Doré beschwörenden Graphitzzeichnungen und Radierungen enthalten immer, trotz ihrer mitreissenden Kraft, ihrer zauberhaften Anziehung und Sensualität ein gewisses zurückhaltendes, aufrühendes Moment, das schliesslich mit einem zeichnerischen Bravourstück aufgelöst wird. Seine Sehnsucht nach der Vollkommenheit hält ihn von der Verstümmelung der organischen Komposition, von der steifen Absonderung der Motive und Figuren ab. Die die bizarre Stimmung der mittelalterlichen Karneval- und Totentanzthemen mit dem Markt der Eitelkeinten unserer Zeit vermischende Zweideutigkeit verleiht seinen Werken einen eigenartigen, grotesken Zug.

His work is characterized by a meticulous, softly-slack, floating, drawing manner, an abundantly streaming, visionary, nevertheless somewhat modest story-telling mood. His pencil-drawings, etchings, reminding us of Doré, always contain, despite their enchanting, magic attraction, sensuality, some reserved, upsetting moments, which are eventually dissolved by a bravado of drawing. His longing for completeness holds him back from the mutilation of an organic composition, and the rigid separation of motifs, and figures. The ambiguity, mingling the atmosphere of his bizarre subjects of medieval dances of death, carnivals, and the vanity fair of our era resp., endow his work with a particular grotesque character.

SZALAY *Lajos* (27., 84. oldal)

A XX. századi magyar rajzművészet képiro anyanyelvének megteremtője. Művészi feladatvállalása és -tehesítése máig hat a fiatal grafikusnemzedékre. Példabeszéd erejű szimbólumvilágát az antik és a keresztény mitológiából meríti. Az ábrázoltat – a dramatizált történet alanyát – úgy ragasztja vonalaival, mintha egy „ige” éppen gyötörné. A ragozott vonalból irodalmi áttételek nélküli képiírási logika szerint egyesít értelmes és tartalmas vizuális közléseket. Alapvetően realista stílusa mögött egyetemes sorskérdések feszülnek.

Szalay ist der Schöpfer der Muttersprache der ungarischen Zeichenkunst des 20. Jahrhunderts. Seine künstlerische Übernahme und Erfüllung der Aufgabe hat einen bis zum

heutigen Tage lebendigen Einfluss auf die junge Graphikergeneration. Er schöpft seine parabelartig wirkende Symbolwelt aus der antiken und christlichen Mythologie. Er beugt das Dargestellte – das Subjekt des dramatischen Geschehnisses – mittels seiner Linien, als ob er gerade von einem „Verb“ gequält würde. Aus der gebeugten Linie generalisiert er nach einer malerischen Logik ohne literarische Übertragungen vernünftige und inhaltsreiche visuelle Mitteilungen. Hinter seinem grundsätzlich realistischen Stil spannen sich universale Schicksalsfragen.

Szalay is the creator of the professional mother tongue of XXth century Hungarian drawing art. His engagement and fulfilment of this task has influenced the young generation of graphic artists to this very day. He takes his symbols of parabolic force from antique and Christian mythology. He inflects his subject—that of an occurrence in dramatic form—with his lines, as if it were being plagued by a “verb”. From the inflected line he generates sensible and meaningful visual messages, in accordance with a drawing logic, without literary transmissions. In the background, of his basically realistic style, we can discover the tension of universal vital questions.

SZÁSZ *Endre* (28., 85. oldal)

Az utóbbi években a Hollóházi Porcelángyárban művészi porcelánképek, -tárgyak és murális munkák készítésével és kísérletezésével is foglalkozik. 1970 óta magyar állampolgárként az USA-ban él, de hosszabb időközöket tölt hazájában. Munkái hazai és külföldi köz- és magángyűjteményekben nagy számmal fordulnak elő. A világ szinte minden táján rendezett kiállítást. A tömegkommunikációs médiumok állandóan figyelemmel kísérik munkásságát és anyagilag szerfölött sikeres pályája alakulását. A mai magyar művészeti élet egyik legkülönösebb egyénisége. Virtuozitásával, mely egyaránt jellemzi műveit és látványos munkamódszerét, a közönség szemében ő testesíti meg a régi nagyokra emlékeztető bűvész művészt.

In den letzten Jahren befasst er sich in der Porzellanfabrik von Hollóháza auch mit der Herstellung und dem Experimentieren von künstlerischen Porzellanbildern, -gegenständen und muralen Arbeiten. Seit 1970 lebt er als ungarischer Staatsbürger in den USA, verbringt aber immer wieder längere Zeit in seiner Heimat. Seine Werke befinden sich in grosser Anzahl in ungarischen und ausländischen öffentlichen und Privatsammlungen. Er hat sozusagen in allen Teilen der Welt Ausstellungen veranstaltet. Die Massenmedien verfolgen sein Schaffen und seine materiell äusserst erfolgreiche Laufbahn ständig mit Aufmerksamkeit. Endre Szász ist eine der sonderbarsten Persönlichkeiten des heutigen ungarischen Kunstlebens. Mit seiner Virtuosität, die für seine Werke und seine spektakuläre Arbeitsweise gleicherweise charakteristisch ist, verkörpert er für das Publikum den an die alten Grossen erinnernden Künstler.

In recent years he has been experimenting with and producing artistic porcelain pictures, objects, and mural works at the China Factory of Hollóháza. Since 1970 he has lived as a Hungarian citizen in the USA, although he has spent longer periods, from time to time, at home. A great number of his works are found in Hungarian and foreign public and private collections. He has set up exhibitions in, so-to-say, every quarter of the world. The mass media keep an attentive eye on his activities and financially rather successful career. He is one of the most

peculiar individuals of present-day Hungarian artistic life. By means of his virtuosity, which characterizes both his works and his spectacular working method, he embodies to the eyes of the public the artistic magician of olden times.

SZEMETHY *Imre* (86. oldal)

A kortárs fiatal magyar grafikusnemzedék egyik meghatározó képviselője. Frappáns képi ötletekkel, gegekkel teli grafikáit töredék életű, jellemző karaktervonásokkal felruházott figurák, haszontalan szerkezetek, tárgyak, illetve ezek leltárszerűen elrendezett montázsaival, metszeti népesítik be. Lapjai fogalmi parafrázisok, ha úgy tetszik, vizuális olvasónaplók a modern irodalom abszurd témáira, helyzetekre. Visszafogott, fátalos színezései, a lehetetlen pont-és vonalszövevények fanyar, ironikus, egyszersmind meditativ alapállást tükröznek.

Er ist einer der determinierenden Vertreter der zeitgenössischen jungen ungarischen Graphikergeneration. Seine graphischen Werke voller frappanten zeichnerischen Ideen und Gags werden von mit fragmentarischem Leben und kennzeichnenden Charakterzügen ausgestatteten Figuren, nutzlosen Konstruktionen, Gegenständen, bzw. von den inventarartig geordneten Montagen und Schnitten dieser bevölkert. Seine Blätter sind Begriffsparaphrasen oder, mit anderen Worten, visuelle Lesetagebücher mit den absurden Themen und Situationen der modernen Literatur. Sein zurückhaltendes, verschleiertes Kolorit, die hauchfeinen Punkt- und Linienverwickelungen widerspiegeln eine herbe, ironische und gleichzeitig meditative Grundeinstellung.

He is one of the decisive representatives of the contemporary young Hungarian generation of graphic artists. His graphic works, full of striking ideas and gags, are peopled by figures of fragmentary lives endowed with characteristic features, by useless machineries, objects, their montages and segments, arranged as if for an inventory. His sheets are notional paraphrases, or if you prefer, visual reading diaries on the absurd situations, and subjects of modern literature. His reserved, veiled colourings, ethereal jumbles of lines and points, reflect a mordant, ironical, at the same time meditative attitude.

TULIPÁN *László* (87. oldal)

A főiskola után pártolt át a grafikához. Mondanivalója közvetve-közvetlen, de mindig kimutathatóan kapcsolódik a múlt aktualizált vagy a jelen ellentmondásos történelmi-társadalmi eseményeihez-problémáihoz. A lapjain megidézett személytelen, kiszolgáltatott, bumfordi figurák korunk groteszk jelenségeire, irracionálisaira, elidegenedési mechanizmusaira, a változásra való képtelenségre utalnak. Mindennapi mozgási közegük – a gépiesen burjánzó vegetáció vagy a mesterséges világ – egyfajta elvont, megfoghatatlan, fenyegető hatalmat sejtetnek, mely vérszenen eluralkodik fölöttünk.

Er ging nach der Hochschule zur Graphik über. Was er zu sagen hat, ist unmittelbar oder indirekt, aber stets ausweisbar mit den aktualisierten geschichtlichen und gesellschaftlichen Ereignissen und Problemen der Vergangenheit oder den Widersprüchen der Gegenwart verknüpft. Die auf seinen Blättern heraufbeschworenen unpersönli-

chen, hilflosen, linksischen Figuren verweisen auf die grotesken Erscheinungen, Irrationalitäten, Entfremdungsmechanismen, die Unfähigkeit zur Änderung unserer Zeit. Ihr alltägliches Bewegungsmittel – die mechanell wuchernde Vegetation oder die künstliche Welt – lässt eine Art abstrakte, unbegreifliche, drohende Macht ahnen, die gefahrbringend über uns Herr wird.

He went over to graphic art after taking his graduation. His message is connected, directly or indirectly but always traceably, with the actualized historical and social events or problems of the past or the contradictory situations of the present. The impersonal, helpless, awkward figures represented in his sheets refer to the grotesque phenomena, the irrationalities, the alienation mechanisms, the inability to change of our era. Their everyday medium of movement—the mechanically proliferating vegetation or the artificial world—suggests a kind of abstract, unseizable, menacing power taking dangerously possession of us.

TÚRY *Mária* (88. oldal)

A táblaképfestészetten kívül grafikával, tűzománcokkal, valamint az építészethez kapcsolódó feladatokkal (mosaik, gobelin, üvegablak stb.) is foglalkozik. Egyéni stílusa kiváltképp a formákat egyfajta rendbe szervező konstruktivitásból, illetve az érzelmi alaposottságú színharmoniaiak szintéziséből táplálkozik.

Neben der Tafelmalerei befasst sie sich auch mit Graphik, Feueremail und mit architekturverbundenen Aufgaben (Mosaik, Gobelin, farbige Glasfenster, usw.). Ihr individueller Stil nährt sich hauptsächlich aus einer die Formen in eine Art Ordnung organisierenden Konstruktivität, bzw. einer Synthese der gefühlsmässig begründeten Farbenharmonien.

Besides picture-painting, she deals also with graphic works and baked enamel, as well as tasks connected with architecture (mosaic, gobelin, glass windows, etc.). Her individual style feeds mainly on constructively arranging forms in a kind of order and the synthesis of emotionally established colour harmonies resp.

VARGA *Imre* (29., 89. oldal)

Széles tartalmi-formai skálán alkotó művész, aki minden lehető feladatot nagyfokú szakmai leleménnyel old meg. Tevékenysége a hagyományos anyagoktól, eljárásoktól és az érzékletes mintázástól a legújabb technikákig, az elvont formaképzésig és a különböző korok stílusainak kézzeggyével hitelesített interpretációjáig terjed. Az impresszionisztikus plasztikai látást és modort tükröző alkotásaival – a modellre kiváltképp jellemző térbeli-időbeli atmoszféra megteremtésével – mintegy profán közvetlenséggel provokálja a tálmé ünnepélyességet, az álheróizmust, a szóbrászati közhelyeket és a kiüresedett gesztusokat.

Sein Schaffen reicht von den herkömmlichen Materialien, Verfahren und der empfindlichen Formung bis zu den modernsten Techniken, der abstrakten Formgebung und der mit seinem Handzeichen beglaubigten Interpretation der Stile unterschiedlicher Epochen. Mit seinen Werken, die die plastische Sicht und Manier des Impressionismus widerspiegeln – mit der Verwirklichung einer besonders für das Modell charakteristischen räumlich-zeitlichen At-

mosphäre – provoziert er mit einer profanen Unmittelbarkeit die falsche Feierlichkeit, den unechten Heroismus, die bildhauerischen Gemeinplätze und die leeren Gesten.

His activity comprises a wide range from traditional materials, procedures and suggestive modelling to most up-to-date techniques, abstract molding, and his interpretation of the styles of different ages, authenticated with his signature. With his works, reflecting an impressionistic plastic view and manner, he provokes – by creating a spatial-temporal atmosphere, most characteristic of the model-false solemnity, pseudoheroism, plastic commonplaces and gestures void of content, with a profane informality.

VARGA Mátyás (90. oldal)

Rendszeresen fest és rajzol, s ezenkívül kerámiákat készít és szobrászattal is foglalkozik. Témáit elsősorban a természetből, a közeli-távoli történelmi múltból és a folklórból, valamint színházi élményeiből meríti.

Er malt und zeichnet regelmäßig, ausserdem stellt er keramische Arbeiten her und befasst sich auch mit der Bildhauerei. Er schöpft seine Themen hauptsächlich aus der Natur, aus der jüngeren und älteren historischen Vergangenheit und aus der Folklore, ferner aus seinen Theatererlebnissen.

Regularly, he paints and draws, and besides this he also produces pieces of pottery, and deals with sculpture. His subjects are mainly offered by nature, the recent or remote historical past, folklore, and his theatrical experiences, as well.

VÁRÓ Márton (30., 91. oldal)

Művészetének forrása az archaikus görög és közel-keleti szobrok tömör szerkezete, tiszta, több jelentésű formavilága, a provinciális római és középkori plasztikák részletességé. Elsősorban a pozitív-negatív formaelemek ritmusának, áthatásainak és fény-árnyék viszonyainak, illetve a töredéklet problémája foglalkoztatja. Megmozgatott felületével nemcsak dekorativitásra törekszik, hanem a megnyugvó anyag szépségét is képes érzékelteni. Művein különböző térbeli-időbeli, egyszersmind gondolati tartományokat ütköztet az attraktív montázs módszerével.

Die Quellen seiner Kunst sind die kompakte Struktur sowie die reine, mehrdeutige Formenwelt der archaisch-griechischen Standbilder, die Detailschönheit der provinziellen römischen und mittelalterlichen Plastik. Er wird in erster Linie von dem Problem des Rhythmus, der gegenseitigen Effekte und der Licht-Schatten-Beziehungen der positiv-negativen Formenelemente, bzw. des fragmentarischen Daseins beschäftigt. Mit seinen in Bewegung gebrachten Oberflächen strebt er nicht nur nach Dekorativität, sondern er ist imstande auch die Schönheit des sich beruhigenden Materials zu verdeutlichen. In seinen Werken stellt er unterschiedliche räumlich-zeitliche, gleichzeitig gedankliche Bereiche mittels der attraktiven Methode der Montage einander gegenüber.

The source of his art is the massive structure of archaic Greek statues and those of the Near-East, their clear forms of several meanings, and the beauty of detail of provincial Roman and medieval plastic works. His attention is engaged, in the first place, by the problems of the rhythm, correlation and light-shadow proportions of positive-negative formal elements and of fragmentary being. By means of his surfaces brought into movement, he not only strives for decorative effect but is able to make perceptible the beauty of tranquility-inducing material. In his works, he brings different spatial-temporal, at the same time mental spheres into conflict by means of the method of attractive montage.

WEISZ Zsuzsa (92. oldal)

Nagyobb rézkarcorozatot készített a magyar történelmi borvidékekről. Munkái néhány állami intézménynél, vállalatnál, továbbá hazai és külföldi magángyűjtőnél találhatók.

Sie fertigte eine bedeutende Kupferstichfolge von den ungarischen historischen Weingebieten an. Ihre Werke befinden sich bei einigen staatlichen Institutionen, Unternehmen, weitere im Besitz von ungarischen und ausländischen Privatsammlern.

She has produced a larger series of etchings about Hungarian historical wine-districts. Her works can be found at some state institutions and companies, as well as among Hungarian and foreign private collections.

WÜRTZ Ádám (31., 93. oldal)

Főleg a rézkarcban és a linometszésben jeleskedik bravúros technikájával. Verbéli illusztrátor, különösen nevezetesen Shakespeare-illusztrációi. A magyar népművészet és népmese organikus, több szöveges nyelven fogalmazza meg ugyancsak több jelentésű, magasrendű és maradandó képi közlendőt a világról. Illusztrációi, egyedi rajzai kaleidoszkopszerűen sokarcúak, olyanok, mintha egy-egy Fellini-film kimerített jeleneteit látnánk.

Ádám Würtz zeichnet sich hauptsächlich in der Radierung und im Linochnitt durch seine technische Bravour aus. Er ist ein echter Illustrierte, seine Shakespeare-Illustrationen sind besonders bekannt. Er konzipiert in der organischen, mehrstimmigen Sprache der ungarischen Volkskunst und Volksmärchen seine gleichermaßen mehrdeutigen und dauerhaften zeichnerischen Mitteilungen von hohem Rang über die Welt. Seine Illustrationen und individuelle Zeichnungen sind kaleidoskopartig vielseitig, so als hätten wir die erstarrten Szenen eines Fellini-Films vor Augen.

He excels mainly in etching and lino-cutting with his technical bravadoes. He is an illustrator to the backbone, and his illustrations on Shakespeare are particularly well-known. His expressions are meaningful, highly refined and lasting pictorial messages about the world, in the organic polyphonic language of Hungarian folk art and folk tale. His illustrations and individual drawings are kaleidoscopically many-faced as if seeing the frozen still from the scene of a film by Fellini.

Kiadta a Rézkorszóló Művészek Alkalmatlósága, Budapest, 1987. Feltétlenül költő Koller György. A katalógus írási és szerkesztési Menyhart László. A fedél Amerigo Tot rajza (bronz, 90 x 50 cm, 1982), a felül láthatóan Gyulai Liviusz Wotens Sándor Psziché című művéhez készített rajza (22 x 23 cm, 1977). Megjelent az arcusnovus Könyvkiadó gondozásában (műkiszám 0041). Feltétlenül szerkesztő Borbély Károly igazgató. Művészeti vezető Kass János. Irodalmi szerkesztő Rubovszky Éva. A kiadványt Déri Erzsébet szerkesztte. Szatizs és Zrínyi Nyomda, Platinium betűvel. Nyomtatás és kötés a Ságvári Nyomda (műkiszám 87.0830). Feltétlenül vezető Mogyorósi György igazgató. Terjedelm: 14 (A/5) l.

Veröffentlicht von dem Künstlerverein ungarischer Maler, Bildhauer und Kupferstecher, Budapest, 1987. Verantwortlicher Verleger: György Koller. Text und Redaktion des Katalogs von László Menyhart. Auf dem vorderen Umschlagbild Aufhängeschild von Amerigo Tot (Bronze, 90 x 50 cm, 1982), auf dem hinteren Umschlagbild Federzeichnung von Liviusz Gyulai zu dem Werk Psyche von Sándor Wotens (22 x 23 cm, 1977).

Veröffentlichung in der Betreuung des Verlags arcusnovus (Werknummer 0041). Verantwortlicher Leiter Károly Borbély, Direktor. Künstlerischer Leiter János Kass. Literarischer Leiter Éva Rubovszky. Die Veröffentlichung wurde von Erzsébet Déri inszeniert. Satz: Zrínyi Druckerei mit Platinium-Schrift. Druck- und Bandarbeit: Ságvári Druckerei (Werknummer 87.0830). Verantwortlicher Leiter: György Mogyorósi, Generaldirektor. Umfang: 14 Bogen (A/5).

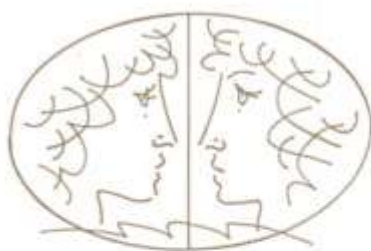
Published by the Association of Hungarian Painter-Sculptor-Engravers, Budapest, 1987. Responsible publisher György Koller. Author and editor of the catalogue László Menyhart. Front cover: Amerigo Tot's name-board (bronze, 90 x 50 cm, 1982), back cover: pen-and-ink drawing by Liviusz Gyulai (22 x 23 cm, 1977) to Psyche by Sándor Wotens.

Issued by arcusnovus Publishers (work number 0041). Responsible manager Károly Borbély director. Art manager János Kass. Literary Manager Éva Rubovszky. Designed by Erzsébet Déri. Setting by Zrínyi Printing House in Platinium type. Printed and bound by Ságvári Printing House (work number 87.0830). Responsible manager: György Mogyorósi Managing Director. Volume 14 printed sheets (A/5).

RÉZKARCOLÓ MŰVÉSZEK
ALKOTÓKÖZÖSSÉGE

KÜNSTLERVEREIN
UNGARISCHER MALER,
BILDHAUER
UND KUPFERSTECHER

ASSOCIATION
OF HUNGARIAN
PAINTERS-SCULPTORS-
ETCHERS

BUDAPEST 1950-1987

KIADTA A RÉZKARCOLÓ MŰVÉSZEK ALKOTÓKÖZÖSSÉGE
FELELŐS KIADÓ KOLLER GYÖRGY